

LABIRINT

Pe urmele bunului Păstor

nr. 1 / august 2021

Despre Fericitul Anton Durcovici

Citește despre viața celui de-al
doilea ocrotitor spiritual al
Colegiului Romano-Catolic Sf. Iosif

Viața în pandemie

Cum am reușit să păstrăm
frumosul vieții chiar și în
pandemie?

Revista Labirint Nr. 1 / august 2021

Profesori coordonatori:

Prof. Alina Maria Stârcea

Prof. Cristina Şoican

Corectori:

Prof. Sr. Paula Iosif

Prof. Andreea Isabella Tatoi

Editor:

Andrei Crişan (fost elev al liceului)

Autori:

Apostol Antonia

Chirnogeanu Miruna

Chirtu Maria Gabriela

Duţescu Diana

Hentea Ana-Maria

Imbrea Cătălina

Iordache Laura

Leuştean Atiseea Gabriela

Mateaş Justin Andreas

Micu Andreea Cristina

Miroiu Rareş Cristian

Moraru Sara

Onete Rebeca

Staicu Andrei-Răzvan

Stârcea Ana-Maria Karis

Stârcea Andrei Theodor

Sinigalia Ioana

Zăbavă Andreea

Mulţumiri speciale Sr. Director Rodica Elena Miron pentru implicarea în conţinutul revistei şi pentru întreg sprijinul acordat pe parcursul definitivării acesteia!

Mulţumiri speciale doamnei Luminiţa Duţescu pentru sprijinul oferit în printarea numărului 1 / august 2021 al revistei Labirint!

Cuprins

- 04. Despre Fericitul Episcop Martir,
Anton Durcovici
- 06. Interviu cu părintele Ion Riba
- 10. Festivitatea de absolvire a promoției 2021
în prezența ÎPS Aurel Percă
- 14. Despre Specializarea
“Ghid Turism Religios”
- 24. Concursuri artistice și nu numai:
partea I & II
- 61. Seara de Crăciun
- 76. Concursul de Paște
„SURREXIT DOMINUS VERE”
- 90. Cercul de lectură
- 98. Teatru în pandemie
- 104. Generația de avangardă: La finalul unui drum,
deschizătoare de drumuri noi
- 110. Un final atipic
- 124. Ut pictura poesis
- 136. Muzica în viața mea
- 140. Aleg să trăiesc, aleg să mă bucur!
- 142. Creații literare

Fericitul episcop martir, Anton Durcovici, copatronul colegiului

de Mateaș Justin Andreas, cls. a-XI-a B

În fiecare dimineață, când intrăm pe ușile colegiului, trecem pe lângă portretul fericitului episcop Anton Durcovici, dar nu mulți știu cine este sau nici măcar nu s-au întrebat cine este. Colegiul Romano-Catolic „Sfântul Iosif” mai are un patron spiritual sau un ocrotitor, alături de Sf. Iosif: Anton Durcovici. Despre acesta vom afla mai multe împreună în rândurile ce urmează.

Începem cu câteva date biografice, urmând să amintesc ulterior câteva detalii pe care mi le-a pus la dispoziție Sora Director, Rodica Miron, căreia îi mulțumesc pe această cale pentru că m-a ajutat în legătură cu realizarea acestui articol, oferindu-mi numeroase informații care nu sunt disponibile pe internet. De asemenea, îi mulțumesc și doamnei diriginte, Alina Stârcea, pentru că m-a îndrumat pentru a scrie câteva rânduri despre copatronul nostru! Mulți dintre noi nu știu cine este sau ce a făcut Fericitul Anton Durcovici.

Am descoperit lucruri uimitoare, care cred că ne vor face să înțelegem și mai bine de ce suntem cu adevărat ocrotiți.

Anton Durcovici, preot romano-catolic de origine austriacă, a fost Episcop al Diecezei de Iași între anii 1947 și 1951. Arestat de Securitate la data de 26 iunie 1949, a fost lăsat să moară de foame în închisoarea de la Sighet. A fost beatificat pe 17 mai 2014, în cadrul unei Liturghii solemne prezidate de Cardinalul Angelo Amato, la Iași, fiind sărbătorit la 10 decembrie.

sursă foto: Wikipedia

Sora Director mi-a mărturisit următoarele: „Spre sfârșitul lui august 2017, Colegiul nostru nu a reușit să organizeze jubileul de 25 de ani de la reînființarea liceului. Un an nou școlar deja apropiindu-se, se caută o sărbătoare potrivită pentru a stabili Liturghia de jubileu, în Catedrala Sfântul Iosif”.

Sora s-a oprit la data de 10 decembrie, ziua morții martirului Anton Durcovici, părându-i-se semnificativă atât pentru liceul nostru, cât și pentru Arhiepiscopie și Catedrală. Sora a ales în special aceasta sărbătoare deoarece, cu câțiva ani în urmă, a scris un articol despre beatificarea sa în volumul Pe urmele Bunului Păstor, apărut la Iași în 2014, aflând cu acea ocazie mai multe informații despre viața preotului profesor, Anton Durcovici. Acesta a fost elev între anii 1899 și 190, la gimnaziul arhiepiscopal din strada Popa Tatu, gimnaziu care a fost mutat după 5 ani în curtea Catedralei „Sf. Iosif”, devenit liceu în 1910, iar apoi Colegiu.

După ce se va întoarce de la Roma, tânărul părinte va fi numit profesor la Seminarul „Sfântul Duh” și colaborator la Școlile Arhiepiscopale (Liceul „Sfântul Andrei” și Liceul „Sfântul Iosif”), la Liceul Sfântul Iosif predând timp de 2 ani, între 1914 și 1916, catehismul și limba italiană, asigurând și direcțiunea spirituală la ambele licee, asemenea părintelui Riba astăzi.

Astfel, Sora a considerat că este benefic pentru școala noastră să se afle sub ocrotirea acestui nume sfânt. Dumneaei afirmă: „pe de o parte, Sfântul Iosif, tatăl ocrotitor al lui Isus, va aduce iubirea sa paternă în atmosfera școlii, pentru ca relațiile dintre elevi și profesori să fie cât mai armonioase. Pe de altă parte, Fericitul Anton Durcovici, îi călăuzește atât pe dascăli, cât și pe elevi pe calea

cunoașterii”.

Privind lucrurile în acest mod, în toamna anului 2017, în timpul sărbătoririi celor 25 de ani de la reînființarea Liceului Sfântul Iosif, Sora i-a propus Arhiepiscopului Ioan Robu acest demers, Excelența Sa fiind de acord. Din 10 decembrie 2017, Colegiul Romano-Catolic „Sf. Iosif”, alături de tatăl purtător de grijă al lui Isus, a dobândit încă un patron spiritual sau un ocrotitor: Fericitul Anton Durcovici.

În prezent, trecem printr-o perioadă dificilă, pandemia fiind un impediment pentru a ne desfășura orele de curs în incinta Colegiului, dar atunci când revenim pe băncile școlii, vă invit pe toți să priviți imaginea Episcopului Anton Durcovici, care ne întâmpină la intrarea în instituție!

Acum știți cine este!

Interviu cu părintele Ion Riba

de Andrei Stârcea, cls. a-XI-a A

Părintele Ion Riba este Directorul spiritual (Îndrumătorul spiritual) al Colegiului Romano-Catolic „Sf. Iosif”, cel care „este alături de oameni atunci când aceștia încearcă să-și aprofundeze relația cu Dumnezeu sau să învețe și să crească în spiritualitatea lor personală”. Printre alte atribuții pe care le are în Arhidieceză, amintim faptul că părintele este și Responsabil al Oficiului pentru pastorația școlară și predarea religiei și Inspector școlar pentru religie, confesiunea catolică.

Părintele a avut amabilitatea de a ne răspunde la câteva întrebări:

Părinte, cum ați ales viața de preot? De ce?

În mod obișnuit, așa îmi este adresată această întrebare. Personal, cred că eu am ales, dar după ce am constatat că altcineva, Dumnezeu, m-a ales pe mine. Aș spune că parcursul spre preoție a fost unul firesc, fără evenimente speciale care să mă determine să aleg acest drum. M-am născut într-o familie creștină, am participat des la sacramente, la cateheză și la celelalte activități organizate de preoții de la parohie.

Aceștia au fost pentru mine oameni minunați și exemple. Aici aș vrea să-i amintesc și pe educatorii mei de la

grădiniță, de la școală și de la Facultatea de Teologie. Așadar, chemarea lui Dumnezeu și oamenii din jurul meu m-au ajutat să devin preot.

Cum se îmbină preoția cu meseria de profesor?

După ce am fost hirotonit preot, în primele 15 luni, am fost vicar parohial (preot ajutător al parohului) la Sinaia. În această misiune, mi-a plăcut foarte mult să organizez diferite activități liturgice și catehetice cu copiii, tinerii și adulții. Când am

ajuns la Liceul Sfântul Iosif (așa se numea școala noastră în anul 2000), mi s-a confirmat că preoția se îmbină foarte bine cu activitatea de profesor. Studiind disciplinele teologice și disciplinele pedagogice, am învățat să-mi formez o viziune corectă despre lume și despre realitățile cu care ne întâlnim. Acestea pot fi văzute ca dificultăți. Eu încerc să le văd ca provocări prin care putem să devenim mai buni.

Vă place să fiți profesor?
Care este cea mai mare provocare?

Îmi place să fiu profesor pentru că în fiecare zi învăț ceva nou. Chiar dacă predau aceleași discipline de mai mulți ani, de fiecare dată am bucuria să pot învăța ceva nou. Pentru mine, cea mai mare provocare este aceea de a căuta modalitățile de a descoperi și de a transmite zilnic noutatea și actualitatea temelor prezentate la școală. În continuarea acestei provocări este și aceea de a apropia cât mai mult știința de credință.

Ce ar trebui să înțeleagă elevii dincolo de titulatura de Director spiritual?

Directorul spiritual (=Îndrumătorul spiritual) este cel care este cu oamenii în timp ce aceștia încearcă să-și aprofundeze relația cu Dumnezeu sau să învețe și să crească în spiritualitatea lor personală. În școala noastră, acest lucru se face prin orele de Spiritualitate. Sigur că îndrumarea spirituală se poate face și în afara orelor de Spiritualitate și pentru cei care nu studiază această disciplină. De altfel, Biserica ne îndeamnă pe toți să apelăm la îndrumarea spirituală.

Spre ce credeți că se îndreaptă școala în această perioadă? Aveți sfaturi pt. noi?

Școala (ca de altfel fiecare om și întreaga societate) își descoperă și în această perioadă propria identitate și își caută mijloacele potrivite pentru a fi ce/cum trebuie să fie. În istorie au fost multe perioade dificile, dar în orice timp omul este mișcat de dorința de cunoaștere. Acest proces este mereu susținut de părinți, de școală și de Biserică. Este bine ca, indiferent de timpurile prin care trecem, să ne păstrăm dorința de cunoaștere și de dezvoltare a propriei personalități.

Care e cea mai frumoasă amintire ca elev? Cum erați ca elev?

Am foarte multe amintiri frumoase din perioada în care am fost elev. Mă gândesc cu drag la toți colegii, la învățătorii și la profesorii mei. Au fost multe ocazii în care ne-am întâlnit și am povestit cu emoție întâmplări din perioada în care am fost împreună. Chiar dacă suntem foarte diferiți (sau poate chiar acest aspect este cel mai important!), pot spune că eu am primit de la fiecare câte ceva din ceea ce sunt acum. Ca elev, i-am simțit foarte aproape de mine pe profesori, iar acest lucru m-a ajutat să merg cu drag la școală, să învăț și să mă străduiesc să nu-i supăr.

Specificul liceului

Ne puteți spune o asemănare între școala de atunci și cea de acum?

Școala de ieri și școala de astăzi rămâne aceeași prin identitate și misiune. Cred că ceea ce face să fie văzută altfel are legătură cu așteptările pe care le pot avea unii de la școală (de exemplu, dorința ca doar școala să se ocupe de educație...). În aceste timpuri, în activitatea ei, școala poate să folosească mai mult ca în alte timpuri descoperirile științei și ale tehnicii. În același timp, școala de astăzi poate să-și realizeze mai bine misiunea de a se implica în formarea integrală a tinerilor: umană, intelectuală, morală și spirituală. Sigur, aceste lucruri se pot realiza cu un efort sporit, având în vedere că întâmpinăm multe provocări.

Cum reușim să nu ne pierdem identitatea într-o lume care tinde să renege valorile de orice tip – morale, spirituale, culturale?

Primul lucru pe care îl recomand este acela de a ne cunoaște și de a ne aprofunda în mod permanent identitatea. Suntem oameni, creați de Dumnezeu pentru libertate și înzestrați cu rațiune și voință. Pe această „temelie” putem să construim frumos propria identitate.

Un ultim sfat?

Aș vrea să vă îndemn să folosiți bine timpul. Acum aveți mai mult timp pentru a pune bazele formării voastre. De modul în care folosiți acum acest timp depinde în mare parte viitorul vostru și al societății. Acordați timp pentru lectură, analiză, studiu, cercetare, cu atenție la sufletul vostru și al celor din jurul vostru.

Părinte, vă mulțumim pentru disponibilitate!

COLEGIUL ROMANO-CATOLIC
SFANTUL IOSIF
Ca. clasa 1-33 si profilul de sanatate

SCOLA

Festivitatea de absolvire a promoției 2021 în prezența *ÎPS Aurel Percă*

de Sr. Director Rodica Elena Miron

Joi, 3 iunie 2021, în sărbătoarea Preasfântului Trup și Sânge al lui Cristos, în Biserica Sfânta Tereza a Pruncului Isus din București a avut loc Festivitatea Ultimului Clopoțel, pentru absolvenții claselor a XII-a de la Colegiul Romano-Catolic din București, promoția 2021.

În fiecare an, această festivitate începe cu o Sfântă Liturghie, celebrată, până acum, de unul sau mai mulți preoți profesori. Noutatea din acest an, care a sporit solemnitatea festivității, a constat în faptul că Sfânta Liturghie a fost prezidată de Arhiepiscopul

Mitropolit de București, ÎPS Aurel Percă. Alături de Înaltpreasfințitul, au concelebrat Pr. Gabriel Popa, secretar arhidiecezan, Pr. Ion Riba, director spiritual al Colegiului Sfântul Iosif, Pr. Eduard Bucur și Pr. Iulian Butnariu, ambii profesori la Colegiul Romano-Catolic Sfântul Iosif. Pe lângă cei 44 de absolvenți ai claselor a XII-a, au participat în număr mare cadre didactice și părinți ai absolvenților, precum și câțiva reprezentanți ai elevilor din clasele a XI-a, meniți să fie martori ai evenimentului și să poarte mai departe această tradiție.

Cântecele liturgice, în cea mai mare parte cântate în limba latină de absolvenții colegiului și acompaniate la orgă de profesorul Eduard Chenciu, au sporit fastul și frumusețea Sfintei Liturghii. La omilie, ÎPS Aurel Percă a subliniat coincidența fericită între sărbătoarea zilei în care Biserica mulțumește Domnului pentru darul cel mare al Euharistiei și această Liturghie prilejuită de încheierea cursurilor liceale, la care absolvenții, însoțiți de profesorii și de părinții lor, aduc mulțumire Domnului pentru toți anii de școală petrecuți în Colegiul Romano-Catolic Sfântul Iosif.

La ofertoriu, în afară de pâinea tradițională, de vin și de roadele câmpului, absolvenții au adus la altar prinosul muncii lor: cele două cataloage ale claselor a XII-a, în care au rămas înscrise notele și absențele lor din acest an școlar, dar mai ales numele lor, înscrise deja în Cartea de onoare a Colegiului.

În contextul lecturilor liturgice specifice zilei, din Vechiul și Noul Testament, aceste frumoase daruri aduse în mod solemn de tinerii noștri la altar le aminteau, probabil, unora dintre ei de sărbătoarea iudaică Șavuot, celebrată la sfârșitul lunii mai sau început de iunie, când vechii evrei, după ce culegeau primele spice de grâu și primele fructe coapte, le aduceau Domnului la templu, ca ofrandă de mulțumire pentru roadele pământului și pentru darul inedit al Torei și al Alianței de pe Sinai; totodată le aminteau de mielul pascal jertfit de evrei an de an, imagine a

Mielului fără pată, dăruit nouă prin Cruce și rămas cu noi în Euharistie. Semnificația ofertoriului a devenit cu atât mai grăitoare pentru aceia dintre absolvenți care, voind să se bucure pe deplin de roadele acestei zile, au cerut cu puțin înainte de Liturghie Taina Reconcilierii. Am văzut în ochii unora dintre ei, după Împărtășanie, zorile vieții noi și bucuria actualizării Noului Legământ.

La sfârșitul Sfintei Liturghii, Sora Rodica Miron CIN, directoarea Colegiului Sfântul Iosif, a mulțumit Înaltpreasfințitului pentru că a onorat Colegiul Sfântul Iosif, prezidând această Liturghie prilejuită de încheierea clasei a XII-a, dar și pentru toată deschiderea, solitudinea sau preocuparea pe care le-a manifestat neîncetat față de problemele și realitățile din școală.

După binecuvântarea finală de la sfârșitul Sfintei Liturghii, a urmat festivitatea de premiere a celor mai buni dintre cei buni, la care a asistat și ÎPS Aurel Percă, alături de preoții concelebranți. S-a intonat imnul Colegiului Romano-Catolic, Ad maiorem Dei gloriam, urmând ca cele două diriginte să strige pentru ultima oară cataloagele claselor a XII-a A și a XII-a B. După acest moment emoționant, s-au înmănat premiile. În acest an, au absolvit liceul 44 de elevi: 22 dintre ei, absolvenți ai profilului teologic, specializarea Ghid turism religios și tot 22 de elevi cu profil real, specializarea științele naturii. A fost un an rodnic, cu medii de absolvire foarte mari, astfel că 23 dintre elevii claselor a XII-a au avut media generală peste 9.00, iar șeful de promoție, Konrad Gyorfı Kapronczai, media generală 10.00. Cea mai mică medie de la ambele clase a fost 7,52. Cei doisprezece absolvenți care au finalizat întregparcursul școlar de doisprezece ani în Colegiul Sfântul Iosif au fost nominalizați și răsplătiți cu diplome de fidelitate. În anul școlar 2020-2021, în urma inspecției ARACIP, cele două specializări noi de la nivel liceal au fost acreditate prin ordin de ministru, urmând a produce efecte din septembrie 2021.

Au fost înmânate diplome speciale pentru absolvenții clasei a XII-a, profil teologic, specializarea Ghid turism religios, care au fost implicați în proiectele internaționale derulate de școală în ultimii ani și au obținut rezultate frumoase, dar mai mult decât atât, au lăsat o impresie deosebită, de tineri bine formați, cu un comportament și o ținută remarcabile, cu o viață spirituală profundă. Datorită lor, Colegiul Sfântul Iosif din București a încheiat parteneriate internaționale și are un nume bun în cadrul Rețelei de licee europene *Giovani idee*, dar și în cadrul Uniunii Mondiale a Profesorilor Catolici (UMEC).

Festivitatea de joi, 3 iunie, s-a încheiat cu înmânarea Cărții de onoare. După ce s-a intonat imnul Colegiului Romano-Catolic Sfântul Iosif, Konrad Gyorfi Kapronczai, reprezentantul claselor a XII-a din anul școlar 2020-2021, a înmânat cartea de onoare șefului de promoție de la clasele a XI-a, Andrei Stârcea, care a promis, în numele colegilor săi, că va face tot posibilul ca, prin comportament, ținută și învățătură, să mențină bunul nume al Colegiului Romano-Catolic din București.

Înainte de a pleca, ÎPS Aurel Percă i-a salutat încă o dată pe toți cei prezenți, le-a urat mult succes tinerilor, atât la apropiatele examenele, cât și pentru întreaga lor viață, asigurându-i că îi va purta în gând de rugăciune. La final, Excelența Sa a dorit să facă o fotografie împreună cu absolvenții, cu cele două profesoare diriginte ale claselor a XII-a, Claudia Roban și Adriana Gorgos, cu directorii și alți profesori prezenți.

Va urma o perioadă intensă pentru acești tineri, care au crescut frumos în școala de la umbra bisericii. Deja pentru absolvenții profilului teologic examenele vor începe săptămâna viitoare, cu susținerea proiectului pentru certificarea calificării profesionale nivel 4, Ghid turism religios, în urma căreia vor obține deja certificatul de ghid pentru turismul religios. Vor urma apoi probele scrise din cadrul examenului de bacalaureat, unde sperăm să obțină cu toții rezultate cât mai frumoase. Le urăm succes și îi susținem cu rugăciunea pe acești tineri frumoși care își iau zborul spre viitor!

*Înrădăcinați și
întemeiați
în iubire.*

De la Cezar Suceveanu
Operă proprie, CC BY-SA 4.0

<https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=85393306>

Despre Specializarea “Ghid Turism Religios”

de Sr. Director Rodica Elena Miron
articol special adăugat în anul școlar 2021-2022

Anul acesta, Colegiul Sfântul Iosif a primit acreditarea pentru cele două noi specializări: Științele naturii și Ghid turism religios. Dacă prima specializare e comună multor licee din România, cea de Ghid pentru turismul religios e mai puțin cunoscută.

Începuturile trebuie să le căutăm tot în liceul nostru... În urmă cu mulți ani, prin 2005, Ministerul Educației a cerut cultelor să propună specializări pentru Liceele teologice pe care le înființaseră. Am făcut la acea dată mai multe propuneri, printre care și pe aceasta de Ghid turism religios. Inițial proiectul s-a respins. Dar nu am renunțat... Au urmat demersuri multe, greu de explicat în câteva rânduri, până când noua specializare a fost omologată și am primit dreptul de a școlariza prima serie de elevi.

În acest an, a treia serie de absolvenți au primit Certificatul de competențe profesionale, nivel 4, pentru meseria de Ghid turism religios, putând deja profesa această meserie. Unii dintre absolvenți își continuă studiile universitare în acest domeniu, alții aleg alte domenii de calificare, păstrând certificatul de ghid ca alternativă ori ca hobby, pentru timpul liber.

Puțini știu însă că pregătirea acestor viitori ghizi implică o activitate complexă intelectuală și practică, pe baza unui curriculum diversificat, ce presupune istorie, geografie, limbi moderne, dar și limbi clasice (latină și greacă), precum și multe discipline teologice, istoria artei, management, tehnologie și economie. Pe lângă aceste discipline teoretice, pentru formarea abilităților de ghid, este nevoie și de multe activități practice, în timpul anului, dar mai ales în vacanța mare. Astfel, pe parcursul celor patru ani de liceu, elevii efectuează practica de specialitate în toate zonele țării și chiar în străinătate. În clasa a IX-a se vizitează Dobrogea, cu toate vestigiile sale antice și medievale (cetatea Carsium, Aegyssus, Noviodunum, Halmyris, Enisala, Histria, precum și multe lăcașuri de cult, renumite prin vechimea și sfințenia lor); în clasa a X-a, elevii vizitează biserici fortificate și cetăți din Ardeal, precum și obiective turistice din Oltenia. În clasa a XI-a, se vizitează mănăstiri vestite și biserici din Moldova și Maramureș, iar în clasa a XII-a, fiind an terminal, în care se elaborează și proiectul pentru examenul de certificare nivel 4, practica se desfășoară în cea mai mare parte la obiective turistice din București: pe străzi, în biserici, parcuri și muzee, în ateliere de restaurare a obiectelor de artă etc. Pretutindeni sunt invitați să observe, să descopere, să vorbească despre artă și despre frumos, să fie responsabili față de ei, față de cei din jur, dar mai ales față de generațiile viitoare...

Uneori, ceea ce vizităm este prilej de întristare: cetăți, vestite odinioară, distruse de barbari sau doar de neglijența conaționalilor, rămase acum în paragină,

gata să dispară, pe care cei care ar putea să le salveze nu au ochi să le vadă...(a se vedea Cetatea Baia din Suceava sau cetatea Halmyris din Murighiol sau Hârșova). Și acolo, elevii, viitori ghizi, au de învățat...

Cu ochi critic privesc spre viitor și își promit lor înșiși că vor căuta peste ani și vor găsi soluții pentru salvarea și conservarea prețioaselor vestigii.

Practica de specialitate în Moldova, lângă fiul nostru

*de la Lorena Ulea,
mama elevului Ulea Matei,
clasa a - XII-a A.*

12 iulie 2021: O zi însoțită de vară, cu emoții pozitive, cu un itinerariu frumos, bine prestabilit, în care am fost foarte matinali.

L-am însoțit pe fiul nostru, Ioan-Matei Ulea, elev în clasa a XII-a A, într-o frumoasă excursie în Moldova și Bucovina.

Am urmat autocarul în care se afla colectivul clasei a XII-A, însoțit de sora director, Miron Rodica, responsabil cu practica de specialitate, părintele Liviu Matieș, fostul diriginte al clasei a XII-a, în prezent plecat în Italia, la studii, d-na arhitect Isabela Ursache, profesor de istoria artei, d-na asistent medical Daniela Bută.

Și am pornit.....Locuri pitorești, peisaje de vis, obiective turistice și religioase. Nu știu ce să menționez mai întâi: Biserica Millenium, Sanctuarul de la Șumuleu Ciuc, mândrele mânăstiri Agapia, Voroneț, Putna, Sucevița, Moldovița, sanctuarul de la Cacica etc, etc....

Cu siguranță în acest periplu, fiecare dintre noi a putut fi mai aproape de Dumnezeu și am realizat mai bine comuniunea cu El. Au fost momente pline de smerenie, evlavie, spiritualitate, cultura, istorie, lucruri extraordinare promovate la acești tineri, valori și principii adevărate, demne de urmat!

Nu a fost deloc ușor cu Matei, dar a meritat! Fiecare locație presupunea un șir lung de întrebări: sunt scări, câte, accesul e facil etc.... De fiecare dată, ne-au sărit în ajutor colegii, domnii profesori, localnicii.... Și am reușit.... Aproape de fiecare dată... Liturghiile s-au ținut în locații accesibile căruțului cu roțile, Matei putând participa aproape la toate.

Mulțumim tuturor pentru ajutorul, susținerea și credibilitatea fără de care această excursie n-ar fi fost posibilă!

Putem spune, cu mare sinceritate, că așteptăm următoarea excursie cu speranță și credință!

Doamne ajută!

Despre ei & despre noi

de la Prof. Isabella Ursache

Mi-am dorit să devin arhitect și este profesia mea de bază, dar am găsit bucurie în a împărtăși dragostea mea pentru artă și patrimoniul construit cu copiii și cu elevii mei de liceu, la Colegiul Romano-Catolic Sfântul Iosif.

Specializarea Ghid turism religios la clasele cu profil teologic presupune mult studiu individual, puțin curaj, puțină retorică. Este o fascinantă călătorie culturală ilustrată prin imagini proiectate în timpul orelor, dar și în timpul excursiilor de studiu și a practicii de specialitate. Elevii învață să folosească hărțile, să identifice stilurile arhitecturale, să facă o analiză plastică a unei clădiri monument istoric. În cei 4 ani de liceu, elevii învață să aprecieze valoarea artistică a unui obiect, a unui monument istoric justificând includerea sa pe lista patrimoniului cultural sau artistic.

Orele de Educație Artistică și de Artă Religioasă sunt minunat completate de perioada Practicii de Specialitate, care acoperă toate regiunile istorice ale țării noastre.

Cei 4 ani de liceu la specializarea Ghid turism religios sunt despre posibile alegeri la 15, 16, 17 sau 18 ani ale tinerilor noștri liceeni, despre o istorie ilustrată, despre explorarea informațiilor primite, despre întoarceri în timp, despre prezent înțelegând mai bine trecutul. Privim la ceea ce a fost pentru a înțelege mai bine asemănările și deosebirile dintre ziua de ieri și timpul prezent.

Tururile pietonale prin București, în timpul practicii din ultimul an de liceu, sunt despre orașul în care trăim, în care trăim ceea ce alegem să fim, un oraș pe care învățăm să îl înțelegem și să-l privim ca pe un vehicul prin mijlocirea căruia creștem, ne dezvoltăm, ne împlinim visele.

Colegiul Romano-Catolic Sfântul Iosif are deja trei serii de absolvenți cu diplomă de ghid turism religios și ne bucură faptul că vor spune povestea mai departe, ei și generațiile care vor urma.

Cum ar fi dacă?

de la *Leuștean Atiseea-Gabriela*,
clasa a - X-a A.

Cum ar fi dacă nu aș fi ales să rămân în acest liceu? Cum ar fi dacă nu alegeam acest profil? Cum ar fi fost dacă pandemia nu ne permitea să plecăm în practică? Acestea sunt doar unele dintre sutele de întrebări care îmi trec prin minte de când am început ciclul liceal.

Deci, cum ar fi dacă nu alegeam acest profil și nu mergeam în practică? Ei bine...nu m-aș fi îndrăgostit de Dobrogea și de activitatea ca ghid.

Dobrogea? Da, Dobrogea. Practica din clasa a IX-a, 2020-2021, a constat într-un circuit dobrogean. Luni de dimineață la ora 06:00 ne-am strâns toată clasa la școală și am pornit cu autocarul spre Hârșova. Pe parcursul a trei zile am vizitat foarte multe obiective: Niculițel, mănăstirea Cocoș, cetatea Aegyssus, Biserica Catolică „Sf. Mihail” din Tulcea, cetatea Enisala, cheile Dobrogei, mănăstirea „Collillia”, Constanța-Cazinoul, farul Genovez, Moscheea, Biserica greacă, Muzeul de Istorie, Edificiul Roman cu Mozaic, Biserica „Sf. Anton de Padova”, Adamclisi, Mănăstirea și Peștera „Sf. Andrei”. Printre toate acestea am făcut chiar și o plimbare pe Dunăre. A fost pe departe cel mai frumos moment al practicii. De asemenea, pe parcursul acestor 3 zile am fost cazați la Hotel Egreta (în Tulcea) și la frații salezieni (Constanța).

Povestind pe scurt nu pot să redau în întregime toată experiența cu tot ce s-a întâmplat și tot ce am simțit. A fost ceva cu totul nou....

Amintiri din practica de specialitate

de la Rebeca Onete,
clasa a - X-a A.

Prima mea experiență cu practica de specialitate s-a desfășurat în clasa a 9-a, anul școlar 2020-2021. Împreună cu colegii mei și cadrele didactice am plecat într-o călătorie de descoperire a unui tărâm minunat, Dobrogea, dar și într-o experiență ce ne va ajuta în dorința noastră de a deveni ghizi turistici.

În prima zi de practică am vizitat diferite mănăstiri, dar și atracții turistice. Ne-am oprit inițial la Hârșova, ce m-a impresionat prin vechimea sa. Am vizitat și Cetatea Carsium, unde am admirat resturi ale fortificației medievale. Personal, am apreciat îndeosebi oprirea de la Bazilica Paleo-Creștină de la Niculițel. Aici, monumentul ne-a fost inițial prezentat de către un ghid, iar ulterior am putut explora totul de pe un pod de sticlă ce îl străbate. Am reținut faptul că această bazilică a fost ridicată deasupra mormintelor martirice. În continuare, am admirat Mănăstirea Cocoș din punct de vedere vizual și arhitectural și legenda sa (se spune că numele îi provine de la un cocoș sălbatic ce s-a auzit aici într-o noapte însoțit de o bătaie de toacă). Interiorul este grandios, fiind în mare parte alcătuit dintr-un mozaic aurit, iar până și podeaua prezintă o mochetă cu cocoși! Ultima vizită, după un drum lung dar plin de cunoaștere a fost în Tulcea. Am văzut Cetatea Aegyssus și am participat la Sfânta Liturghie. Pot spune că prima zi a fost obositoare, însă plină de povești și momente de neuitat!

A doua zi de practică a fost cea mai îndrăgită de către mine... cum ai putea oare să nu te bucuri de o zi care începe cu o plimbare cu barca pe Dunăre?(în special când barca mergea cu o viteză nu tocmai prietenoasă...). Experiența aceasta a fost într-adevăr un eveniment unic ce m-a bucurat nespus de mult, un eveniment pe care aleg să-l păstrez în inima mea. Am admirat splendida panoramă și m-am bucurat de peisajele de vis ale naturii, de momentele de liniște, de cântul magic al viețuitoarelor și de reacțiile de teamă nostime ale unor colegi.

Un alt lucru special remarcat a fost o comunitate de pescari ce și-au construit în mijlocul naturii căsuțe de vară din paie. Tot în amintirile cele mai plăcute păstrez și oprirea pe care am făcut-o prin Cheile Dobrogei, unde peisajul idilic și magia cadrului natural m-au sensibilizat. Aici am întâlnit un peisaj ce te poartă în timp, în perioade în care aceste meleaguri erau locuite de păsări primitive și civilizații străvechi, este reliefat un sentiment de început de lume, un topos ocrotitor.

Ultima zi de practică a debutat cu o plimbare prin Constanța. Am văzut inițial Cazinoul ,iar apoi ne-am bucurat o vreme de peisajul fermecător al valurilor Mării Negre de pe faleză. O experiență interesantă a fost vizita la Moschee, ceva nou pentru mine. În final am inspectat Muzeul de istorie. Pot spune că am îndrăgit măiestria cu care operele de artă au fost făurite în primele secole. Fără tehnologie complicată sau ustensile, aceștia au reușit să facă piatra să arate moale și fină, i-au oferit eleganță prin sculpturi remarcabile. Ultima oprire a fost la peștera Sfântul Andrei. Aici am avut oportunitatea de a sta pe patul pe care se spune că a stat chiar acesta.

Acum intervine cea mai frumoasă amintire din practica de specialitate: prima mea prezentare în rol de ghid turistic... Inițial, am fost tristă ,deoarece am aflat că nu vom mai ajunge la Mănăstirea Dervent, pe care eu trebuia să o prezint. Însă un val puternic de emoții m-a cuprins în momentul în care am fost chemată să prezint pe neașteptate, fără materialul pregătit cu mine. Însă, „tot răul spre bine”, deoarece prima mea prezentare a fost un succes. Am povestit cu pasiune și emoție diferite legende specifice și m-am bucurat enorm de reacțiile pozitive primite din partea receptorilor. În momentul final, când am fost aplaudată de mulțime am realizat pentru prima oară cât de mult iubesc această specializare și faptul că meseria aceasta ar putea să reprezinte o bază pentru viitorul meu.

Chiar și în acest moment, scriind aceste cuvinte, retrăiesc emoția acelei clipe și știu că reprezintă o amintire pe care o voi purta cu mine în suflet mult timp!

Conchid prin a afirma că practica de specialitate din clasa a 9-a își are un loc special în amintirea mea și reprezintă doar începutul unei frumoase povești, ce mă va ajuta să-mi duc pasiunea la un nivel înalt.

Ani de liceu

*de la Badea E. Gabriel,
Absolvent, Student
Facultatea de Istorie, Universitatea din București*

Uitându-mă astăzi înapoi la cei patru ani de liceu care s-au scurs, pot afirma că acest parcurs educațional m-a format atât spiritual, cât și mental, intelectual.

Începutul a fost puțin dificil pentru mine, dar am reușit să mă ridic la nivelul așteptărilor colegilor și a profesorilor puțin mai târziu, prin clasa a 10-a, după ce Sora Director mi-a oferit șansa de a participa la mai multe proiecte de schimb de experiență cu licee din Italia (Lecco, Bergamo, Firenze). M-am bucurat să am parte de o asemenea responsabilitate, așa că am făcut tot posibilul să las cea mai bună impresie elevilor și cadrelor didactice din Italia. Au rămas plăcut surprinși de cunoștințele noastre despre istoria României, cât și de ospitalitatea noastră ca popor.

Îmi aduc aminte foarte clar de cum a decurs prima mea practică de specialitate din cadrul acestui liceu, cât și de lucrurile pe care le-am asimilat din această experiență. Terminasem clasa a 9-a, iar practica urma să aibă loc în Dobrogea, timp de 3 zile, în care vizitam obiective turistice cu o importanță valoare istorică. Cel mai mult mi-a plăcut Cetatea Histria. Observând ruinele acestei cetăți de pe Dunăre (Hister = Dunarea), care își caută începuturile prin secolul VII înainte de Cristos, în timpul coloniștilor din Milet, mă gândeam cum arăta ea în timpurile de glorie ale grecilor, cât de înfloritoare era în timpul romanilor, cum trăiau aici primii creștini în perioada persecuțiilor și cum a fost cotropită de barbari și abandonată... Cu siguranță, mi-am spus, voi mai veni printre

aceste ruine și în viitor, pentru că ele au multe de spus celor care vor să le asculte...

Următoarea excursie de practică a fost în Moldova, unde am vizitat mai multe lăcașuri de cult, inclusiv renumita Biserică Voroneț, pentru albastrul cu care este pictată. Din acel moment, mi-am dat seama că sunt fascinat de trecutul acestor „comori prețioase”, uneori rămase ascunse în pământ, alteori abandonate jafului și neglijenței trecătorilor din zilele noastre... Discutam cu colegii mei doar despre aceste lucruri... Această excursie m-a determinat să aleg pentru Proiectul din cadrul Examenului de Atestat nivel 4 (care îmi confirma abilitățile de ghid pentru turismul religios) un pelerinaj de 4 zile în Moldova (cu obiectivele cunoscute: Mănăstirea Moldovița, Sucevița, Agapia, Sihla, Sihăstria și Bazilica „Adormirea Maicii Domnului” din Cacica).

În clasa a 12-a am profitat de fiecare ocazie de a călători cu școala. Astfel, am participat la excursia din Bulgaria (orașele Ruse, Veliko Tarnovo, Loveci, bisericile rupestre de la Basarbavo și Ivanovo, peștera Devetaska, cascadele de la Krushuna), precum și cea din Oltenia și Ardeal (Mănăstirea Horezu, Lainici, Castelul Huniazilor, cetățile medievale de la Deva și Alba-Iulia, bisericile fortificate...).

Aceste călătorii m-au motivat în continuare pentru obținerea Atestatului de Ghid dorindu-mi să promovez Patrimoniul Românesc la nivel național și internațional...

De aceea, îi mulțumesc Sorei Director și celorlalți profesori pentru răbdarea, sprijinul și eforturile oferite pe parcursul acestor 4 ani de liceu. Aici m-am format ca om și creștin. Probabil că fără aceste practici de specialitate nu mi-aș fi descoperit pasiunea pentru istorie, iar fără încurajările doamnei profesoare de istorie Loredana Mihail, ale Sorei Paula, ale Sorei Margareta și ale altor profesori, nu aș fi urmat drumul spre o carieră în acest domeniu.

Vă mulțumesc mult tuturor!

Ani de liceu.
Cu emoții, cu dureri și bucurii.

*de la Antonio Pârțac,
Absolvent, Student
Facultatea de Arhitectură, București*

Consider că, ceea ce face cu adevărat parte din experiența liceului, este alegerea profilul pe care îl studiezi. Norocul meu a fost să realizez acest lucru din timp și să am curajul să mă întorc pe calea cea mai potrivită mie.

Plecată de la un profil cu totul diferit față de interesele mele și dintr-un liceu complet contrar așteptărilor, m-am întors „acasă”, la un profil nou, pe care, nici acum, nu știu dacă l-am ales doar pentru că îmi era frică de matematică, dar la un profil care mi-a oferit cu adevărat multe calități.

În primul rând, cunoașterea. Este evident faptul că mergi la liceu să înveți. Dar să înveți cu plăcere se datorează mediului în care te afli. Profesori pe care credeam că i-am pierdut odată cu mutarea mea în alt liceu, mi-au întărit dorința de a mă întoarce în “Sf. Iosif” deoarece știam că aici voi fi mereu primită cu un entuziasm aparte pentru învățătură. De asemenea, aveam și colegii - persoane de aceeași vârstă cu mine, de la care nu credeam că voi putea afla atât de multe lucruri folositoare, prieteni cu ajutor cărora am supraviețuit acestor ani de liceu.

Pe de altă parte există dorința. Niciun lucru nu este ușor dacă nu este realizat cu plăcere. Nu credeam că de bunăvoie o să îmi placă să învăț, că datorită oamenilor din jurul meu și din dorința de a nu le dezamăgi speranța în mine, o să mă

Specificul liceului

dezvolt sub îndemnul lor și prin ambiția mea. Odată cu aceasta, apare și implicarea. Am participat în proiecte la nivel de școală și chiar internațional, în care am avut posibilitatea de a călători în locuri necunoscute, de a interacționa cu oameni de culturi diferite, de a mă descoperi pe mine, de a realiza că arta este ceea ce îmi place, că toate materiile pe care le parcurg sunt artă și doresc să creez artă. Iar acum, cu toate cunoștințele acumulate de la orele de curs sau de practică, urmez arta la facultatea de arhitectură. Bineînțeles că am nevoie și de matematică aici, dar nu există motiv de teamă deoarece știu că am o temelie bine clădită.

În ultimul rând, deși își merită locul de onoare, se află comunicarea. Povești cu profesorii la ore, explicații la cele mai simple întrebări, exemple primite de așa da - așa nu, de roman realist sau modernist, de excursii turistice interne sau externe, de tipuri de stiluri arhitecturale ale monumentelor importante, debate-uri în timpul pauzelor, și multe alte ocazii de dialog, nu se pot lipsi de comunicarea care stă la baza tuturor relațiilor interumane.

Anii de liceu sunt frumoși. Chiar dacă îți ia patru ani să realizezi acest lucru, nu merită irosiți, iar orice posibilitate de a afla ceva nou trebuie îmbrățișată pe loc, deoarece ea va rămâne întotdeauna cu tine.

Ani de liceu...

*de la Ioniță Șerban Alexandru,
Absolvent*

Perspectiva mea asupra celor 4 ani de liceu poate să fie una mai diferită față de altele, întrucât nu cunosc „lumea” din afara Colegiului Romano-Catolic Sfântul Iosif. Sunt în acest mediu din clasa I și chiar și grădinița pe care am frecventat-o era una catolică. În aceste câteva rânduri doresc să prezint perspectiva unei persoane care a ales să-și petreacă 12 (se pot argumenta chiar 16) ani în acest mediu, în ciuda faptului că nu sunt catolic.

Personal, îmi place să fiu scurt și la obiect, așa ca voi expune direct motivele pentru care am ales să rămân la acest liceu. Spre deosebire de alte licee din București, Sfântul Iosif îți oferă mult mai multe oportunități, aici referindu-mă, în principal, la 3 lucruri: atestatul de ghid turistic, ocaziile de a participa la un număr relativ mare de proiecte internaționale și posibilitatea de a participa la mai multe schimburi de experiență, atât în Italia, cât și în Germania.

Excursiile de practică din timpul fiecărui an reprezintă o ocazie minunată pentru a vedea peisaje și monumente spectaculoase din România și nu numai, fiind însă și un prilej prin care se poate încheia colectivul clasei. Nu voi uita prea curând excursiile din Dobrogea, Moldova, Ardeal și Bulgaria!

Proiectele internaționale îți oferă niște experiențe unice, șansa de a expune un proiect pe o tema relevantă în fața unui juriu european, de a vedea tot felul de perspective diverse

asupra problemelor cu care se confruntă societatea contemporană reprezintă o ocazie unică și inedită de a învăța.

Schimbările de experiență reprezintă ocazia perfectă de a lega prietenii noi, de a-ți perfecționa abilitățile de a vorbi într-o limbă străină și de a cunoaște îndeaproape o cultură nouă.

În încheiere aș dori să subliniez încă un motiv pentru care am luat decizia de a rămâne în acest liceu, un motiv mai presus de cele enumerate anterior, dar care se leagă de acestea, anume bagajul cultural imens cu care rămâi la sfârșitul celor 4 ani: cunoștințe de istorie, arhitectură, literatură, latină, greacă veche, teologie și multe altele.

Concursuri artistice și nu numai

de Leuștean Atiseea-Gabriela, cls. a-IX-a A

Cu toții știm cum competițiile artistice stimulează spiritul creativ al elevilor, determinându-i să-și depășească limitele, iar pe deasupra, uneori pot fi chiar și distractive. În fiecare an, elevii Colegiului Romano-Catolic „Sf. Iosif” participă la mai multe concursuri literare, dar în anul școlar 2019-2020, majoritatea competițiilor au avut loc în mediul online din cauza situației provocate de virusul Covid-19. Totuși, rezultatele la concursuri au fost foarte bune, ca de fiecare dată. Au existat mai multe secțiuni, precum: poezie, eseu, pictură și fotografie. La fiecare dintre acestea, elevii liceului au obținut premii remarcabile, unele la care sperau, iar altele, pe care chiar nu își imaginau că le-ar câștiga. Să vedem, așadar, despre ce elevi și concursuri este vorba. Cine știe...poate reușesc să vă fascineze, iar la următoarele concursuri, va crește numărul de participanți.

S-a dat startul acestor activități prin Concursul Național de creație Promovarea egalității de șanse în rândul tinerilor, Proiectul TALK. Scopul acestui concurs este acela de a da ocazia tinerilor să-și exprime gândurile și opiniile despre egalitatea de șanse. Este un concurs care i-a captivat pe mulți, iar rezultatele au fost pe măsură, elevii întorcându-se cu multe premii. Iată și câștigătorii noștri:

– **Premiul II**, Stârcea Andrei Teodor (10A), Secțiunea Eseu, coordonat de doamna profesoara Alina Stârcea;

– **Premiul II**, Chirnogeanu Miruna (10B), Secțiunea Fotografie, coordonat de doamna profesoară Alina Stârcea;

– **Premiul I**, Stârcea Ana-Maria Karis, Secțiunea Fotografie, coordonată de doamna profesoară Alina Stârcea împreună cu domnișoara profesoară Tatoi Andreea Isabella.

A urmat Concursul Național de creație literară Oana-Diana Renea, care este organizat de Biblioteca Județeană Vrancea, în memoria poetei Oana Diana Renea, autor de cărți pentru copii, membru al Uniunii Scriitorilor din România, cu scopul de a stimula creația literară în rândul copiilor de vârstă școlară din clasele I-VIII. Concursul se organizează cu acordul și sprijinul familiei autoarei.

Chiar eu am descoperit concursul, din întâmplare, căutând pe internet. Când am văzut tema propusă, m-am gândit că se potrivește de minune cu interesele mele, așa că i-am scris doamnei Stârcea despre el. A trebuit să tragem creații prin care să dezvăluim sentimente, amintiri, fragmente sau gânduri legate de personajele de poveste, cartea preferată, plăcerea lecturii sau persoane alături de care am descoperit lumea cărților. Și câștigătorii sunt:

– **Marele Premiu**, Stârcea Ana-Maria Karis (6B), coordonată de doamna profesoară Alina Stârcea împreună cu domnișoara profesoară Tatoi Andreea Isabella;

– **Premiul I**, Leuștean Atiseea Gabriela (8B), coordonată de doamna profesoară Alina Stârcea;

Ajuns la a XI-a ediție, Concursul Național de Arte Margareta Sterian face parte din calendarul activităților educative naționale, iar motto-ul său este „Pasiunea creează valoare”. Acesta oferă posibilitatea elevilor din diferite orașe ale țării să se descopere și să se afirme pe plan artistic.

Și aici am avut premianții noștri:

– **Premiul al II-lea**, Stârcea Ana Maria Karis (6B), coordonată de doamna profesoară Alina Stârcea împreună cu domnișoara profesoară Tatoi Andreea Isabella;

– **Premiul Special**, Leuștean Atiseea Gabriela (8B), coordonată de doamna profesoară Alina Stârcea;

– **Premiul Special**, Stârcea Andrei Teodor (10A), coordonat de doamna profesoară Alina Stârcea;

Continuăm, evident, tot cu un concurs de poezii, pe care mulți îl îndrăgesc. Festivalul de poezie Gellu Naum, organizat de Colegiul Național „Mihai Eminescu” din București în parteneriat cu Uniunea Scriitorilor din România este probabil unul dintre favoritele celor care au un talent la poezie. Mereu este un juriu alcătuit din oameni interesanți și întâlnești mereu persoane care îți împărtășesc viziunile. Această ediție a concursului s-a desfășurat, din cauza condițiilor pandemice, în mediul online, dar acesta nu a fost un factor care să ne împiedice să ne bucurăm de premii.

Ne-am remarcat și la acest concurs, atât la faza municipală, cât și la cea interregională. Coordonați de aceleași

doamne profesoare menționate mai sus:

– **Premiul I**, Leuștean Atiseea (8B), faza municipală;

– **Premiul al III-lea**, Stârcea Ana Maria Karis (6B), faza municipală;

– **Premiu Special**, Stârcea Andrei Teodor (10A), faza municipală;

– **Marele Premiu Apolodor**, Leuștean Atiseea Gabriela (8B), faza inter-regională;

– **Premiul al II-lea**, Stârcea Ana Maria Karis (6B), faza inter-regională;

De-a lungul perioadei de carantină multe evenimente au fost anulate, dar majoritatea concursurilor școlare, mai ales cele pe plan cultural-artistic, s-au susținut în continuare în mediul online.

De exemplu, Concursul României au talent pro-viață susține valorile familiei și încurajează tinerele talente. Chirnogeanu Miruna (10B) a obținut **Premiu Special** la Secțiunea Pictură (pictură despre familie), coordonată de doamna Stârcea. O altă competiție importantă la care elevii Colegiului au participat este Concursul Internațional „Martha Bibescu”.

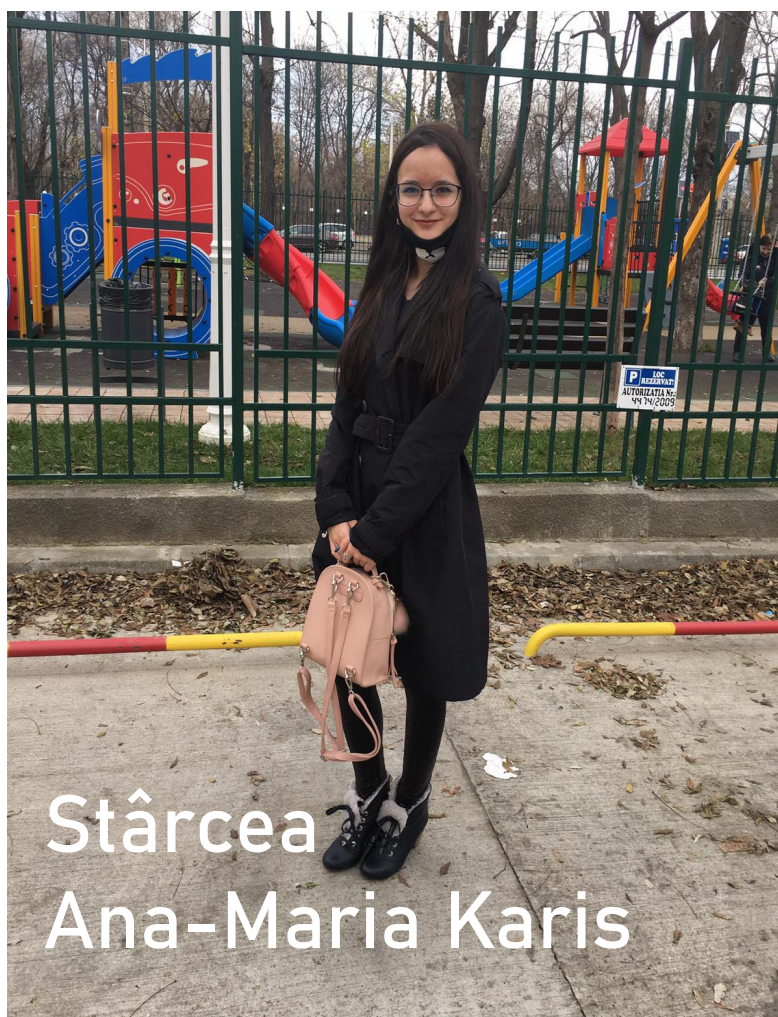
La secțiunea de vârstă 15-18 ani, au participat, coordonați de doamna profesoară Stârcea Alina, Chirnogeanu Miruna, 10B (cu lucrarea „Yellow Leaf”), și Stârcea Andrei Teodor, 10A. Miruna a obținut **Mențiune** la Secțiunea Pictură, iar Andrei a câștigat **Premiul I** la Secțiunea Poezie. Tot la secțiunea de vârstă 15-18 ani, la poezie, coordonată de doamna profesoară Stârcea Alina, a participat și Leuștean Atiseea-Gabriela, 8B, obținând **Premiul al III-lea**. De asemenea, la secțiunea de vârstă 10-14 ani, **Premiul I** pentru poezie a fost câștigat de Stârcea Ana-Maria Karis, VI B, fiind coordonată de doamna profesoară Alina Stârcea, împreună cu domnișoara profesoară Tatoi Andreea Isabella.

Concursul Național de Creație Literară și Artă Plastică Laudă semintelor, celor de față și-n veci tuturor, ediția 2020, parte a Festivalului „Lucian Blaga” Sebeș, a fost organizat de Primăria Municipiului Sebeș și Centrul Cultural „Lucian Blaga” Sebeș. Lucrările au fost inspirate sau adaptate după operele lui Lucian Blaga, pentru domeniile poezie, eseu, traducere și artă plastică. Coordonăți de doamna profesoară Stârcea, elevii noștri au obținut:

– Premiul I & Premiul Special al Revistei Der Unterwald, Chirnogeanu Miruna (10B), secțiunea Pictură;

– Premiul III, Nistor Sabina (10B), secțiunea Poezie;

Mulțumim mult doamnei profesoare Alina Stârcea și domnișoarei profesoare Tatoi Andreea Isabella pentru coordonare și suport!

Elevă în clasa a VII-a B. În ciuda vârstei, Karis a reușit să impresioneze juriul în cadrul multor concursuri și de fiecare dată s-a întors fie cu un premiu, fie doar cu bucuria experienței.

1. „La Concursul Național de creație Promovarea egalității de șanse în rândul tinerilor, Proiectul TALK, m-am înscris pe ultima sută de metri. Am reușit să iau premiul I pentru fotografie și am fost plăcut surprinsă. Recunosc că și fratele meu mi-a dat sugestii, iar produsul se pare că i-a impresionat și pe cei din juriu.”

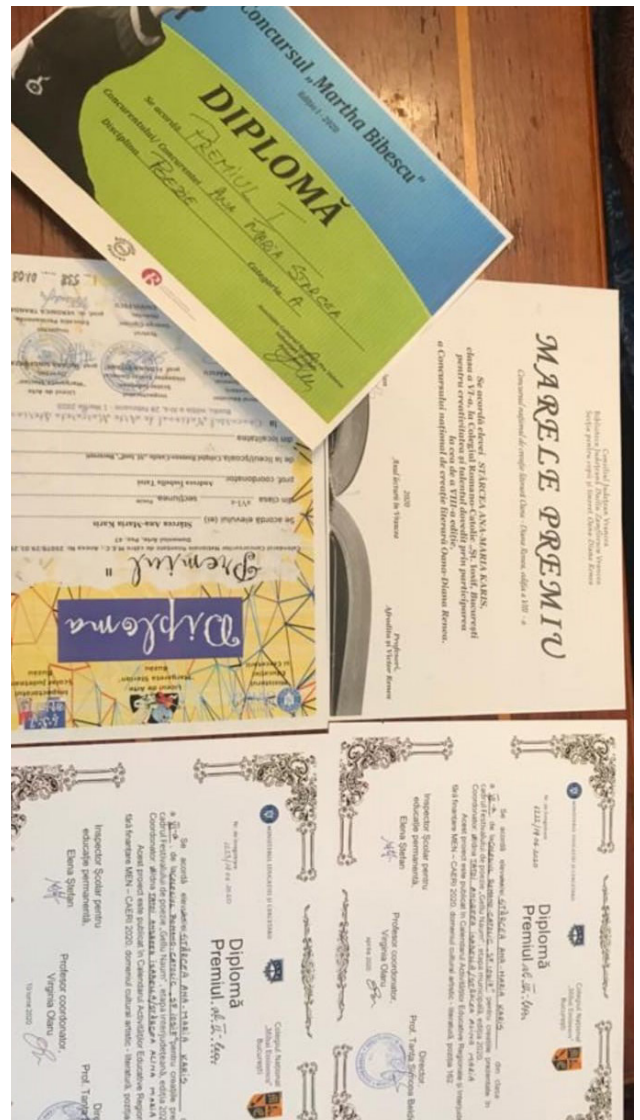
2. „La Concursul Național de creație literară Oana-Diana Renea, am luat Marele Premiu. Când am fost sunată de organizatoarea concursului, nici nu îmi venea să cred că mi se întâmplă mie. Totul se petrecea înainte de începerea pandemiei, iar eu și Atiseea nu am putut participa fizic la premiere. Ne-am înregistrat recitând poeziile, în schimb, iar diplomele ne-au fost trimise într-un colet care s-a rătăcit prin țară înainte de a ajunge la noi, dar, într-un final, ne-am primit așteptatele diplome.”

3. „Asemenea concursului anterior, și participarea la Concursul Național de Arte Margareta Sterian m-a bucurat foarte tare. Am obținut Premiul II și am fost într-adevăr surprinsă. Aștept cu nerăbdare să particip și la următoarele ediții.”

4. „La Festivalul de poezie Gellu Naum, am obținut de asemenea premii, spre bucuria mea. Concursul este structurat pe două etape, cea municipală și cea interregională, așa că am fost surprinsă de ambele premii. Cu siguranță nu m-aș fi așteptat, atunci când m-am înscris, să obțin un premiu mai mare la etapa națională. A fost o experiență foarte frumoasă.”

5. „Poate reușita cea mai mare a anului trecut a fost reprezentată de premiul I obținut la Concursul Internațional Martha Bibescu. Nici de această dată nu am putut fi prezentă la premiere. Totuși, bucuria a fost foarte mare. În niciun an nu am reușit să primesc atâtea premii, dar nici nu am participat la atâtea concursuri. Probabil toată această situație în care am fost obligați să stăm izolați a fost compensată prin aceste bucurii. A început să îmi placă din ce în ce mai mult să scriu și simt că întotdeauna o să privesc cu drag spre aceste momente.”

Nu întotdeauna am obținut premii mari, uneori nu am obținut niciun premiu, dar asta nu m-a descurajat. Am continuat să exersiez și să îmi prelucrez stilul până în prezent, iar acum sunt foarte fericită de reușitele mele. Concursurile la care am participat în clasa a VIII-a au fost cel mai frumos lucru din anul terminal. Mă bucur că am putut să termin gimnaziul cu premiile obținute.

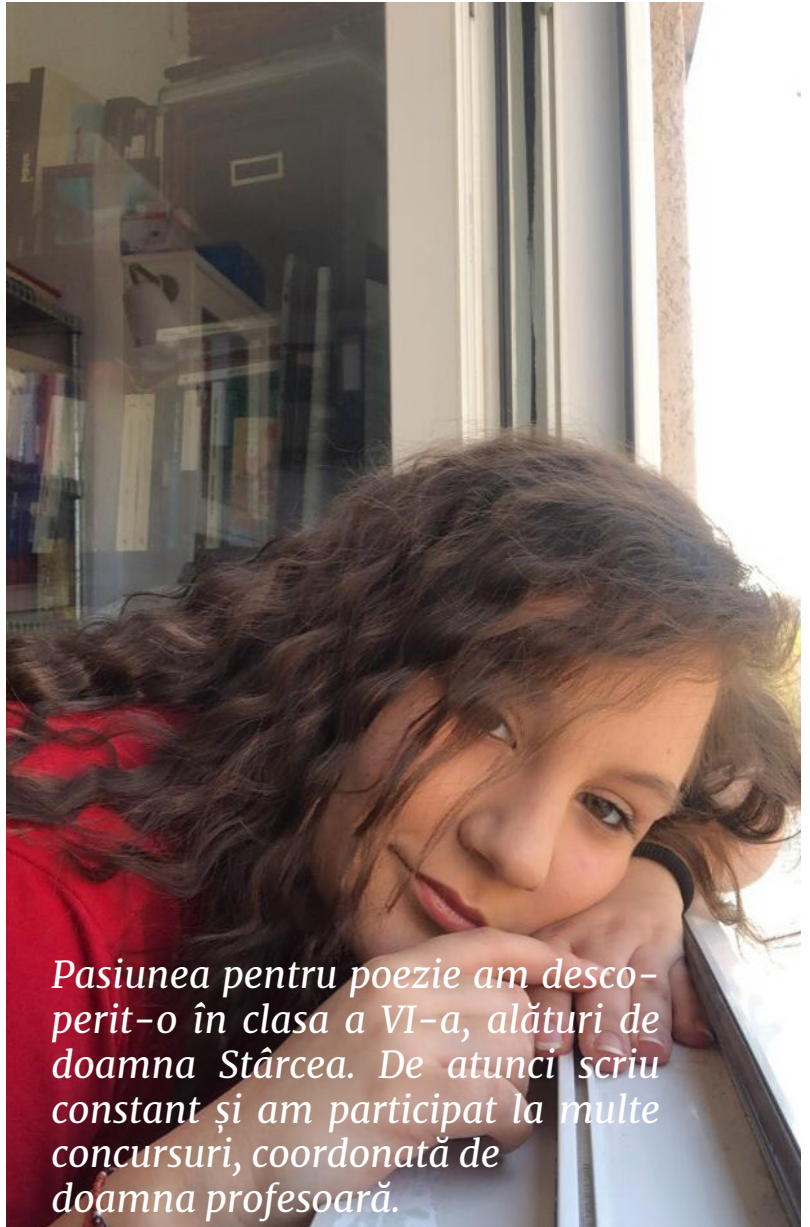

Leuștean Atiseea

1. „Pentru mine, concursurile de creație literară reprezintă o mare parte din viața mea. Mă ajută să mă dezvolt și să mă cunosc mai bine. Fiind primul din acel an școlar, Concursul Național de creație literară Oana-Diana Renea a reprezentat un pas important pentru evoluția mea și o experiență foarte plăcută. Nu sunt obișnuită să scriu poezii pe o anumită temă și rareori se întâmplă să am deja creații scrise care să se potrivească concursului. A fost o adevărată provocare să găsesc inspirația pentru acest concurs. La început nu am avut nicio idee despre ce să scriu, dar în final, trecând printre amintirile pe care le am despre modul în care am descoperit cărțile, am scris trei poezii pe care le-am și trimis. Premiul 1-am aflat în timpul orelor și, când am văzut că am primit Premiul I, am „zburat” în pauză ca să o anunț pe doamna profesoară Alina Stârcea. Am fost foarte fericită și sper că voi mai avea ocazia să particip la ediții viitoare ale concursului.”

2. „A fost prima oară când am participat la acest concurs și, sincer, nu mă așteptam să obțin vreun premiu. Nu am fost foarte mulțumită de lucrarea pe care am trimis-o, dar atunci când am aflat că am obținut un Premiu Special, m-am bucurat foarte tare. Sunt sigură că la următoarele concursuri o să mă înscriu mai încrezătoare.”

3. „Pentru mine, Festivalul de poezie Gellu Naum reprezintă cel mai important concurs literar la care am participat până acum. Când am participat pentru prima oară, cu primele mele poezii, am câștigat o Mențiune. Jurații mi-au sugerat să abordez un stil diferit de a scrie pe viitor. Doamna profesoară Stârcea Alina mi-a sugerat același lucru: să scriu

Pasiunea pentru poezie am descoperit-o în clasa a VI-a, alături de doamna Stârcea. De atunci scriu constant și am participat la multe concursuri, coordonată de doamna profesoară.

poezii cu rimă albă, așa că...m-am conformat. Când am simțit nevoia să scriu, am scris poezii cu rimă albă, mai „moderne”, dar cu același înțeles, la fel de profund. De-a lungul mai multor luni, am scris mai multe poezii, pregătindu-mă pentru următoarea ediție a concursului. Într-un final, s-a anunțat continuarea concursului, în mediul online, din cauza restricțiilor pandemice. Cu ajutorul doamnei profesoare, am ales poeziile și le-am trimis. Am așteptat cu sufletul la gură rezultatele fazei municipale, iar când am văzut că mi s-a acordat Premiul I, am fost foarte fericită și mândră de mine. Era un progres extraordinar comparativ cu anul anterior. Mai departe, m-am calificat la etapa interjudețeană. Din cauza faptului că eram izolați, am pierdut noțiunea timpului în acea perioadă și nu m-am mai gândit la concurs. Într-o seară, însă, pe la ora 10, doamna profesoară m-a sunat și mi-a dat vestea: câștigasem Premiul I – Marele Premiu Apolodor. Nu pot să descriu fericirea pe care am simțit-o, parcă totul a dispărut în jurul meu. I-am mulțumit imediat doamnei Stârcea, deoarece fără dumneaei nu aș fi reușit să câștig acest premiu. Îmi voi aminti mereu cu drag de acest concurs.”

4. „Concursul Martha Bibescu a fost într-adevăr o provocare pentru mine. Se impunea să mă înscriu cu o singură creație, așa că a trebuit să îmbin mai multe poezii pentru a realiza una singură, lucru pe care nu-l mai făcusem niciodată. În final, a ieșit ceva foarte frumos, de care chiar sunt mândră. Sincer, nu mă așteptam să primesc vreun premiu, iar atunci când am obținut Premiul al III-lea, am fost surprinsă. Regret că nu am putut fi prezentă la premiere, dar această situație de pandemie în care ne aflăm a fost și o ocazie potrivită pentru a încerca stiluri noi de a scrie. Simt că în această perioadă, am reușit să mă dezvolt foarte mult pe plan literar și să îmi găsesc în final stilul.”

Chirnogeanu Miruna

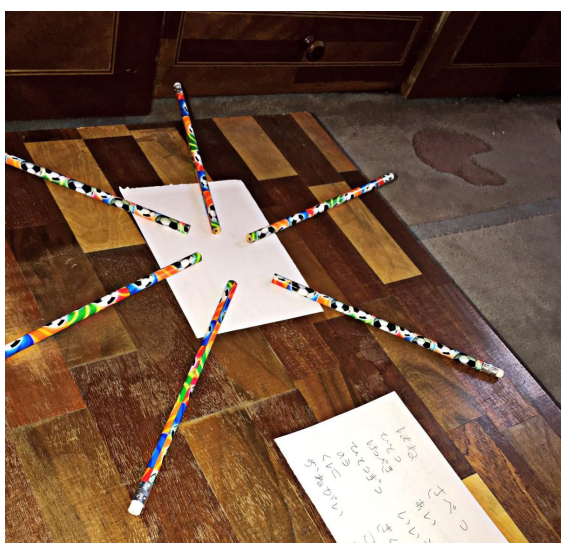
Și Miruna Chirnogeanu ne-a povestit despre experiența cu concursurile:

1. „Prima dată am auzit de concursul TALK de la doamna profesoară Alina Stârcea. Înțelesesem atunci că are două secțiuni, de literatură și fotografie, iar tema acestuia, și anume, egalitatea de șanse, m-a entuziasmat foarte tare. Nu am avut mult timp de pregătire la dispoziție, așa că a trebuit să găsim repede o idee. Spun găsim pentru că nu am lucrat pe cont propriu, ci într-o „echipă”, alături de Andrei și Karis. Chiar dacă fotografia nu mă pasionează în mod deosebit, mi-am spus că ar trebui să încerc să mă înscriu și cu astfel de lucrări. Am făcut foarte multe poze cu obiecte pe care le-am găsit prin casă. Am beneficiat și de ajutorul doamnei profesoare, care ne-a ajutat în alegerea fotografiilor și a mai adus câteva idei pentru eseul lui Andrei. La primirea veștilor, am fost foarte încântați toți trei. A fost o experiență din care am învățat că trebuie să încerc să mă înscriu la cât mai multe concursuri, fie că sunt mai apropiate sau mai îndepărtate de domeniile care mă pasionează cel mai mult și în cadrul cărora am obținut deja rezultate foarte bune.”

Concursuri în pandemie

2. „Concursul României au talent pro-viață a fost unul dintre primele concursuri pe care le-am descoperit după închiderea școlii. Am fost surprinsă de modul în care s-au adaptat organizatorii și l-au putut ține. Încă un lucru care mi-a plăcut foarte mult a fost tematica, și anume, familia. Mi s-a părut că se potriveau foarte bine și cu ceea ce, eu cel puțin, am simțit în acea perioadă în care nu puteam ieși din casă, având ocazia de a petrece mai mult timp cu familia mea. La concurs, m-am înscris cu un tablou pe care îl aveam de câțiva ani, dar care era perfect pentru acesta. Momentul în care am primit Premiul Special a fost foarte emoționant, fiind primul concurs la care m-am înscris în cadrul secției de pictură și deja primisem un premiu”.

3. „Pentru mine, concursul Martha Bibescu a reprezentat o oportunitate foarte mare. După succesul de la concursul anterior, știam sigur că vreau să mă înscriu tot în cadrul secției de pictură. Am selectat, deci, trei lucrări alături de profesoara cu care mă pregătesc în domeniul artelor, iar partea mai dificilă a venit după. Trebuia să îmi denumesc lucrările și nu aveam prea multe idei, așa că i-am cerut ajutorul doamnei Stârcea Alina, iar dumneaei m-a ajutat imediat. Astfel, m-am putut înscrie la concurs și eram foarte sigură că voi reuși să le atrag atenția juraților. Așa a și fost, spre bucuria mea, chiar dacă rezultatele au venit mai greu decât aș fi crezut, și mi-au dat ocazia de a mai adăuga o diplomă la dosarul meu, de această dată cu mențiune.”

4. „Un alt concurs care m-a încântat foarte tare a fost concursul Laudă semințelor, celor de față și în veci tuturor. Am aflat despre acesta tot de la doamna Alina Stârcea, care mi-a spus încă de la început că trebuie să mă înscriu și la literatură, și la pictură. Fără doamna profesoară nu cred că aș fi reușit să obțin atât de multe rezultate în atât de multe domenii. Am acceptat bucuroasă și am început de îndată să mă gândesc cu ce aș putea să particip. Doamna Stârcea a fost și îndrumătorul meu în cadrul concursului, având nevoie de o persoană care să ne coordoneze. La secțiunea de literatură, am ales patru poezii cu care mai fusesem la alte concursuri, dar căror le-am mai făcut niște îmbunătățiri, iar la pictură, m-am înscris cu un tablou făcut chiar pentru doamna dirigintă, pe care l-am ales pentru amestecul dintre Mira din Meșterul Manole și Nona din Tulburarea apelor, ambele opere scrise de Lucian Blaga. Anunțarea câștigătorilor a adus din nou multă fericire, mai ales Premiul I, obținut cu tabloul Arhetip, un echilibru perfect între două caractere puternice.”

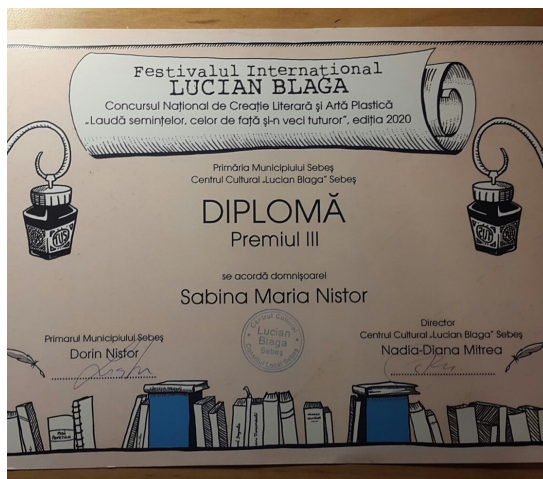
5. „Concursul de fotografie a reprezentat o altă provocare pentru mine. În vacanța de vară, doamna Stârcea a găsit acest concurs și ne-a propus să ne înscriem. Cum am mai spus, în urma celorlalte concursuri, am învățat să profit de orice oportunitate, așa că am început să mă gândesc imediat la ce aș putea să fotografiez ca să se încadreze tematicii concursului. Norocul meu a fost că mă aflam undeva la țară și aveam foarte multe plante, insecte sau animale drept modele. Și de această dată am făcut mai multe poze și, cu ajutorul doamnei profesoare, am ales o fotografie pe care am denumit-o și apoi am trimis-o. Câteva luni mai târziu, am primit un mail. Uitasem de acest concurs, iar când am citit și am văzut că am fost premiată, am fost foarte fericită. Prin acest concurs mi-am mai demonstrat încă o dată că atâta timp cât sunt implicată în ceea ce fac, sigur va ieși ceva bun.”

Nistor Sabina

Sabina este colega de clasă a Mirunei, iar pentru ea, concursurile sunt o noutate.

A participat pentru prima oară la concursul Laudă semințelor, celor de față și în veci tuturor, încurajată și coordonată tot de doamna Stârcea.

„Când am aflat de Concursul Național de Creație și Artă Plastică Laudă semințelor, celor de față și în veci tuturor, nu am vrut inițial să particip, deoarece ar fi fost primul concurs de acest tip la care aș fi participat.

Am realizat cu timpul, însă, că este o adevărată provocare și că aș fi regretat destul de mult dacă nu aș fi participat. A fost o experiență inedită să pictez o imagine după o operă literară și, treptat, am descoperit din ce în ce mai multe moduri de interpretare a acesteia. La final, am fost surprinsă să aflu că am câștigat premiul al treilea. Sper să mai existe ocazii de a participa la astfel de competiții.”

Stârcea Andrei - Teodor

1. „Am fost la mai multe concursuri și festivaluri în ultimul an. Unul foarte important pentru mine a fost concursul TALK, deoarece a fost prima dată când am câștigat un premiu participând cu un eseu. Și tema m-a avantajat, pentru că a fost un subiect care mă interesează.”

2. „Despre concursul Margareta Sterian nu am foarte multe de spus, doar că a fost debutul meu în poezie din acest an. Am început cu un premiu special și am terminat cu unul de aceeași categorie/cu un alt premiu special.”

3. „Concursul Gellu Naum a fost mereu o provocare pentru mine, deoarece, de cele mai multe ori, nu prea am corespuns stilului cerut. M-am bucurat că de această dată am luat o Mențiune, ceea ce înseamnă că am evoluat. Cum am văzut notele juraților, am remarcat cum unii m-au apreciat foarte mult, iar alții deloc, ceea ce înseamnă că, deși nu sunt pe placul tuturor, măcar am publicul meu.”

4. „Concursul Martha Bibescu a reprezentat apogeul meu în această

perioadă, fiind vorba de o competiție internațională. M-am bucurat foarte mult când am văzut că am luat premiul I. Chiar dacă eram deja în izolare, se pare că am reușit să păstrăm legătura cu lumea exterioară, datorită acestor concursuri.”

5. „Concursul Laudă semințelor a fost o altă provocare pentru mine. Mi-a plăcut să îl studiez pe Blaga, dovedindu-se unul dintre poeții mei preferați, și mi-a plăcut să îi reinterpretez operele pentru a scrie plecând de la ideile lui.”

Pe lângă toate concursurile artistice prezentate mai sus, în primăvara anului școlar 2019-2020, a avut loc și concursul Creangă prin Științe. Creangă invită la o plimbare și singurele abilități cerute elevilor sunt creativitatea, originalitatea și curiozitatea. La concurs li se alătură personalități din lumea științelor, pe care chiar elevii îi vor alege și ale

Ultimul, dar nu cel din urmă, Andru este unul dintre cei mai talentați elevi ai liceului. Coordonat de doamna profesoară Alina Stârcea, scrie poezii de foarte mult timp, iar în fiecare an, participă la numeroase concursuri. Nu de fiecare dată se întoarce cu premii, dar acest fapt nu îl descurajează. Mereu se bucură de experiența propriu-zisă.

Concursuri în pandemie

căror realizări vor fi îmbogățite cu ajutorul cunoștințelor participanților, ajungând până în zilele noastre, când pot schimba păreri despre științele care îi fascinează. Toate acestea au ca scop crearea împreună a unui singur univers al cunoașterii domeniilor, cărora le datorăm realele progrese și evoluția întregii lumi.

După încheierea înscrierilor, la concurs au participat mai mulți elevi din clasa a X-a B, respectiv: Grosu Patricia, Nica Maria, Măceșaru Elisa și Marin Vlad Alexandru. Concursul a avut mai multe secțiuni: Secțiunea I – Expoziție de creații artistice (desene) cu tema „Laureați ai Premiului Nobel din domeniul științelor”; Secțiunea II – Concurs de proiecte sub forma unor prezentări Power Point sau aplicații în diverse programe cu tema „S.T.E.M în zilele noastre (Science Technology Engineering and Mathematics)” și Secțiunea III – Concurs interdisciplinar – prezentarea unei legi, a unui fenomen, obiect, ființă /ființe din perspectiva a cel puțin 3 științe diferite, cu tema „Mai multe științe, un singur univers”.

Coordonate de doamna profesoară Tănase Raluca, au participat Grosu Patricia și Măceșaru Elisa. Patricia s-a înscris la Secțiunea a III-a, cu o prezentare în care a vorbit despre ochi, iar Elisa s-a înscris la secțiunea I, cu un portret al Ștefaniei Mărăcineanu. Cu acest desen, a câștigat premiul al II-lea. De asemenea, Nica Maria și Marin Vlad au participat la concurs drept o echipă la Secțiunea a II-a. Cei doi au fost coordonați de doamna profesoară Tănase Raluca și de doamna profesoară Țîrlea Iuliana și au obținut premiul al II-lea.

Maria

„Experiența a fost foarte interesantă. Am învățat multe lucruri noi prin abordarea temei pe care am avut-o și am depus mult efort ca să iasă așa cum trebuie. În final, munca noastră a dat roade pentru că am luat premiul al II-lea. Am fost în grup cu Vlad și a fost un coleg foarte bun. Amândoi am contribuit la proiect în egală măsură și ne-am ajutat reciproc. Mi-aș dori ca și anul acesta să existe încă o ediție a concursului pentru a putea participa iarăși.”

„Pentru mine, participarea la concursul transdisciplinar a reprezentat o ocazie de a redescoperi relația dintre fizică, chimie și biologie, învățând că lumea din jurul meu poate fi privită din perspective diferite care se întrepătrund și construiesc un univers complex, într-un echilibru perfect. Eu, împreună cu colega mea, Nica Maria, am vorbit despre aparatul cardio-vascular, astfel propunând o temă în care perfecțiunea corpului omenesc subliniază scânteia divină care sălășluiește în fiecare dintre noi.”

Vlad

„Pentru mine, acest concurs a fost o oportunitate de a cunoaște mai bine lumea fizicii, de a descoperi o personalitate feminină pe care o apreciez, dintr-un domeniu care până acum îmi era necunoscut (procedul de declanșare artificială a ploii).”

Elisa

Patricia

“Deși nu am câștigat niciun premiu, concursul Creangă prin științe a însemnat o nouă experiență pentru mine, prin care am dobândit noi cunoștințe pe care le voi aplica în viitoarele concursuri.”

Andrei

Alături de Staicu Andrei, abordăm și alte teme culturale, cum ar fi...Cel mai important program de promovare și dezvoltare a culturii urbane din România! Competiția Orașul inteligent 2030 vizează mai mult decât simpla informare a tinerilor liceeni despre posibilitățile de dezvoltare a orașului. Scopul principal al proiectului este creșterea capacității de sinteză a tinerilor și mai ales creșterea nivelului de conștientizare a necesității implicării acestora în viața comunității. Totodată, proiectul vizează implicarea cadrelor didactice în abordarea multidisciplinară. Prin acest eveniment ne poartă Andrei, elev în clasa a XI-a A/B.

„Participarea la concursul Orașul inteligent 2030 mi-a fost propusă de către doamna profesor de istorie, doamna Loredana Mihail. Aceasta avea să îmi fie și coordonator pe parcursul perioadei de concurs. Încă din primul moment am fost entuziasmat în ceea ce privește subiectul și oportunitățile pe care acest program le oferă. Unul dintre factorii de interes a fost faptul că ideile finaliste vor fi aduse în vedere celor de la Primăria Sectorului 4, în vederea materializării lor.

Concursul s-a desfășurat în 3 etape: etapa inițială, în cadrul căreia am cunoscut mentorii și am discutat despre problematica orașelor inteligente, etapa a cărei premiu l-am câștigat; etapa a doua a reprezentat faza de votare de către public a proiectelor; în ultima etapă, finala, au fost prezentate în fața mentorilor proiectele finaliste.

Toată experiența a fost una extraordinară, am avut oportunitatea să îmi discut ideile cu experți în domeniile informatice și să lucrez pe un model standardizat de proiect, calculând bugete și randamentul propunerilor, lucrând precum un arhitect al orașului în care locuiesc.”

Mulțumim mult doamnei profesoare Mihail Loredana pentru coordonare și suport!

Concursuri artistice și nu numai... partea a II-a

de Nistor Sabina Maria, cls. a-XI-a B

Deși situația pandemică nu s-a îmbunătățit într-un mod remarcabil, elevii Colegiului Romano-Catolic „Sf. Iosif” au continuat să participe la concursuri de toate felurile și în anul școlar următor, 2020-2021, dovedind încă o dată faptul că se pot dezvolta prin intermediul operelor lor, trecând de praguri la care nu ar fi crezut că pot ajunge și întemeindu-și noi experiențe, care, indiferent de rezultatele aduse, îi vor ajuta să evolueze pe termen lung. Și de data aceasta au existat multiple secțiuni de participare, fiecare elev în parte aducând ceva nou și inedit întregului.

Secțiunea Biblie

Concursul intitulat „Galeria de 100 de Biblii” a avut loc în numele Adevărului absolut, al Binelui desăvârșit și al Frumosului netrecător. Evenimentul educațional-cultural a fost organizat de Inspectoratul Școlar Județean Suceava în parteneriat cu Casa Corpului Didactic „George Tofan” Suceava, Biblioteca Bucovinei „I. G. Sbiera” Suceava și Sectorul Teologic-Educațional al Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Calinic, pentru a sărbători Ziua Bibliei, instituită prin hotărârea Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române încă din 2006. Concursul s-a adresat copiilor și tinerilor din 14 județe și din Municipiul București, încurajându-i să realizeze și să înscrie lucrări în cele 4 secțiuni ale evenimentului (Mesajul meu „Citește Biblia!” (mesaj comunitar și mesaj audio-video); Diamante biblice – eseu, exegeză în limbaj de novice; Mesaj biblic în limbaj digital; Răspunsuri biblice la provocări pandemice).

Având în vedere cele de mai sus, David Konrad Gyorfı Kapronczay, elev în clasa a XIII-a A în Colegiul nostru, coordonat de Sora Directoare Rodica-Elena Miron, a fost bucuros să participe la acest concurs, fiind nominalizat în finală, obținând premiu de participare. El ne-a transmis câteva cuvinte:

„Sunt bucuros să vorbesc despre acest concurs care a avut ca temă Biblia în viața unui creștin. Fiecare participant a redactat o lucrare deosebită despre propria opinie cu privire la acest subiect vast și de actualitate. Sincer, am pus suflet în tot ceea ce am scris și cred că datorită acestui lucru am fost nominalizat până în finală, câștigând un premiu. M-am simțit extraordinar atunci când am aflat că și lucrarea mea se află printre cele câștigătoare. A fost un sentiment unic, destul de greu de descris în cuvinte. Îi mulțumesc Sorei Directoare care m-a susținut și care mi-a oferit multe idei folositoare în acest parcurs deosebit de important pentru mine. Știu că fără ajutorul dănei nu aș fi ajuns atât de departe în acest concurs.”

Secțiunea Literatură și alte arte

1. Un alt concurs din această perioadă a fost Concursul de creație literară „Lumea de mâine” (genul Fantasy), organizat de Biblioteca Metropolitană București, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Municipiului București. Elevii Colegiului nostru au fost încântați să participe la acest eveniment, fiind coordonați de doamna profesoară Alina Stârcea și dorindu-și să-și valorifice orientările literare în diverse moduri. Aceștia ne-au împărtășit câteva impresii:

Leuștean Atiseea-Gabriela a câștigat Premiul al II-lea: „Dacă nu mă înșel, acesta a fost primul concurs de poezie la care m-am înscris anul acesta. Am trimis poeziile undeva prin toamnă, iar când am primit rezultatele, în februarie, am fost foarte încântată. Concursul a propus un gen literar care m-a determinat să abordez o temă nouă. Am fost foarte mândră de poeziile cu care m-am înscris. Chiar dacă nu au fost cele mai reușite, m-am bucurat mult și de acest premiu!”

Stârcea Andrei Teodor a câștigat Premiul al III-lea: „Concursul Lumea de mâine a reprezentat încă o ocazie de a-mi testa calitățile la scris poezie. Am putut să mă înscriu cu un număr mai mare de poezii decât de obicei, ceea ce a fost un avantaj din punctul meu de vedere, întrucât am putut să folosesc un număr mai mare din creațiile mele. Mă bucur că am câștigat și un premiu.”

Iordache Laura Elena, elevă în clasa a XII-a B, a câștigat Premiul Special. Nu am mai întâlnit-o până acum în paginile revistei, însă ne bucurăm să o avem printre noi și sperăm să mai participe și în continuare la astfel de concursuri, în noua ei etapă.

„Am aflat de concursul Lumea de mâine datorită doamnei profesoare Stârcea Alina. Tot dânsa a fost cea care m-a sfătuit să particip, în ciuda faptului că reprezenta ceva total nou pentru mine și nu-mi demonstrasem foarte des calitățile artistice (fiind primele concursuri de creație la care am participat). În privința «operelor», dacă le pot numi așa, am foarte multe de spus, însă nu mă voi lungi. Mă inspir foarte mult din ce citesc, din ce văd și din ce aud de la alte persoane. Textul «Ora stelei», scris de Clarice Lispector, a fost principala mea sursă de inspirație, având în centru un personaj feminin dramatic, ce trece prin momente destul de traumatizante, dar care nu evoluează deloc. Eu am «furat» sentimentele ei și le-am retușat în poezie, reușind totuși să evidențiez o încercare de a le conștientiza. Atunci când m-am înscris, eram nesigură pe mine, anxioasă, dar și foarte curioasă. Îmi doream să văd dacă mă pricep sau nu. Dacă pot transmite ceva prin ceea ce scriu. Și am putut, dovadă fiind cele două premii. A fost o experiență mai mult decât plăcută, care m-a lăsat cu un singur regret, și anume faptul că nu m-am înscris la concursuri și în ceilalți ani de liceu. Pentru asta îi mulțumesc din suflet doamnei Stârcea Alina, care m-a îndrumat și a avut încredere în mine și în ceea ce pot scrie.”

Miroiu Rareș Cristian, elev în clasa a XII-a B, a obținut Mențiune. Nu l-am mai întâlnit nici pe Rareș până acum în paginile revistei, însă îl primim printre noi cu bucurie. Iată mărturia lui:

„Am aflat despre acest concurs de la doamna profesoară Alina Stârcea. Am participat deoarece dânsa mi-a propus și era un lucru pe care nu l-am mai făcut până acum. De ceva timp mi-am propus să încerc mereu lucruri noi, în fața cărora sunt reticent la început, tocmai pentru a ieși cât mai mult din zona mea de confort. Cu timpul am aflat că este o metodă excelentă de perfecționare și dezvoltare, prin care ajungi să te cunoști și să afli că ești capabil să faci orice îți propui. Nu am stat să mă gândesc prea mult la ce anume să scriu, am scris despre ceea ce am simțit în acel moment. Când m-am înscris, am avut puține emoții, gândindu-mă că poate ce-am scris nu este bine și aș putea să mă fac de râs. Imediat, însă, m-am gândit la faptul că cel mai rău lucru care s-ar putea întâmpla ar fi să nu câștig și am realizat că nu am de ce să îmi fac atâtea griji. Am fost foarte surprins când am câștigat un premiu pentru că nu mă așteptam. A fost prima oară când am scris o poezie și am fost surprins că am reușit să fac asta. Nu am mai participat la genul acesta de concursuri și până acum ceva timp consideram că nu este ceva potrivit pentru mine. Totuși, am aflat că sunt foarte multe avantaje dacă participi la un asemenea concurs, deoarece te perfecționezi și ajungi să te cunoști mai bine pe tine.”

2. În continuare, am avut parte de Concursul literar

artistic „Mihai Eminescu” - ediția a II-a, proiect municipal organizat de Colegiul Economic „Costin C. Kiriteșcu”. Concursul s-a adresat elevilor din ciclul gimnazial și liceal și le-a propus acestora realizarea unor opere artistice ce pot fi încadrate într-una din următoarele patru categorii: creație literară, recitare, creație plastică/vizuală, secțiunea de solist vocal. Prin urmare, unul dintre elevii Colegiului nostru, Stârcea Andrei Teodor, a decis să participe, surprinzându-ne pe toți cu performanța sa: a câștigat Premiul I. El ne-a mărturisit: „Mă bucur că am câștigat Premiul I la concursul literar artistic «Mihai Eminescu»; îmi amintesc că am fost foarte încântat că am putut să mă înscriu la încă un concurs în care să cânt, adică să fac ceea ce îmi place. Fiecare participare la un astfel de concurs îmi conferă mai multă încredere în ceea ce fac. Îi mulțumesc domnului Chenciu și mamei mele, doamna profesoară Stârcea, pentru coordonare și încrederea arătată.”

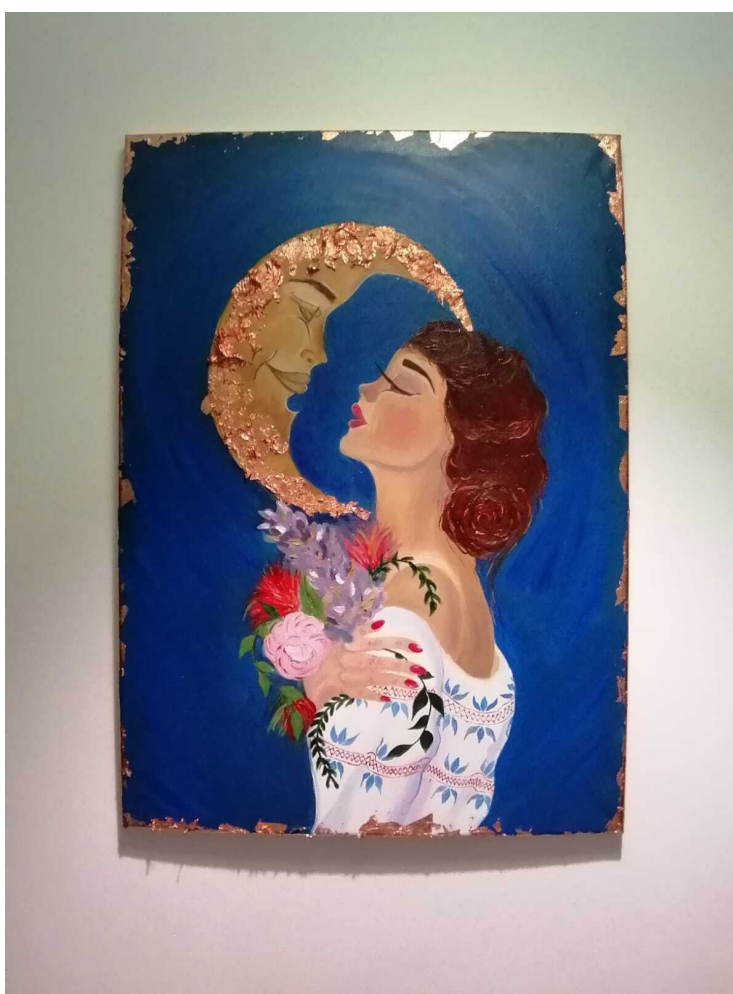
3. Următorul Concurs a avut loc în cadrul

Concursuri în pandemie

Festivalului Național de Interpretare și Creație „Dragobete Pupă Fete” - Ediția a III-a organizat de Clubul de Pictură și Desen pentru Copii „Micul Picasso” din Ploiești. Concursul se adresa unei categorii largi de vârstă (4 – 100 de ani) și cuprindea mai multe secțiuni: muzică, artă populară, dansurile populare, artă teatrală, artele vizuale și creație literară, valorificând tradițiile românești.

Astfel, elevii Colegiului nostru, coordonați de doamna profesoară Alina Stârcea, în colaborare cu doamna profesoară Klara Grigore și cu domnul profesor Eduard Chenciu, au fost captivați de idee și au încercat să ne reprezinte cât mai bine, oferindu-ne și câteva gânduri despre experiența lor:

Chirnogeanu Miruna a câștigat Premiul I în cadrul categoriei Arte Vizuale, secțiunea pictură, cu opera „Zburătorul”.

„Am participat la acest concurs la sugestia doamnei profesoare coordonator Alina Stârcea și, evaluându-mi rezultatele anterioare la acest tip de competiții, m-am gândit să-mi încerc norocul și de data aceasta. Mi-a plăcut tema concursului pentru că s-a ivit posibilitatea de a picta pe o pânză mai mare una dintre schițele mele deja existente.

„Am fost entuziasmată când am luat Premiul I și imediat după, m-am uitat și la celelalte secțiuni la care știam că sunt înscriși colegii mei. Nu am fost surprinsă să aflu

că au luat Premiile I și al II-lea, pentru că momentele lor artistice au fost minunate. Bucuria și mai mare a venit când am văzut ca Trupa Aletheia a luat Trofeul Secțiunii cu piesa Zarkadi, regizată tot de doamna profesoară Alina Stârcea, coregrafia aparținându-i doamnei profesoare Klara Grigore, și i-am anunțat de îndată și pe colegii mei.”

Nistor Sabina a câștigat Premiul I în cadrul categoriei Arte Vizuale, secțiunea de pictură cu opera „Portal spre Iubire”.

„Începând destul de recent să particip la orice fel de concursuri, nu am crezut că voi primi un scor destul de mare încât să mă calific pentru vreun premiu.

M-am înscris la acest concurs din dorința de a participa la ceva nou și pentru a acumula un nou tip de experiență, ceea ce, din punctul meu de vedere, este foarte important. În pictura reprezentată am utilizat atât elementele tradiționale ale portului românesc, cât și pe acelea ale temei propuse de către concurs, acest lucru datorându-se atât pasiunii mele de a accentua cât mai multe elemente într-o imagine, cât și titlului festivalului, pe care l-am considerat inedit.”

Stârcea Andrei a câștigat Premiul al II-lea în cadrul categoriei de Interpretare Vocală, secțiunea de Debut cu opera „Pe lângă plopii fără soț” de

Concursuri în pandemie

Mihai Eminescu, coordonat de domnul profesor Eduard Chenciu și de doamna profesoară Alina Stârcea.

„Această perioadă a deschis oportunitatea de a participa la competiții online, ceea ce aduce atât avantaje, cât și dezavantaje. Nu mai este aceeași emoție ca pe scenă, dar participarea la un număr mai mare de concursuri este posibilă, deoarece deplasarea nu este necesară. Concursul Dragobete pupă fete a fost o ocazie de a mă înscrie pentru prima dată la un concurs cu o compoziție proprie, și anume „Pe lângă plopii fără soț”, pe versuri de Mihai Eminescu. Mă bucur că am avut ocazia să mă autodepășesc prin participarea la acest concurs, suprapunând două videoclipuri cu mine cântând.”

Leuștean Atiseea-Gabriela a câștigat Premiul al II-lea în cadrul categoriei Interpretare Vocală, secțiunea de Canto Popular cu piesa „Mi-am pus busuioc în păr”, coordonată de domnul profesor Eduard Chenciu și de doamna profesoară Alina Stârcea.

„Toată perioada aceasta provocată de pandemie pe mine m-a afectat destul de mult. Nu am mai avut parte de socializare, așa cum eram obișnuită. Îmi părea foarte rău, mai ales că nu aș mai fi putut participa la concursuri, fie cu trupa de teatru, fie individual. Totuși, spre fericirea mea, concursurile au continuat să se țină în mediul online. Dragobete pupă fete a fost primul concurs la care m-am înscris (încurajată de doamna Stârcea) la secțiunea de muzică, după o lungă perioadă de timp. M-am înscris cu o melodie care îmi este foarte dragă („Mi-am pus busuioc în păr”), dar sincer nu mă așteptam să iau vreun premiu. Am fost foarte surprinsă și fericită când am văzut că am luat Premiul II. Acum, abia aștept edițiile viitoare!”

4. Un concurs cu o temă deosebită este cel din cadrul Festivalului Național „Mama, doar Mama”, care s-a desfășurat în jurul Zilei Internaționale a Femeii (8 martie) a anului curent. Și acest concurs a vizat o plajă amplă de persoane, putându-se înscrie copii cu vârste între 4 și 18+ ani. Festivalul a avut ca scop atât prețuirea mamei, cât și descoperirea și evidențierea adevăratei semnificații a cuvântului. Doi dintre elevii noștri au ales să se afirme și prin acest concurs, coordonați de doamna profesoară Alina Stârcea și de domnul profesor Eduard Chenciu și împărtășind din experiențele lor:

Astfel, îl avem și de această dată pe Stârcea Andrei Teodor, care a câștigat Premiul I cu piesa „Mama Said” de Lukas Graham, menționând: „Uneori este bine să ne amintim de

părinții noștri, mai ales la această vârstă la care este foarte ușor să fim distrași de alte lucruri. Mă bucur că am putut să combin acest lucru cu muzica.”

O altă câștigătoare este Leuștean Atiseea-Gabriela care a primit Premiul al II-lea la categoria de piese dedicate mamei, secțiunea pop, la care a participat cu piesa „Mama” a trupei Cargo.

„Am aflat de acest concurs tot de la doamna Stârcea care mi-a recomandat și cântecul cu care m-am înscris. A fost destul de greu să înregistrez, deoarece nu am găsit varianta negativă, dar până la urmă am cântat a capella. M-a ajutat și domnul Chenciu care mi-a dat câteva sfaturi, iar până la urmă am fost foarte mulțumită de rezultat.”

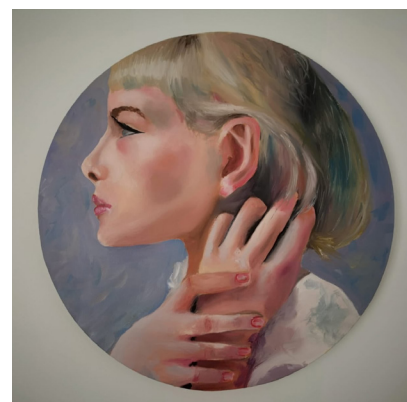
5. În continuare, prezentăm Festivalul și Concursul Internațional de Talente, „Primăvara Talentelor 2021”. Ceea ce este interesant la acest concurs, excluzând anotimpul în care se desfășoară, este faptul că acesta nu are de fapt nicio conexiune clară cu primăvara. Festivalul se adresează pasionaților de artă, profesioniști sau amatori, indiferent de vârstă și are 18 secțiuni de participare. Am putea spune că legătura festivalului cu primăvara provine de la însemnătatea pe care o aduce acest anotimp, al renașterii.

Dar lăsând partea simbolică, fiind organizat la nivel internațional, concursul a stârnit agitație în rândul elevilor Colegiului nostru, alegând să participe și de această dată.

Chirnogeanu Miruna a câștigat Premiul de Excelență la secțiunea de „Arte plastice – Desen”, coordonată de doamna profesoară Ruxandra Ivan, cu care lucrează în privat, dar a reprezentat tot liceul nostru.

„Primăvara talentelor a fost unul dintre concursurile mele preferate la care am participat și spun asta nu numai datorită faptului că am câștigat premiul de excelență. Mi-a plăcut foarte mult libertatea oferită, deoarece nu a existat o temă impusă, putând alege astfel unul dintre tablourile recente de care eram încântată. De asemenea, a fost și primul concurs cu secțiunea pictură la care am participat cu un portret... chiar cu primul portret pe care l-am realizat. Am așteptat foarte mult rezultatele și am fost surprinsă să văd că le-au publicat mai devreme decât era anunțat, iar momentul în care am văzut numele meu pe lista cu premiile, alături de al profesoarei coordonatoare și de Premiul de Excelență, o să rămână mereu în memoria mea.”

Stârcea Andrei Teodor a câștigat Premiul I la secțiunea Muzică instrumentală și Premiul de Excelență la secțiunea Muzică vocală – duet realizat cu Leuștean Atiseea-Gabriela (coordonat de doamna profesoară Alina Stârcea și de domnul profesor Eduard Chenciu).

„La concursul Primăvara talentelor am avut ocazia să particip și cu un duet, pe lângă piesa solo, alături de Atiseea. A fost o experiență frumoasă și sunt sigur că m-a ajutat să mai cânt cu cineva, deoarece a trebuit să învăț să creez armonie împreună cu cineva, nu doar singur. Mai mult, piesa duet este compoziție proprie, pe versuri create de mine și de Atiseea. M-am bucurat că am luat premii la ambele secțiuni și, de asemenea, și partenera mea a luat un premiu la secțiunea ei. Astfel de concursuri ne pot motiva să facem lucruri pe care altfel poate nu le-am fi făcut, mai ales închiși în casă.”

Leuștean Atiseea-Gabriela a câștigat Premiul de Excelență la secțiunea de Canto pop și Premiul de Excelență la secțiunea de Muzică vocală – duet împreună cu Stârcea Andrei Teodor (coordonată de doamna profesoară Alina Stârcea și de domnul profesor Eduard Chenciu).

„Concursul Primăvara talentelor a fost unul dintre cele mai mari reușite ale mele din acest an. Mi-a luat foarte mult să mă decid la ce secțiune mă voi înscrie, iar după ce am decis că o să particip la secțiunea canto pop a fost o provocare și să aleg cântecul. Până la urmă, mi-am urmat instinctul și am ales un cântec care înseamnă foarte mult pentru mine („My man” - Barbra Streisand). Nu eram sigură că voi lua vreun premiu, dar bineînțeles că m-am înșelat și de această dată. Pe lângă Premiul de Excelență oferit de juriu am avut și foarte mulți colegi care m-au felicitat. Aparent, a fost mai apreciat decât mă așteptam, lucru care m-a încurajat să continui să mă înscriu și la viitoarele concursuri.”

6. Concursul Național „Un copil educat - un mediu curat” a urmat apoi și a avut ca scop dezvoltarea și îmbunătățirea regulilor de igienă, atât personală, cât și emoțională. De aici putem înțelege faptul că organizatorii în cauză și-au dorit atât formarea unei atitudini pozitive față de acest subiect în rândul celor tineri, cât și sensibilizarea lor prin muzică, arte vizuale și creații literare, fiecare dintre aceste momente artistice aducând un plus considerabil mesajului pozitiv al acestui eveniment.

Astfel, coordonați de doamna profesoară Alina Stârcea și de domnul profesor Eduard Chenciu, doi elevi s-au remarcat și de această dată prin performanțele lor. Au decis să dezvăluie și câteva dintre ideile lor cu privire la lucrul în echipă:

Stârcea Andrei Teodor a câștigat Premiul I și Premiul Special cu melodia „Rugă”. El a declarat: „Concursul Un copil educat - un mediu curat mi s-a părut un concurs bine organizat, la care mi-a făcut plăcere să particip. Am participat cu o piesă în limba română, ceea ce nu mai făcusem de ceva timp, și mă bucur că am reușit să câștig și un premiu, ceea ce nu poate fi niciodată un lucru rău.”

Leuștean Atiseea-Gabriela, acompaniată de Andrei la chitară, a câștigat Premiul I cu piesa „Tu ai vândut marea mea”.

Atiseea: „Pentru acest concurs mi-a fost destul de greu să aleg piesa, deoarece nu știu prea multe cântece folk, dar cu sugestiile doamnei profesoare de română am reușit să găesc piesa perfectă. Din păcate, nu aveam negativ...; am stat să ne gândim cum vom proceda, iar când s-a oferit Andru să mă acompanieze, mi s-a părut o idee foarte bună. Am învățat amândoi piesa foarte repede, iar mai târziu ne-am întâlnit și am repetat. Nu cred că aș fi reușit să iau Premiul I fără ajutorul lui. Este o persoană foarte talentată și îi mulțumesc mult.”

Andrei: „A fost interesant să o acompaniez pe Atiseea. Uneori trebuie să învățăm să fim doar fundalul și să îi lăsăm pe alții să strălucească, iar aceasta a fost ocazia perfectă să fac acest lucru.”

Cei doi au format și un duet și au reușit să obțină Premiul I și Premiul Special al juriului pentru creație cu piesa „Lupul și Căprioara”, compoziție de Andrei Stârcea, și versuri de Andrei Stârcea și Atiseea Leuștean.

Atiseea: „Eu și Andru am mai cântat împreună în trecut, deci nu pot spune că a fost ceva nou sau neobișnuit. Modul în care cântăm ar putea părea greu, deoarece avem timbre diferite și cântăm în tonalități diferite, dar, de fapt, e destul de ușor. Mi-a plăcut mult cum a ieșit cântecul. Vocile s-au completat, iar faptul că am fost apreciați și la acest concurs este dovada că în final mereu iese ceva frumos.”

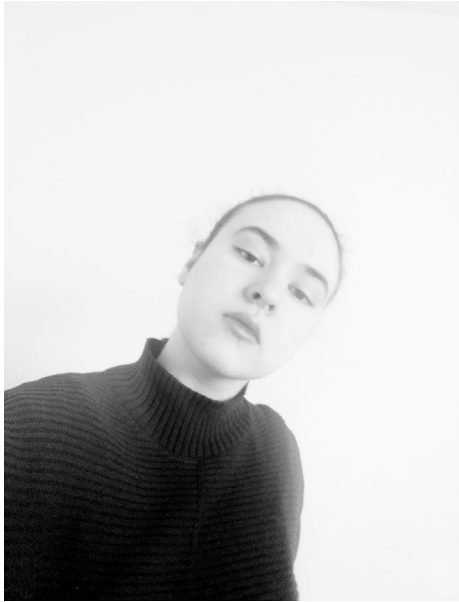
Andrei: „Să cânti un duet este de două ori mai interesant, dar și de două ori mai greu decât să cânti singur. Trebuie nu doar să suni tu bine, dar să suni bine împreună cu altcineva. Astfel de momente mă ajută să mă dezvolt pe plan muzical și, dacă reușesc să și câștig câte un premiu în acest demers, nu pot decât să mă bucur.”

7. Urmează Concursul Internațional de Creație Literară „Oana-Diana Renea”, care este organizat de Biblioteca Județeană Vrancea, în memoria poetei Oana Diana Renea, autor de cărți pentru copii, pentru a stimula creativitatea literară în rândul copiilor din ciclul primar și gimnazial. După cum știm, la acest concurs, colegii noștri au participat și anul trecut. Anul acesta au participat și câteva persoane noi. Karis Stârcea s-a întors cu Marele Premiu.

Astfel, o avem printre premianți pe Micu Andreea Cristina, care a câștigat Premiul al III-lea cu poezia „Copilarie, vremuri de neuitat”. Andreea este elevă în clasa a VII-a C, iar pe parcursul concursului a fost coordonată de doamna profesoară Alina Stârcea. Nu am făcut cunoștință cu ea până acum, deoarece nu a mai participat la acest tip de concursuri. Andreea ne-a surprins cu abilitatea ei și avem convingerea că ne va arăta acest lucru și în viitor. Ea ne mărturisește: „Mi-au plăcut mereu rimele prin care se exprimau marii poeți, iar înscrierea la concurs mi-a oferit ocazia să aflu ce păreri au cei din jur despre poeziile mele. Mi-a plăcut mult și subiectul concursului, copilăria. Eu însămi sunt încă un copil, iar amintirile sunt proaspete. Am vrut să transmit sentimentele, bucuriile și fricile acestei perioade de viață într-un mod simpatic, în care și ceilalți copii se pot identifica. Pe parcursul concursului am avut emoții din plin. Îmi doream să aflu rezultatele cât mai curând, iar faptul că poezia „Copilărie, vremuri de neuitat” mi-a adus premiul al III-lea m-a bucurat, deoarece am reușit să transmit cum este să fii copil.”

Concursuri în pandemie

O avem premiată și pe Zăbavă Andreea, care a obținut Premiul Special al juriului cu poezia „Copilăria”. Andreea este elevă în clasa a VII-a C, iar pe parcursul concursului a fost coordonată de doamna profesoară Alina Stârcea. A demonstrat că are talent și sperăm că va încerca să și-l valorifice și în continuare. Și ea a fost de acord să ne ofere câteva cuvinte despre experiența ei în cadrul evenimentului:

„Am compus poezia „Copilăria” imaginându-mi o copilărie perfectă, așa cum o visez eu. Am avut emoții când m-am înscris la concurs și am fost surprinsă când am aflat că poezia mea a fost premiată. Până acum nu am mai participat la un concurs de poezie, de aceea am fost emoționată.”

În continuare, și de această dată, Stârcea Ana-Maria Karis a obținut Marele Premiul al concursului, cu poezia „Pseudocurcubeu”, coordonată de doamna profesoară Alina Stârcea și de domnișoara profesoară Tatoi Isabella. Ea ne-a mărturisit:

„Am participat pentru a doua oară la concursul acesta și am fost foarte fericită că am obținut din nou Marele Premiu. Tema de anul acesta mi-a permis să îmi exprim sincer modul în care m-am transformat din copil în adolescentă. Am descoperit cum dincolo de iluzii se poate ascunde un pseudocurcubeu.”

8. Continuăm cu un concurs de poezie foarte drag elevilor noștri, o veșnică provocare, și anume Festivalul de poezie „Gellu Naum”, organizat de Colegiul Național „Mihai Eminescu” din București în parteneriat cu Uniunea Scriitorilor din România. După cum știm, este unul dintre concursurile preferate ale celor care au talent pentru poezie și, ca de obicei, am avut și de această dată participanți, coordonați de doamna profesoară Alina Stârcea și de domnișoara profesoară Isabella Tatoi.

Astfel, o întâlnim încă o dată pe Iordache Laura Elena, care a obținut Mențiune. Ea ne spune: „Eu nu auzisem de acest concurs, în ciuda faptului că se desfășoară de mulți, mulți ani. Doamna profesoară de limba română a fost cea care m-a introdus, și de această dată, în acest mic „univers” al creațiilor. Am participat cu mai multă încredere, dorindu-mi să mă autodepășesc și să experimentez din punct de vedere literar. M-a încântat foarte mult și faptul că juriul a fost divers, axându-se atât pe lirică modernă, cât și clasică, motiv pentru care a fost o adevărată provocare scrierea celor cinci poezii și recitarea uneia dintre ele în întâlnirea de pe Zoom. Pentru tema poeziilor m-am inspirat din cartea „Ora stelei”, menționată în interviul anterior, dar și din anatomie, opere de artă și alte texte.

Când am primit mențiunea m-am simțit foarte bine și am fost mândră de mine. A fost o experiență plăcută din care am reușit să învăț câte ceva ascultând și creațiile celorlalți participanți, care s-au dovedit a fi extrem de talentați și originali.”

De asemenea, o reîntâlnim și pe Stârcea Ana-Maria Karis, care a obținut Mențiune, clarificând că, deși s-a întâmplat să fie așa, acest eveniment nu o va opri să continue pe această cale: „La festivalul Gellu Naum am luat mențiune, dar m-am bucurat deoarece este un festival care mă surprinde an de an.”

9. Un alt concurs a fost Festivalului Național de Interpretare și Creație „Artă de Primăvară”. Spre deosebire de celelalte, acest concurs-festival a avut în vedere o categorie mai mică de participanți, acest fapt datorându-se limitei de vârstă (18 ani), cu precizarea că este permisă participarea familiilor talentate. Așadar, printre participanții obișnuiți, se numără și de data aceasta o figură nouă.

Leuștean Seeana-Ioana a primit, în cadrul secțiunii de pictură, Premiul I cu opera „Tihna soarelui”.

Seeana este în clasa a V-a A și este foarte talentată. Pictează într-o manieră pe cât de inocentă și gingașă, pe atât de frumoasă. Totodată, ea cântă, pasiune pe care o întâlnim și la sora ei mai mare; prin urmare, pasiunea pentru frumos se dobândește în familie. Seeana este încă nesigură pe ea și nu putem decât să sperăm ca premiul obținut aici să o convingă să se înscrie și la următoarele concursuri. Ea ne-a împărtășit câteva gânduri: „Sincer, am fost surprinsă când am aflat că am luat un premiu. Ceilalți concurenți au prezentat lucrări care probabil au necesitat mult mai multă muncă decât a mea, dar mă simt fericită știind că lucrarea mea a fost apreciată. Trebuie să admit că nu aș fi reușit fără susținerea surorii mele, Atiseea, care m-a încurajat să continui, oricât de încăpățânată am fost.”

Concursuri în pandemie

Leuștean Atiseea-Gabriela a primit Premiul al II-lea în cadrul secțiunii de muzică – canto clasic cu melodia „L'ho perduta”, coordonată de doamna profesoară Ana Maria Beșteliu, cu care lucrează în particular.

„Sincer vorbind, am fost destul de reticentă privind acest concurs. Studiez canto clasic de 2 ani, dar până acum nimeni, în afara profesorilor, nu m-a auzit cântând. Deși nu eram sigură dacă să mă înscriu sau nu, doamna Stârcea m-a încurajat și mi-a spus să îmi urmez instinctul. Am avut destul de multe emoții în momentul în care am înscris piesa pentru că nu știam care va fi reacția juriului, dar m-am bucurat enorm când s-a anunțat premiul.”

Stârcea Andrei Teodor a obținut Premiul I în cadrul secțiunii de muzică, coordonat de doamna profesoară Alina Stârcea și de domnul profesor Eduard Chenciu, cu melodia „Losing my religion”.

„Concursul mi s-a părut bine organizat și mi s-a părut interesant modul în care premiarea a fost făcută online. M-am înscris cu piesa „Losing my religion” de la REM, care nu este o piesă cu tematică religioasă, în ciuda aparențelor, pe care o cântasem de mai multe ori în prealabil, și mă bucur că am câștigat un premiu la acest festival.”

Nistor Sabina Maria a obținut Trofeul Secțiunii (pictură) cu tabloul „Luminile primăverii”, coordonată de doamna profesoară Alina Stârcea.

„Sinceră să fiu, acest concurs nu mi-a stârnit inițial interesul. Pentru mine era doar un alt concurs cu temă de primăvară. Însă, după o bucată de timp, m-am hotărât să accept sfatul doamnei diriginte, și m-am înscris pe ultima sută de metri. Nu știam exact ce tablou ar trebui să realizez, dar observând că nu există nicio indicație legată de dimensiunile acestuia, m-am hotărât să concurez cu unul dintre tablourile mele mai vechi. După părerea mea a fost o decizie corectă, fiind plăcut surprinsă în momentul în care am câștigat ceva. Nu mă așteptam.”

Chirnogeanu Miruna a obținut Premiul I la secțiunea pictură cu tabloul „Coș cu flori”, coordonată de doamna profesoară de arte plastice Ruxandra Ivan.

„Artă de primăvară a fost un alt concurs la care am avut posibilitatea de a participa cu unul dintre tablourile mele preferate și chiar primul pe care l-am realizat folosind o tehnică nouă. Am interpretat acest concurs ca pe o oportunitate de a primi o părere din partea unor profesori de artă care nu îmi mai văzuseră lucrările până atunci, așa că m-am înscris încrezătoare. Când am primit rezultatele și am ascultat părerea juraților cu privire la tabloul meu am fost plăcut impresionată de faptul că au apreciat tehnica pe care am folosit-o și, chiar dacă am obținut Premiul I, și nu trofeul, consider că a fost un concurs în urma căruia am mai acumulat experiență, începând să mă fac din ce în ce mai cunoscută în acest domeniu prin intermediul oportunităților de acest tip.”

10. Concursul din cadrul Festivalului de interpretare „ARTIST DE 5 STELE”, ediția a II-a, a avut în vedere creații și opere de toate felurile, potrivite celor șaisprezece secțiuni și nouă grupe de vârstă prezente în cadrul evenimentului. Prin urmare, concursul de față avea ca scop promovarea feluritelor talente.

Nistor Sabina Maria a câștigat Premiul I în cadrul Secțiunii Arte Plastice, coordonată de doamna profesoară Alina Stârcea.

„Mă bucur că am câștigat ceva și la acest concurs, chiar dacă și de data aceasta m-am înscris în ultimul moment. Am folosit din nou una dintre picturile mele mai vechi, concursul de față neavând, de altfel, o temă clară. Cu toate acestea, nu mă așteptam să câștig, și îi mulțumesc doamnei diriginte că m-a convins inițial să iau parte la el.”

11. Concursul Municipal Bright Speakers 2021, Ediția a VIII-a, a avut ca scop promovarea creativității, îmbunătățirea abilităților elevilor de a vorbi în public (atât în română, cât și în engleză). Concursul presupunea înregistrarea unui discurs, a cărui temă se centra pe problemele actuale, în special pe modul în care elevul face față situației pandemice.

Astfel, atât elevele Leuștean Atiseea-Gabriela, cât și Nistor Sabina Maria, au trecut de aceste preselecții, cu discursuri realizate în română și engleză (coordonate de doamna profesoară de română Alina Stârcea și doamna profesoară de engleză Klara Grigore), însă doar elevul Stârcea Andrei Teodor (coordonat de doamna profesoară de engleză Klara Grigore) a reușit să se califice în finală, câștigând Premiul al II-lea și prezentându-ne opiniile sale:

„Concursul Bright Speakers a fost o oportunitate de a-mi exersa calitățile de a vorbi în limba engleză și, chiar mai mult, de a ține un discurs pe o anumită temă. Ideea de a vorbi despre modul în care pandemia ne-a afectat pe noi și pe cei din jurul nostru, precum școala, mi s-a părut o idee bună, deoarece reprezintă realitatea trăită de noi. Mă bucur că am obținut un premiu și că am avut ocazia să prezint speech-ul și în fața unor oameni reali, nu doar virtuali, în cadrul premierelor. De asemenea, mă bucur că am cunoscut ceilalți participanți, deoarece mereu este plăcut să cunoști oameni de care te leagă cel puțin un lucru în comun. Îmi mulțumesc mult doamnei profesoare Grigore pentru tot sprijinul oferit și răbdarea de care a dat dovadă.”

12. Apoi a avut loc Concursul de creație „Reflecții... online”, organizat de Liceul Teoretic Marin Preda și desfășurat la nivel de municipiu. Acest concurs era adresat elevilor din ciclul gimnazial și liceal și avea ca scop antrenarea originalității și a creativității prin realizarea unor eseuri despre prietenie, pornind de la un fragment din „Micul Prinț” (Antoine de Saint-Exupéry). Și de această dată, elevii din Colegiul „Sf. Iosif” au participat cu diverse lucrări, fiind coordonați de doamna profesoară Alina Stârcea.

Micu Andreea Cristina a obținut Mențiune, cu un punctaj de 80/100.

„Subiectul concursului a fost prietenia și lucrurile simple care aduc fericirea. M-am gândit la ce înseamnă prietenia și relațiile dintre prieteni pentru mine. Am ajuns la concluzia că cea mai fericită am fost când mi-am petrecut timpul cu un prieten făcând absolut orice. De la această idee mi-am pornit eseul, dezvoltând în el importanța prieteniei. Înscrierea la acest concurs m-a bucurat foarte mult deoarece am putut să îmi exprim sentimentele cu adevărat. Faptul că am câștigat o mențiune mi-a adus un zâmbet pe față fiindcă lumea mi-a acceptat ideile”

Leuștean Atiseea-Gabriela a câștigat Mențiunea a III-a cu un punctaj de 86,6/100: „Până acum nu m-am mai înscris la concursuri cu eseuri sau texte argumentative. Nu știam sigur dacă voi reuși să scriu ceva demn de a fi înscris în concurs, dar, fiind o temă destul de accesibilă, m-am gândit că nu am nimic de pierdut, oricare ar fi rezultatul final. Mi-am făcut repede un brainstorming, am ales cărțile care mie

mi s-au părut cele mai potrivite pentru a fi date ca exemplu și am scris eseul, depășind chiar cu mult minimul de cuvinte. În final, am fost foarte mulțumită de rezultat și m-am bucurat mult când s-au afișat și rezultatele.”

Nistor Sabina Maria a obținut Mențiunea a III-a cu un punctaj de 86,6/100.

„Mi-am amintit de acest concurs pe ultima sută de metri. L-am realizat în aceeași zi în care l-am și trimis, dar mă bucur de acest fapt. Nu a fost primul concurs la care m-am înscris cu eseu, însă a fost primul concurs la care am reușit să câștig ceva. Acest lucru m-a surprins aproape la fel de tare pe cât m-a și bucurat pentru că, în general, ideea de a scrie de plăcere mă atrage. Tema concursului mi s-a părut la început banală, dar pe măsură ce m-am adâncit în subiect, a început să îmi stârnească din ce în ce mai mult interesul. A fost o experiență plăcută.”

Segmentul Trupei – anul acesta, în lumina reflectoarelor virtuale, piesa Zarkadi!!!!

După participarea la Festivalul Victory of Art, festival cu participare fizică, experiență descrisă de Miruna într-un articol al revistei, au venit și experiențele virtuale!!!

Festivalului Național de Interpretare și Creație „Dragobete Pupă Fete” - Trofeul Categoriei Scenete – Artă teatrală (Piesa Zarkadi).

Festivalului Național de Interpretare și Creație „Artă de Primăvară” - Trofeul secțiunii (100 de puncte).

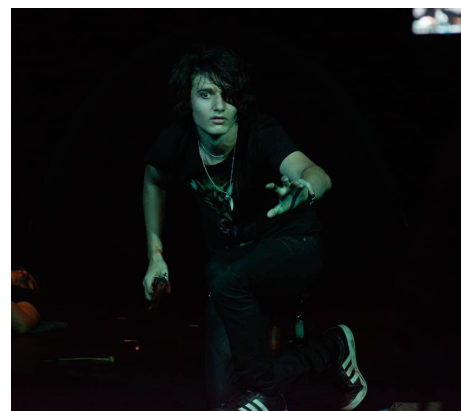
Festivalului Național de interpretare “ARTIST DE 5 STELE” - Trofeul Secțiunii Actorie.

Festivalul international Zbor de copil – Premiul I

Trupa de teatru a Colegiului nostru, Trupa Aletheia, a reușit să iasă în evidență chiar și în circumstanțele actuale, într-un mod care ar putea părea un pic bizar, membrii trupei neavând de data aceasta oportunitatea de a juca fizic pe o scenă și în fața unui public care să nu aparțină domeniului virtual, fapt pe care, de altfel, îl și recunosc:

Concursuri în pandemie

„Consider că a fost bine că am participat la concursuri de teatru, chiar dacă nu am făcut ceva activ în acea perioadă. În filmări apăream tot noi, deci a fost măcar puțin meritul nostru, iar, astfel, am avut ocazia să nu lăsăm un an întreg gol în CV.” Ne spune Stârcea Andrei, în rolul unui braconier și al Marelui Lup Alb.

„Faptul că s-au desfășurat concursuri pe perioada pandemiei a fost una dintre porțițele de care aveam nevoie pentru a mai schimba activitățile zilnice în contextul în care trupa de teatru nu mai putea susține repetițiile. A fost foarte important că am avut câteva piese în-registrate, la care s-au mai adăugat câteva elemente, acest lucru datorându-i-se doamnei Stârcea, cu ajutorul căreia am filmat o parte din piese la timp. Chiar dacă nu am mai făcut repetiții fizice, au fost momente în care a fost necesar să reaşezăm pasaje din piesă, astfel încât să ne încadrăm în limitele impuse de fiecare organizator în parte și pentru a respecta temele concursurilor”, ne spune Chirnogeanu Miruna în rolul primei fete-căprioare și al Zeiței Diana.

Am întrebat-o ulterior dacă ea a făcut ceva în plus față de ceilalți (deoarece știm că ea s-a ocupat, alături de doamna Stârcea, de înscrieri, fiind mâna dreaptă a dumneaei) și cum s-a simțit în acele momente. Iată ce a răspuns:

„Să fac înscrierile este un lucru de care sunt sigură că mă va ajuta pe viitor, deoarece ne-cesită organizare, planificare din timp a tuturor documentelor și atenție pentru termenele limită și m-a făcut să mă simt o parte activă a trupei. Mă bucur că am putut ajuta cu aceste înscrieri și sper să mai fie ocazii și pe viitor.”

Însă ce putem spune despre modul în care s-au simțit membrii trupei în momentul în care s-au văzut pe diverse platforme conștientizând actualitatea situației în care ajunseseră?

„Acesta pot spune că a fost singurul dezavantaj, chiar mi-e dor să mă urc pe scenă și să scap din pielea mea, să intru în personaj, e un proces greu de explicat și chiar și mai greu de înțeles, dar este un sentiment unic. Sper să putem reveni pe scenă cât mai curând” ne spune Ion Alexandru în rolul unui braconier și al Zeului Zamolxes, adăugând mai apoi:

„Ne-am adaptat la situația curentă, la fel ca restul trupelor. Ce este drept, pe moment nu am depus un efort incredibil, dar asta se datorează faptului că am muncit toți când a trebuit.”

Așadar, trupa s-a făcut remarcată prin piesa de teatru „Zarkadi”, regizată de doamna profesoară Alina Stârcea, cele două coregrafii incluse fiind realizate de doamna profesoară Klara Grigore. Membrii trupei au fost vizibil încântați de câștigarea acestor premii.

„Mă bucur că piesa a fost apreciată și că, implicit, am câștigat premii. Dacă s-a întâmplat acest lucru, înseamnă că ne-am făcut bine treaba înainte ca pandemia să reînceapă, sto-pând orice manifestări artistice live, pe scenă, ceea ce nu poate decât să ne încurajeze să continuăm pe acest drum. Dacă am făcut uneori repetiții online, de ce nu am participa și la festivaluri online?” (Stârcea Andrei)

„Cred că aceste concursuri ne-au ajutat pe mulți dintre noi să simțim că încă avem o urmă de normalitate în viața noastră de zi cu zi. Chiar dacă nu este aceeași senzație pe care am fi avut-o dacă am fi mers fizic la un concurs sau la un festival, tot mi-a adus o urmă de bucurie. Aceste inițiative, cu siguranță, ne-au oferit fiecăruia câte un zâmbet pe față”, ne spune Leuștean Atiseea-Gabriela în rolul celei de-a doua fete-căprioară și al Căprioarei Sacre.

Am întrebat-o în continuare dacă modul de participare nu i s-a părut cel puțin curios.

„Nu a fost neapărat ceva nou. În trecut ne-am mai înscris la câteva concursuri la care a trebuit să trimitem doar înregistrarea, nu să mergem și fizic, dar am fost cu siguranță uimită de cât de multe au apărut în această perioadă. Doamna Stârcea mereu s-a implicat și a tras de noi ca să ne înscriem la cât mai multe concursuri și festivaluri, dar, ținând cont de faptul că știam cât de ocupată este cu școala online și cu celelalte activități (Cercul de Lectură, Seara de Crăciun, Seara de Paște), m-a surprins să văd inițiativa dumneaei. Mă bucur enorm să știu că indiferent de ce se întâmplă, dumneaei nu va uita de micul nostru Cerc de Teatru.”

În final, deși activitatea trupei în această perioadă poate părea redusă, nu reprezintă decât o oglindire a adevăratelor lor caracteristici și abilități demonstrate în trecut. Evident, ne-am putea întreba dacă aceștia nu și-ar dori să participe în acest fel și în continuare, fiind, de altfel, mult mai simplu. Cheană Adrian, în rolul Țăranului întâi, ne spune:

„Clar aș alege să joc fizic, nu se va putea compara niciodată, eu sunt genul de persoană care se încarcă prin public și prin aplauzele lui, este o adrenalină foarte ciudată. Pot spune că sunt o altă persoană când urc pe scenă: astfel îmi fac o rutină și sunt în pielea personajului pe toată perioada pregătirilor, cât și în timpul festivalului”.

Secțiunea Pictură religioasă

Un concurs important care a avut loc în luna martie a anului curent a fost cel organizat în cadrul expoziției de pictură, desen și colaj „Pe urmele Sfinților Români”, ediția a VII-a - 2020, proiect organizat de Parohia Iancu-Vechi Mătășari și Școala Gimnazială Leonardo da Vinci din București. Pe parcursul anului 2020, câteva sute de elevi de la peste 30 de unități de învățământ din București și în premieră de la două școli din provincie (Liceul Tehnologic Administrativ și de Servicii „Victor Slăvescu” din Ploiești și Școala Gimnazială 39 „Nicolae Tonitza” din Constanța) au realizat lucrări de pictură, desen și colaj, inspirate din viața Sfinților români, apărători ai unității de credință și de neam, modele de credință și trăire creștină, pe care le-au trimis profesorilor de religie și de educație plastică. Elevii școlii noastre au fost încântați să participe la acest eveniment, coordonați de doamna profesoară de desen Maria Petre și de părintele profesor Bulai Maricel.

Astfel, o întâlnim și la această categorie pe Miruna Chirnogeanu, din clasa a 11-a B, coordonată de părintele Bulai Maricel; Miruna a primit Diplomă de Excelență pentru efortul depus în cadrul acestui concurs.

„A fost interesant să particip la acest concurs, fiind diferit de toate celelalte de până acum, dat fiind faptul că a trebuit să pictez un sfânt. Am ales să pictez o icoană, deoarece știam deja procesul și am vrut să fie ceva inedit. Am fost foarte mulțumită de rezultat și, de asemenea, am fost plăcut impresionată să aflu că am obținut Premiul de Excelență.” În continuare, întâlnim mai mulți elevi coordonați de doamna profesoară Maria Petre, care, deși sunt ceva mai mici, s-au dovedit la fel de creativi și au câștigat diferite premii. Începem cu Borcan Emma Diana din clasa a VII-a C, care a primit Diplomă de Participare, și a fost de acord să ne spună câteva cuvinte:

„În primul rând, am aflat de acest concurs de la unii dintre profesori și am dorit să particip, deoarece una dintre categorii a fost creația artistică, un domeniu care mă atrage, așa că am participat cu un desen. Un lucru care mi s-a părut foarte interesant la acest concurs a fost faptul că profesorii de toate tipurile au jurizat toate creațiile obiectiv și că toți copiii au primit premii și diplome pentru creațiile lor. Concursul m-a făcut să mă simt încrezătoare, deoarece desenul meu a fost apreciat și a primit un premiu. Lucrul acesta mi-a stârnit dorința de a participa și la alte concursuri de tipul acesta.”

În continuare o felicităm pe Micu Andreea Cristina din clasa a VII-a C, care a câștigat Diplomă de Merit și ne spune următoarele:

„Concursul Pe urmele Sfinților Români mi-a fost recomandat de doamna profesoară Maria Petre. Desenul mi s-a părut mereu un lucru minunat prin care orice om se poate exprima, iar, de aceea, m-am gândit să încerc și eu. Subiectul concursului a fost „Sfinții români”. M-am gândit mult la ce sfinți cunosc și ce reprezintă ei pentru mine și pentru cei din jur. Am ajuns la concluzia că Sfântul Andrei ar fi cel mai potrivit, iar atunci am început să mă documentez despre el. Pentru creație m-am inspirat din câteva icoane și din cum este el prezentat în Biblie, reușind astfel să-l desenez. Când m-am înscris aveam emoții în legătura cu desenul meu, dar faptul că am câștigat o diplomă de merit a fost un motiv de fericire.”

Negrea Teophil din clasa a VII-a C a câștigat Diplomă de Participare și ne spune cele ce urmează:

„Da, am participat deoarece voiam să arăt celor din jurul meu ce pot face la acest concurs. Despre acest concurs ne-a spus doamna profesoară de desen și dumneaei m-a încurajat să particip. Nu este prima oară când fac acest lucru. Am mai participat și la concursul de Crăciun, dar atunci nu prea eram sigur pe mine. Vorba aceea: „Nu riști, nu câștigi!”. Așa mi-am făcut curaj, mi-am luat „inima în dinți” și am participat. Am primit și o diplomă la aceste concursuri. Au participat și câțiva colegi de la mine din clasă. În general m-am simțit foarte bine, dar mereu aveam presimțirea că nu voi câștiga nicio diplomă. Cu toate acestea, diploma de participare mi-a fost suficientă și m-a ambiționat ca pe viitor să reușesc mai mult. Astăzi mă pot mândri că am participat la aceste concursuri de desen, prin care am căpătat experiență și, cu voia Domnului, să fie așa și la anul, cu premii și mai mari.”

Zăbavă Andreea din clasa a VII-a C a câștigat Diplomă de Merit și ne împărtășește câteva cuvinte:

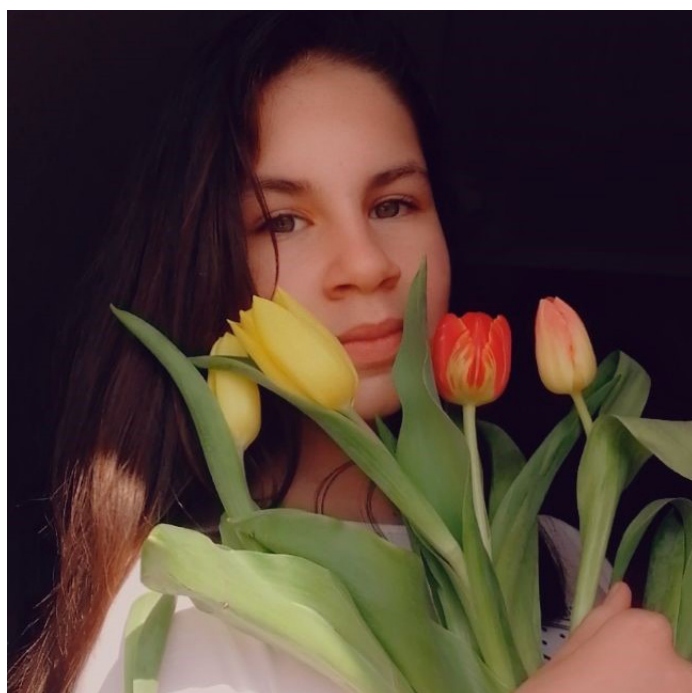
„Am aflat de acest concurs de la doamna de desen Petre Maria. Am participat cu câteva desene cu sfinți, unele și din anii trecuți. Mi s-a părut interesant.”
Pena Diana din clasa a VII-a C a câștigat Diplomă de Participare.

Continuăm și cu alți elevi încă și mai mici, precum Aldea Bianca-Andreea din clasa a VI-a C, care a câștigat Diplomă de Merit, și ne oferă o altă perspectivă asupra concursului:

„Părerea mea despre acest concurs s-a schimbat de pe o zi pe alta. Prima dată când am auzit despre el nu mi s-a părut așa de interesant, însă, după un timp, am zis că mă pot interesa, să văd măcar despre ce e vorba. Când am văzut cerințele, m-am apucat să desenez, în ideea că poate ar ieși ceva frumos. Am aflat despre acest concurs de la doamna profesoară de desen, Petre Maria.

Am participat în scopul de a-mi putea cunoaște și alți oameni lucrarea. Opera cu care m-am înscris a fost inspirată din altă lucrare, realizată tot de mine, la cererea doamnei profesoare de desen. M-am înscris doar în scop educațional, nu m-am gândit că aș putea câștiga ceva ”

O altă elevă câștigătoare este Lukas Rebeca din clasa a VI-a C, care a primit Diplomă de Merit și care pare a avea o părere inițială diferită despre acest concurs, asemenea colegei ei de mai sus, însă care ne prezintă și o viziune personală, profundă, despre ceea ce înseamnă să desenezi ceva.
„Sincer, prima dată când am auzit despre concurs nu prea m-a interesat, deoarece

am crezut că este ca oricare alt concurs de desen. După aceea, însă, m-am documentat și am aflat despre ce este vorba: Sfinții Români. Cum eu aveam deja câteva desene cu sfinți, făcute la cererea doamnei profesoare de desen, cea care mi-a propus să intru în acest concurs, am decis să mă înscriu. La început am crezut că m-am înscris doar de dragul de a mă mai înscrie și la alt concurs. Mai târziu, însă, am realizat că, de fapt, m-am înscris pentru a-mi putea prezenta desenele și altor oameni, deci, într-un fel, să mă fac cunoscută. Chiar dacă desenele mele erau deja gata înainte de concurs, tot m-am chinuit la ele. Încă țin minte timpul petrecut în fața ecranului de la laptop, încercând să găsesc un sfânt de desenat. După ce am găsit, într-un final, ce sfânt să desenez, am întâmpinat alte mici probleme: Cum să îl desenez? Să îi fac un portret? Să îl fac în stilul meu? Dând la o parte aceste întrebări, am făcut desenul așa cum am știut eu cel mai bine. Într-adevăr, am primit o Diplomă de Merit. Când am deschis e-mail-ul, un val de bucurie m-a inundat. Chiar dacă era doar o diplomă de merit, m-a făcut să mă simt oarecum „ceva”, sau mai degrabă „cineva” important, înțelegeți?” Desigur că înțelegem și te felicităm!

Grigore Sara din clasa a VI-a B a câștigat Diplomă de Participare și ne împărtășește și ea câteva gânduri:

„Da, am participat la acest concurs intitulat Pe urmele Sfinților Români, cu ocazia căruia am avut parte de o experiență foarte interesantă. Totul a început anul trecut în luna decembrie, când am aflat de la doamna profesoară de Educație Plastică despre acest concurs, menționând că ar trebui să particip datorită talentului meu. Atunci m-am decis să particip și eu la concurs cu o lucrare pe care aveam de gând să o fac, la secțiunea de desen, și anume o lucrare care îl reprezintă pe Isus fiind prunc, alături de Tatăl și Mama sa, în grajdul plin cu animale. Această idee mi-a venit gândindu-mă la sărbătoarea care se apropia și la semnificația ei. M-am gândit că o ilustrare a Domnului nostru Isus Cristos, după naștere, ar fi cea mai potrivită lucrare având în vedere că se apropia Crăciunul. Când m-am înscris am simțit un sentiment imens de bucurie alături de alt sentiment de entuziasm deoarece pentru mine a fost și este singurul concurs de acest gen la care am participat până acum. În urma acestui concurs am primit o diplomă de participare pentru că am ajuns pe locul doi, o diplomă pentru care am fost foarte recunoscătoare și fericită! Din punctul meu de vedere, concursul a fost minunat și foarte interesant. Fiind

primul meu concurs la care am participat, consider că a fost foarte bine organizat, la acest concurs participând multe persoane cu diferite pasiuni.”

Duță Eugeun-Gabriel in clasa a VI-a A a câștigat Diplomă de Merit.

Tudorache Maria Elena din clasa a VI-a C a câștigat Diplomă de Merit.

Zavedia Eva-Elena din clasa a VI-a B a câștigat Diplomă de Participare.

Mai apoi, îl întâlnim pe Bucur Luca-Rafael din clasa a V-a A, care ne dovedește încă o dată în cadrul acestui eveniment că vârsta nu contează neapărat în artă, câștigând Diplomă de Merit și spunându-ne curmătoarele cuvinte înduioșătoare:

„Am participat la acest concurs, însă recunosc că împins de la spate de mama și de doamna profesoară. Talentul meu nu este atât desenul, cât mai ales combinația de culori. Am participat cu desene înfățișându-l pe Sfântul Luca și pe Arhanghelul Rafael, deci protectorii mei de suflet. Nu am făcut-o pentru premiu, dar sunt fericit că am fost apreciat. Am nevoie de încredere în mine, iar participarea la concursuri îmi dă o stare de bine. Sigur, depinde de concurs...”

Frunză Beatrice din clasa a V-a A a câștigat Diplomă de Participare și ne spune următoarele:

„Mi s-a părut un concurs interesant, aflând de el de la doamna profesoară de desen, Maria Petre. M-am inspirat de pe internet și m-am înscris completând un chestionar pe care ni l-a dat pe Classroom domnul diriginte, cu acordul părinților. M-am simțit bucuroasă că am putut să mă înscriu deoarece avusesem niște probleme cu completarea chestionarului. Am mai participat și la concursul de Crăciun și la mai multe concursuri la școală. Deși mă așteptam la o altă veste, m-am simțit în final mulțumită.”

Ioan Tudor din clasa a V-a A a primit Diplomă de Participare și ne menționează următoarele vorbe sincere:

„Despre concurs am aflat de la doamna profesoară de desen Maria Petre. Am participat deoarece îmi place să desenez. Am ales să-l desenez pe Sfântul Gheorghe pentru că îmi place icoana cu el și balaurul. Când m-am înscris, am fost bucuros, dar și emoționat. Am primit diplomă de participare, ceea ce m-a bucurat foarte mult!”

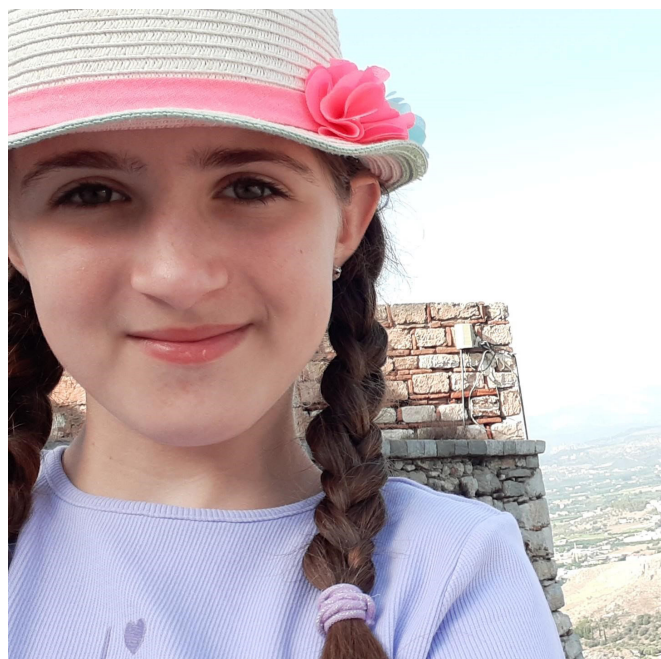
Lazacu Ana-Maria-Mădălina din clasa a V-a A a câștigat Diplomă de Merit, dar, care, din păcate, s-a transferat între timp din liceu, însă a fost de acord să ne

Concursuri în pandemie

spună câteva cuvinte despre experiența ei:

„Am participat la concurs când eram în clasa a V-a A, la îndemnul profesorilor, însă și deoarece sunt pasionată de pictură și arte. M-am înscris la pictură. Am început să creez lucrarea pe care doream să o prezint, cerând sfaturi doamnei profesoare de desen. Mulți dintre colegii mei au luat diplome, le meritau. Când au ajuns la premiile mari și nu mi-am auzit numele am verificat de zece ori dacă am trimis lucrarea, credeam ca nu au văzut-o, nu știam că există și premiul respectiv, iar faptul că l-am câștigat m-a uimit. Consider că și alții îl meritau, au avut lucrări minunate. Eram foarte mândră de munca mea, fiind primul concurs de pictură la care am participat. Sper să mai am ocazia să particip și la altele.”

Continuăm cu Mițu Amalia-Maria din clasa a V-a A, care a primit Diplomă de Merit, și ne împărtășește și ea câteva dintre gândurile ei:

„Concursul mi s-a părut unul creativ, care te face să cauți sfinții din istoria României. Doamna Maria Petre, care a mai coordonat elevi și la alte concursuri, m-a informat în legătură cu posibilitatea de a participa la această competiție, fiind primul concurs la care m-am înscris. Ulterior, îndrumată tot de doamna Maria Petre, am participat la alte două concursuri. Am primit și o diplomă, lucru care m-a încurajat și m-a determinat să particip la mai multe concursuri. Am participat la acest concurs pentru a vedea dacă talentul meu, cât de mic, ar putea fi premiat. Părerea mea despre acest concurs este că te face să îți descoperi un talent și, dacă l-ai descoperit, te face să îl cultivi și să mergi mai departe. Îi mulțumesc doamnei Maria Petre pentru tot sprijinul acordat în participarea mea la mai multe concursuri de artă.”

Leuștean Seeana-Ioana din clasa a V-a A a câștigat Diplomă de Participare și ne dezvăluie următoarele:

„Am aflat prima oară despre concursul Pe urmele sfinților români de la doamna Maria Petre, profesoara mea de desen, și la început nu m-am simțit foarte optimistă în această privință. Aflasem că zeci de elevi talentați se înscriau, așa că nu aveam mari speranțe. M-am înscris, totuși, încurajată de persoanele apropiate, care mi-au spus că nu premiul contează, ci participarea. M-am înscris cu un portret al lui Ștefan cel Mare, inspirată de mama mea. M-am simțit ușurată după ce l-am înscris la concurs și chiar mândră că mi-am făcut curaj. Am primit o Diplomă de Participare și m-am simțit mulțumită de mine însămi, chiar dacă nu am câștigat un premiu important.”

Mehedințeanu Ștefania din clasa a V-a A a câștigat Diplomă de Participare.

Ilie Ioana Ariana din clasa a V-a B a câștigat Diplomă de Participare și ne împărtășește și ea o parte din gândurile ei legate de acest subiect:

„Concursul mi s-a părut amuzant, deoarece tema a fost una pe care nu o mai abordasem. Eu am aflat de acest concurs de la minunata noastră profesoară de artă. Am participat deoarece este primul meu an aici și am vrut să văd cum se desfășoară un astfel de concurs. Eu mă mai numesc și Ilie, acesta fiind numele meu de familie, și mi s-a părut o idee bună să îl desenez! M-am înscris cu un singur desen deoarece nu am vrut să răpesc șansa altor copii să participe la concurs. Când m-am înscris pe platformă, îmi amintesc că am și zâmbit când am apăsăat pe tasta „trimite”! Eu am primit Diplomă de Participare în format online, ceea ce mi-a demonstrat că nu am muncit degeaba; oricum doamna îmi apreciasse desenul în perioada orelor online”.

Magirescu Erica-Maria din clasa a V-a B a câștigat Diplomă de Participare.

Oprea Mirela-Elena din clasa a V-a B a câștigat Diplomă de Merit.

Popescu Ionuț din clasa a V-a B a câștigat Diplomă de Participare.

Săulescu Andrei din clasa a V-a B a câștigat Diplomă de Participare.

Sfetcu Elena din clasa a V-a A a câștigat Diplomă de Participare.

Concursuri în pandemie

Rovența Sofia Ioana din clasa a VI-a B a câștigat Diplomă de Merit și ne-a oferit și ea câteva cuvinte:

„Acest concurs mi s-a părut un concurs foarte bine organizat. Am aflat de acest concurs de la profesoara mea de desen, Maria Petre. Am participat deoarece am vrut să îmi văd performanțele. M-am gândit să o desenez pe Sfânta Sofia pentru că pe mine mă cheamă Sofia și m-am informat de pe internet cum arată. Mii s-a părut foarte frumoasă. Când m-am înscris, mi-a fost puțin frică, deoarece nu știam dacă desenul meu este potrivit pentru concurs. M-am simțit foarte bine, ba chiar am fost mândră de mine pentru cât am putut să fac.”

Iar Surescu Francesca din clasa a V-a C a câștigat și ea Diplomă de Participare și ne mărturisește următoarele vorbe:

„Am fost anunțați de către doamna profesoară de desen că va avea loc un concurs, în același timp am fost și invitați să participăm. Pot spune că, deși desenul nu este unul dintre lucrurile la care mă pricep, îmi face plăcere să desenez; de aceea am vrut să particip la acest concurs: l-am luat ca pe o oportunitate. Am fost inspirată de sfântul căruiia îi port numele, mai precis Sfântul Francisc de Assisi. Menționez că nu mai participasem la un concurs de acest fel înainte.”

Ioan Alexandru din clasa a V-a C a câștigat Diplomă de Participare.

În concluzie, aceste concursuri sunt diverse, însumează multe arte și pot propune un număr infinit de teme, ajutând la dezvoltarea și inițierea participanților, provocându-i să-și descopere talente noi și abilități pe care nu credeau că le au. Cu toate acestea, nu putem uita de persoanele care ne îndeamnă și ne încurajează să luăm parte la asemenea evenimente. Astfel, îi mulțumim doamnei profesoare Alina Stârcea pentru că a stârnit de multe ori în noi interesul de a ne depăși limitele, fiindu-ne alături și coordonându-ne, prin toate activitățile extracurriculare pe care le conduce, pe drumul pe care am ales să îl urmăm, făcându-ne viața de elevi mai frumoasă. Totodată, le mulțumim doamnei profesoare Klara Grigore și domnului profesor Eduard Chenciu pentru că s-au implicat în dezvoltarea noastră, stimulându-ne să mergem mai departe, precum și celorlalți profesori coordonatori, care ne-au fost alături, sorei director Miron Rodica, doamnei profesoare Petre Maria, părintelui profesor Bulai Maricel, domnișoarei profesoare Tatoi An-dreea Isabella. Nu trebuie să uităm niciodată de timpul pe care și-l petrec și de răbdarea de care aceste persoane dau dovadă pentru beneficiul nostru.

Nu în ultimul rând, sperăm că aceste mărturii oneste și descrieri reprezentative să stârnească dorința de participare și în rândurile celorlalți elevi ai Colegiului nostru. După părerea mea, realizarea și participarea cu o creație proprie la orice fel de concurs aduce cu sine un sentiment greu de înlocuit, indiferent de faptul că rezultatul include sau nu un premiu. Experiența pe care o câștigăm cu fiecare concurs în parte este cea care rămâne și se păstrează cel mai bine.

Seara de Crăciun

de Leuștean Atiseea, cls. a-IX-a A

Concursul de Crăciun, cu tema „Nașterea Domnului”, este o tradiție specifică liceului nostru, la care participă cu drag, în fiecare an, foarte mulți elevi. De fiecare dată ne strângeam cu mic cu mare în amfiteatrul școlii și urmăream reprezentațiile celorlalți. Fie că eram în public, fie că participam propriu-zis la concurs, cu toții eram plini de emoție. Unele momente ne stârneau un râs incontrollabil, iar altele ne emoționau până la lacrimi. Ne amintim bineînțeles și gălăgia de pe holurile școlii provocată de standurile cu bunătăți ale elevilor, care, totuși, se oprea atunci când avea loc înmânarea premiilor.

Din cauza pandemiei ne imaginam că acest concurs de Crăciun nu va mai avea loc, lucru care, pe mulți, ne-a făcut să simțim o anumită nostalgie, amintindu-ne de edițiile anterioare ale evenimentului la care am participat cu atâta entuziasm. Cu toții am fost surprinși, însă, când ne-a fost trimis un link al concursului și am fost anunțați: „Pentru că anul acesta nu ne putem manifesta nici din punct de vedere artistic așa cum făceam de obicei, am transferat în mediul virtual tradiționalul nostru concurs dedicat Sărbătorii Nașterii Domnului”. Criteriile ce au trebuit urmărite în realizarea creațiilor artistice au fost: conținut adaptat temei, originalitate, mesaj, expresivitate, decență în atitudine, limbaj și vestimentație.

Organizatorii concursului au fost: doamna profesoară Stârcea Alina (coordonatorul concursului), doamna profesoară Grigore Klara (președintele juriului), doamna profesoară Șoican Cristina (vicepreședintele juriului) și domnul Rusănescu Răzvan (care s-a ocupat în mod special de partea IT a concursului). I-am rugat pe fiecare în parte să ne acorde câte un „interviu” pentru a putea privi acest concurs și prin intermediul profesorilor, nu doar al elevilor.

doamna profesor
Stârcea Alina

„Spectacolul de Crăciun este ceva foarte drag mie. Pe lângă faptul că implică exprimarea artistică, sub diferite forme, a spiritului acestei sărbători, este și un eveniment caritabil. Am inițiat acest proiect cu foarte mulți ani în urmă, alături de colegii mei de atunci. Colaboratorii s-au mai schimbat între timp, dar o am alături de la bun început pe Klara (Grigore). De câțiva ani buni colaborez și cu Răzvan (Rusănescu), iar anul acesta, cu forțe proaspete, a venit în echipă și Cristina (Șoican). A fost o echipă formidabilă, iar întânririle nu păreau niciodată obositoare, ci plăcute, ca între prieteni.

Organizarea a fost dificilă, deoarece ediția de anul acesta a fost online și ne-am aflat în fața unei provocări, dar Răzvan ne-a ajutat și luminat de fiecare dată. Nu am fi reușit fără el!

Beneficiam de ajutorul elevilor în trecut, dar în condițiile actuale, a trebui să ne descurcăm singuri... Anul acesta ne-au fost alături doi elevi – Alexandru Ion (XIB) și Andrei Staicu (XI B) – care s-au implicat alături de Răzvan în realizarea platformei online și în scrierea diplomelor (realizate ca în fiecare an de fratele Klarei). Le mulțumesc tuturor foarte mult! Câte seri nu am petrecut cu colegii mei pe meet, câte zile nu ne-am consultat pe whatsapp?! Începuse să fie deja un tabiet...

Eta de organizare s-a desfășurat pe o întreagă lună, a fost greu, dar și frumos. M-am bucurat enorm că am reușit să ducem tradiția mai departe, chiar și în aceste condiții. Și în acea seara parcă ecranul nu mai era un impediment. Emoția copiilor era reală și se transmitea bucuria. Când își auzeau numele la premiere, asistam la o explozie de fericire, mai ales la cei mici. Cei mari reușeau să se tempereze mai bine, dar le luceau și lor ochișorii. Era o minunată stare de bine și de frumos. În aceasta perioadă, părea o gură de normalitate...

Anul acesta Sora Director ne-a făcut o mare bucurie, fiind membru de onoare al juriului. Și îi mulțumim din suflet!

Juriul a fost mai mare decât oricând, tocmai pentru că a fost o muncă îndelungată. Și le mulțumesc tuturor! (Atiseea cu siguranță va face prezentarea minuțioasă și atentă a juriului, deci nu mai reiau secțiunile și numele, dar vă mulțumesc tuturor din suflet!!!)

La întâlnirea pe meet am fost peste 100 de participanți! Cred că de fapt am fost mai mulți, pentru că, în spatele mai multor camere, erau mai mulți privitori. Și, din nou, a fost frumos și emoționant!!!

Am sărbătorit împreună, am simțit împreună! Până la urmă, noi, cei de aici, reușim cumva să fim o familie! Toată dragostea!,,

doamna profesor
Grigore Klara

„Seara de Crăciun este un moment plin de mister, iubire, bucurie așteptată cu sufletul la gură de copii, și nu numai.

Ca fiecare eveniment, și acesta necesită pregătiri. Cu fiecare moment de pregătire împodobim seara de Crăciun, ca și cum am pune o podoabă pe brad. Dar cea mai importantă și semnificativă pregătire este cea spirituală. Dacă nu reținem Crăciunul și în suflet, atunci darurile sufletești pe care acest mister ne poate aduce nu se vor înrădăcina în sufletele noastre, și lumina acestora va păli imediat ce masa de Crăciun va fi strânsă, globurile și becuțele vor fi puse bine, iar bradul aruncat, pus pe foc, sau și acesta, fiind din plastic, îndesat într-o cutie și uitat într-un ungher întunecat. Dar nașterea lui Isus nu este rețruit în fiecare an doar pentru un decor feeric și câteva momente de căldură în familie, ci pentru a aprofunda acest mister, întruparea lui Dumnezeu, care se dăruiește pentru noi. Exemplul dat prin darul cel mai de preț, darul mânăuirii trimis de Creator, este urmat de darul nostru oferit unii altora, și astfel lui Dumnezeu.

Anul acesta simt că am avut parte de o perioadă de pregătire deosebită prin concursul online Nașterea Domnului. Cu toate dificultățile și eforturile pregătirilor: numeroasele întâlniri online, întocmirea regulamentului, crearea site-ului, alegerea membrilor juriului, stabilirea perioadelor, crearea scopului caritabil, vizionarea lucrărilor, jurizarea, apoi decernarea premiilor și bucuria de a ne vedea chiar și în mediul online, toate acestea au implicat un număr foarte mare de profesori și elevi, dar și familiile acestora, care au fost astfel părtași la ”împodobirea bradului” din sufletele noastre.

Simt că prin crearea unor momente sau lucrări artistice fiecare a meditat la unele dintre valorile sărbătorii Nașterii Domnului și a încercat să aducă un dar cât mai frumos prin munca și efortul cu care s-a implicat. Acest lucru a fost vizibil prin numeroasele lucrări, creații, dar și pe chipul copiilor prezenți la întâlnirea online de final. Vizionarea tuturor lucrărilor și momentelor artistice a adus în lumină diferite nuanțe ale misterului, și astfel am putea spune că am pătruns cu toții din ce în ce mai adânc esența acestei sărbători. Cel mai frumos lucru și cel mai important a însemnat această unire în gând și spirit de a aduce un dar Domnului Isus dăruit nouă, fiecare după posibilitățile și capacitățile noastre.

În încheiere aș putea spune că acest concurs online a fost un pretext minunat pentru a vorbi despre Dumnezeu și Darul Său, un pretext care a creat un context, și care ne-a inspirat pe noi toți să fim mai buni, să privim dincolo de aparențe, să vedem esențialul dincolo de orice fel de ambalaj.

Fie ca darurile Crăciunului să nu-și fi pierdut strălucirea în viața noastră odată cu strângerea mesei de sărbători, și lumina și bucuria împărtășită să le purtăm tot timpul în suflet și astfel să dăm mărturie prin faptele noastre.”

*doamna profesor
Șoican Cristina*

„Anul 2020 a fost pentru toată lumea un curs de supraviețuire în situații pe care, până atunci, le întâlneam doar în filme. 2020 ne-a învățat că viața ne poate oferi surprize, nu de fiecare dată plăcute, și că trebuie să ne reinventăm, să ne descurcăm, să facem față oricărei situații!

Acestei stări de fapt a trebuit să i se supună și concursul «Nașterea Domnului»! Pentru toată lumea, profesori și elevi deopotrivă, a fost o mare provocare: pentru prima dată, acest eveniment devenit tradiție în școala noastră a fost organizat în mediul online și tot în această manieră s-a desfășurat și festivitatea de premiere!

Pentru mine, a fost prima oară când am participat în calitate de organizator la un eveniment de acest fel. A fost solicitant, dar frumos! Munca în echipă este frumoasă, mai ales atunci când se comunică eficient, când există colaborare și respect față de opiniile fiecăruia!

Citind, vizualizând, ascultând creațiile artistice ale elevilor care au participat la concurs, am putut să constat cât de creativi sunt copiii/adolescenții noștri! Cât de talentați, originali și profunzi sunt! Avem elevi minunați, conștienți de talanții pe care i-au primit și dispuși să împărtășească cu ceilalți lucrurile extraordinare pe care le realizează!

Și festivitatea de premiere a reprezentat un moment deosebit! Peste 100 de persoane am fost conectate la întâlnirea online! Chiar și așa, în mediul online, s-a putut simți bucuria revederii, a întâlnirii, emoțiile participanților, ale câștigătorilor!

Ediția din 2020 a concursului „Nașterea Domnului” a fost una specială, deosebită! Ne-am demonstrat nouă înșine că putem face față unor situații neprevăzute, că putem să ne adaptăm schimbărilor de tot felul!”

Organizatori:

Stârcea Alina - Coordonatorul concursului

Grigore Klara - Președintele juriului

Șoican Cristina - Vicepreședinte juriu

Rusănescu Răzvan - IT

De asemenea, așa cum a menționat și doamna Stârcea Alina mai sus, la realizarea site-ului dedicat concursului, alături de domnul profesor Rusănescu Răzvan au lucrat și doi elevi din clasa a XI-a B: Ion Alexandru-Leonard și Staicu Andrei Răzvan.

„Andrei, ce ne poți spune despre implicarea ta în realizarea concursului?”

Andrei: „Aș vrea să încep prin a-i mulțumi foarte mult doamnei Stârcea pentru oportunitatea de a face parte din organizarea acestui proiect. De asemenea, vreau să-i mulțumesc și domnului Rusănescu pentru toate cunoștințele împărtășite. Nu pot să spun că nu sunt pasionat, dintotdeauna m-a fascinat partea de IT. Chiar am fost entuziasmat când am fost întrebat dacă vreau să iau parte la crearea site-ului. Pentru mine a fost o experiență extraordinară, m-am simțit bine și m-am bucurat de rezultat.”

Copleșiți de emoție, fiecare a început să se gândească cu ce se va înscrie și la ce secțiune. Înscrierea a avut loc până pe data de 13 decembrie 2020 și am avut posibilitatea să încercăm creații artistice despre Nașterea Domnului, tradițiile creștine de Crăciun sau despre valorile Crăciunului. Concursul a avut cinci secțiuni, respectiv: Secțiunea Monolog, Secțiunea Desen, Secțiunea Muzică, Secțiunea Creații literare și Secțiunea Felicitare digitală. Imediat cum a fost anunțat evenimentul, în timpul pauzelor (fie ele și online) doar despre asta s-a

Sărbătorile online

vorbit. Ne-am adus aminte de o groază de povești despre edițiile trecute, ne-am oferit unii altora idei despre ce să facem și cu ce să ne înscriem. În discuțiile noastre, chiar am înșirat o groază de titluri de cântece și idei pentru monolog sau poezii. Eram atât de entuziasmată să le explic noilor colegi cum decurg lucrurile de obicei, încât era să mă dau de gol cu melodiile pe care le alesesem eu pentru concurs. Deși eram cu toții foarte nerăbdători, ne aminteam că până la urmă se oferă și premii.

După ce s-au prezentat secțiunile concursului și s-a dat drumul la înscrieri, următoarea etapă din evenimentul nostru online a fost ca pe site să se afișeze juriul concursul. Membrul de onoare al juriului a fost Sora Director Miron Rodica.

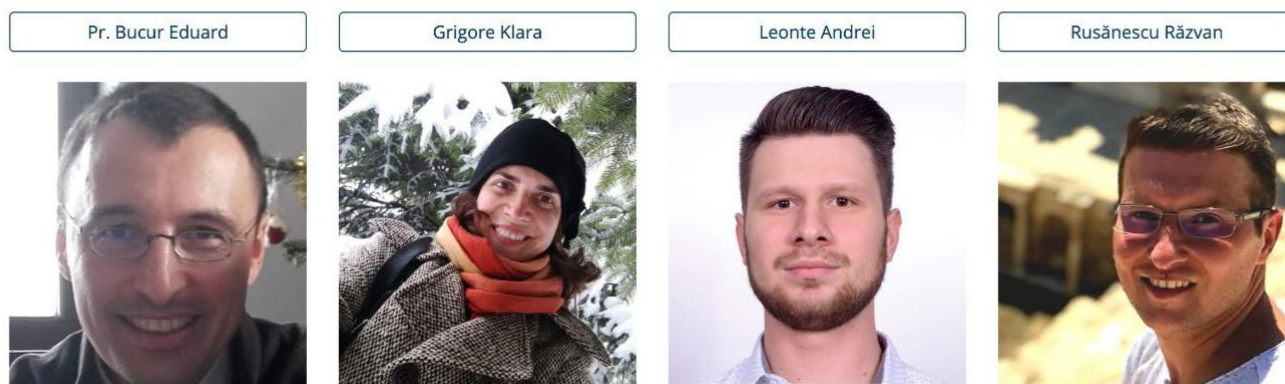
Membru de onoare:

Sr. Miron Rodica - Director

La Secțiunea Monolog, juriul a fost format din: părintele Bucur Eduard, doamna profesoară Grigore Klara, domnul profesor Leonte Andrei și domnul profesor Rusănescu Răzvan.

Secțiunea Monolog :

La Secțiunea Desen au făcut parte din juriu: Sora Director Miron Rodica, părintele Bulai Maricel, doamna profesoară Isabella Ursache și doamna profesoară Petre Maria.

Secțiunea Desen :

Juriul de la Secțiunea Muzică a fost alcătuit din: Sora Andrici Margareta, domnul profesor Chenciu Eduard și doamna profesoară Grigore Klara.

Secțiunea Muzică :

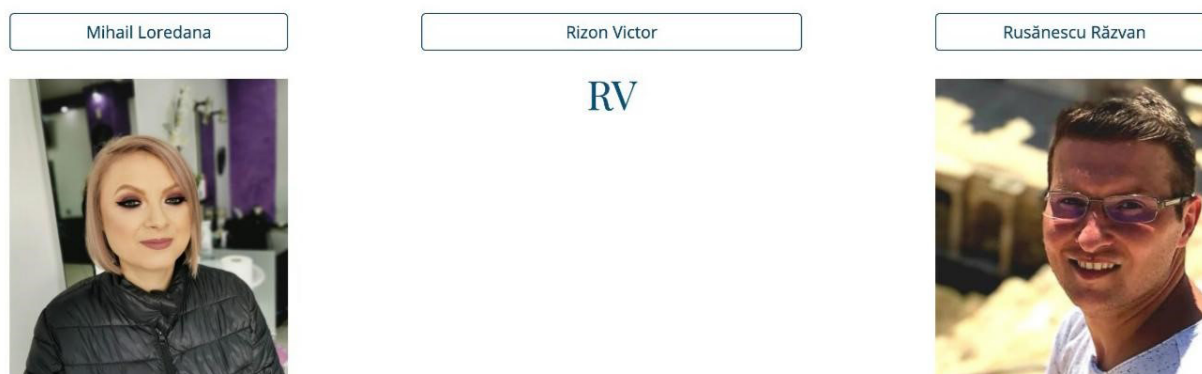
Sărbătorile online

La Secțiunea Creații literare juriul a fost alcătuit din: doamna profesoară Gorgos Adriana, Sora Iosif Paula, doamna profesoară Șoican Cristina și domnișoara profesoară Tatoi Isabella.

La secțiunea Felicitare digitală juriul a fost format din: doamna profesoară Mihail Loredana, domnul profesor Rizon Victor și domnul profesor Rusănescu Răzvan.

Secțiunea Felicitare digitală :

În continuare, după încheierea înscrierilor, am putut să vedem pe site-ul concursului toate creațiile finaliste. O mulțime de elevi s-au înscris cu foarte multe momente impresionante. La toate secțiunile s-a participat cu creații proprii, inspirate sau adaptate. Cu toții am rămas surprinși de lucrările celorlalți și toate au reprezentat un alt subiect de discuție în cadrul pauzelor online (așa cum am prezentat și mai devreme),

dar și în afara orelor. Profesorii ne-au îndemnat constant să ne înscriem și să vizionăm creațiile de pe site. Cumva, ne aflam în Spiritul Crăciunului și eram cu toții foarte entuziasmați, în ciuda faptului că evenimentul nu s-a ținut fizic.

Pe data de 21 decembrie, la ora 19:00 a avut loc Marea Premiere. Am intrat cu toții într-un Meet, special destinat acestui eveniment, ce ne-a fost trimis

cu jumătate de oră înainte. La ora precizată ne-am conectat cu toții. Au participat foarte multe persoane, atât profesori, cât și elevi. Pentru prima oară, spre surprinderea multora probabil, nu a mai fost nevoie să se solicite deschiderea camerelor, căci toți le aveau pornite. Pe ecran se vedeau fețele zâmbitoare pline de emoție ale elevilor de la gimnaziu, dar și de la liceu. Au fost prezenți elevi începând cu clasa a V-a și terminând cu clasa a XII-a. Unii au participat pentru prima oară la acest concurs, iar alții pentru ultima oară (cel puțin în calitate de elevi). Ce-i drept, pentru toți, evenimentul, în mediul online, a fost o premieră.

Cu siguranță a fost diferit față de ce știam și cu ce eram obișnuiți. Cât așteptam lumea să intre în Meet, mi-am adus aminte cu melancolie de emoțiile care erau în aer atunci când premiarea avea loc în amfiteatrul școlii mici. Dacă era anunțat vreun premiu, s-ar fi auzit aplauze din toată sala, iar lumea s-ar fi îmbrățișat cu drag și fericire. În ciuda situației care nu ne mai permite atâtea, indiferent de vârstă, cu toții așteptam nerăbdători anunțarea premiilor, iar emoțiile se vedeau până și pe fețele profesorilor.

Festivitatea de premiere a început ca în fiecare an, printr-un discurs al sorei director Rodica Miron și al profesorilor organizatori cu privire la desfășurarea concursului. De asemenea, doamna profesoară Grigore Klara ne-a vorbit și despre inițiativa „Dar din dar”. De obicei, evenimentul avea ca scop o strângere de bănuți pentru diverse acte caritabile. Toți elevii liceului își amintesc cu siguranță gălăgia care era pe holurile școlii în timpul concursului. Oriunde priveai era câte un grup de elevi care încerca să îți vândă câte ceva: un pahar de suc, o prăjitură, o bucată de ciocolată sau de tort, o felie de pizza, iar uneori și alte lucruri inventive (creații proprii, origami, felicitări, brățări handmade etc).

La final, bănuții câștigați erau puși laolaltă și fiecare era mândru de contribuția adusă. Anul acesta, pornind de la ideea că refrenul „De Crăciun fii mai bun!” nu ar trebui să rămână doar un slogan, s-au strâns în continuare donații prin intermediul unui cont bancar.

Bineînțeles, a urmat „înmânarea” premiilor. Rând pe rând, fiecare creație a fost premiată, fiecare elev a fost cuprins de bucurie. Pe ecran se vedeau frați și surori care se susțineau reciproc, dar și elevi în spatele cărora familiile erau cuprinse de mândrie. Unii dintre noi nu se așteptau deloc la anumite premii, iar reacțiile i-au amuzat până și pe profesori. Au urmat multe râsete și mulțumiri, iar după o oră și jumătate s-a încheiat și această ultimă etapă a concursului. M-am întrebat în

Sărbătorile online

timpul acordării premiilor cum se va proceda cu diplomele și am fost din nou surprinsă când au fost atașate, imediat după concurs, pe site. Sunt sigură că fiecare a sărbătorit premiile obținute în acea seară și fiecare își va aminti cu drag de această experiență.

Premiile acordate

Secțiunea monolog:

GIMNAZIU

Premiul 1 – Pena Diana, 7 C: Monolog de Crăciun

Premiul 2 – Moraru Sarah, 8 A: Bradul de Crăciun

Premiul 3 ex aequo – Anghilina Bianca și Târnoveanu Sorana, 7 C: Din cer coboară
- Stârcea Ana Maria Karis, 7 B: Povestea fulgului de nea

Mențiune pentru valorificarea literaturii – Cezar Porumb, 7 B: Iarna de V. Alecsandri

Premiul special pentru simbolistică – Stârcea Ana Maria Karis, 7 B: Povestea fulgului de nea

Premiul special pentru sensibilitatea interpretării – Moraru Sarah, 8 A: Bradul de Crăciun

LICEU

Marele Premiu – Stârcea Andrei, 11 A: Cuvântul

Premiul 1 – Leuștean Atiseea, 9 A: Crăciunul unui astronaut

Premiul 2 – Imbrea Cătălina, 12 B: Crăciunul

Premiul 3 – Orban Sofia, 9 A: Ce înseamnă cu adevărat Nașterea Domnului?

Mențiune pentru imaginile de o sensibilitate poetică – Chirnogeanu Miruna, 11 B: Emoție de iarnă

Secțiunea muzică:

GIMNAZIU

Marele premiu – Leuștean Seeana, 5 A: Halleluia

Premiul 1 ex aequo – Saulescu Andrei, 5 C: Astăzi s-a născut Cristos
- Zeldea Sofia, 8 A: Colindița

Premiul 2 – Ilie Ioana, 5 B: Jingle Bells în limba engleză

Premiul 3 – Coșcovatu Daria, 6 C: A sosit Crăciunul

Mențiune 1 – Horghidan Vlad, 5 B: Colinde de M. Eminescu

Mențiunea a II-a – Aldea Bianca, 6 C: Deschide ușa, creștine

Premiu special pentru prezență scenică – Zeldea Sofia, 8 A: Colindița

Premiu special pentru creație și progres deosebit – Coșcovatu Daria, 6 C: A sosit Crăciunul

Premiu special – modul de a transmite bucuria Crăciunului – Bucur Luca, 5 A: Domn, domn

LICEU

Marele premiu – Leuștean Atiseea, 9 A: Mary, did you know + cele 2 piese??

Premiul 1 – Stârcea Andrei, 11 A: numele piesei?

Premiul 2 – Onete Rebeca, 9 A: Din cer senin

Premiul 3 – Ulea Ioan Matei, 11 A: Haideți neamurilor toate

Premiu special pentru tehnica vocală și calitatea înregistrării – Onete Rebeca, 9 A: Din cer senin

Premiu special pentru perseverență și curaj – Kuibus Mara, 12 A: Din cer senin

Premiu special pentru videoclip, crearea atmosferei – Iordăchescu Maria, 12 A și Sacker Natalia: Aleluia – colaj

Premiu special pentru transmiterea mesajului prin videoclip – Iacob Raluca, 9 A: Din cer senin

Premiu special al juriului – Șerban Ruben și Marinică Maribel Radoica, 9 A: O Holy Night

INSTRUMENTIȘTI

Marele premiu - Mihai Sofia, 12 A: Ave Verum, pian
 Premiul I - Olteanu Raul, 6 C: Jingle Bells – Cover tobe
 Premiul II - Boată Mara, 6 B: Inima va cânta + Colindița
 Premiul III - Grosu Patricia, 11 B: Stille Nacht - flaut
 Mențiune - Neghina Eva, 5 B: Clopoței de Crăciun –pian
 Premiu special pentru tehnica instrumentală și sensibilitate în acompaniament - Șerban Ruben, 9 A: O Holy Night
 Premiu special pentru alegerea piesei și punerea în scenă - Neghina Eva, 5 B: Clopoței de Crăciun –pian
 Premiu special pentru aranjamentul colindului ales - Dobrescu Maria, 7C: White Christmas – pian

Secțiunea desen:
GIMNAZIU
CLASA A V-A

PREMIU DE EXCELENȚĂ - Cazacu Ana, 5 A: Nașterea Domnului

Premiul I

Matei Ina, 5 C – Vestea minunată
 Săulescu Andrei, 5 C - Nașterea Domnului
 Bucur Luca Rafael, 5 A - Sosirea magilor / Sfânta Familie/ Ieslea
 Ilie Ioana, 5 B – Ieslea lui Isus
 Popescu Ionuț, 5 B – Ieslea, locul nașterii speranței

Premiul II

Mitu Maria, 5A - Nașterea Domnului
 Ioan Tudor, 5A - Nașterea Mântuitorului
 Leuștean Seana, 5A – Nașterea Domnului

Premiul III

Măgirescu Erika Maria, 5 B - Nașterea Domnului
 Mehedințeanu Ștefania, 5 A - Crăciun
 Dan Cristina, 5 A - Nașterea Crăciunului
 Lupea Laurențiu, 5 C - Nașterea Domnului
 Albiță Alessia Maria, 5 A - S-a născut

Mențiune:

Ioan Alexandru, 5 C – Fecioara Maria și Pruncul
 Dănilă Ioana, 5 B - Nașterea Domnului
 Rezeanu Irena, 5 C – Sfânta Maria
 Petre Francisc, 5 A - Nașterea Domnului
 Phanzu Natalie, 5 B – Nașterea Domnului

Diplomă de participare:
Șerban Raluca, 5C – Pruncul Isus
Butanche Alexandru, 5A – Steaua din Betleem

GIMNAZIU
CLASELE A VI-A ȘI A VII-A

PREMIU DE EXCELENȚĂ – Borcan Emma, 7 C – Familia de sfinți

Premiul I:
Micu Andreea Cristina, 7 C – Nașterea Domnului
Negrea Teophil, 7 C – Desen
Sfetcu Elena, 7 C – Nașterea Domnului

Premiul II:
Grigore Sara Victoria, 6 B – Nașterea Domnului
Lukacs Rebeka, 6 C – Pruncul Isus
Zăbavă Andreea, 7 C – Fecioara și Pruncul

Premiul III:
Lupașcu Andreea, 6 A – Pruncușorul lui Isus
Pena Diana, 7 C – Nașterea Domnului Isus Cristos

Mențiune: Dobrescu Maria, 7 C – Maria și Pruncul Isus

Participare: Cercel Monica, 7 C – Fecioara Maria

LICEU

PREMIU DE EXCELENȚĂ – Furtună Toader Larisa, 9 B – Nașterea Domnului

Premiul I:
Duțescu Diana, 11 A – Nașterea Domnului

Premiul II:
Nistor Sabina, 11 B – Aripă albăstră
Chirnogeanu Miruna, 11 B – Dar

Premiul III:
Hromei Carmen, 11 B – Nașterea divină
Pop Andra Teodora, 9 A – Nașterea Domnului

Mențiune:
Mateaș Justin, 11 B – Nașterea Domnului

**Secțiunea creații literare:
GIMNAZIU
POEZIE**

Premiul de excelență - Stârcea Ana Maria Karis, 7 B: Când steaua sus răsare...
Premiul I - Phanzu Natalie, 5 B: Crăciunul perfect
Premiul II - Pascuțoiu Catinca, 5 B: Scrisoare
Premiul III - Micu Andreea-Cristina, 7 C: Sărbătoare în calendare

MENTIUNI

Sfetcu Elena, 7 C – poezie: Poveste de Crăciun
Cercel Monica, 7 C – poezie: Iarna
Tirnaru Sara, 5 B – poezie: Crăciun fericit!
Iordache Ioana Yasmina, 7 C – poezie: În seara de Ajun
Negrea Otniel Alin, 5 A – poezie: Tradiție de Crăciun
Coșcovatu Daria, 6 C – poezie: Magia iernii
Aldea Bianca, 6 C – poezie: O iarnă ca în povești

PROZĂ

Premiul de excelență - Pop Maria Daciana, 5 C – proză: Crăciun fericit!
Premiul I ex aequo - Achim Maria, 7 B: Poveste de Crăciun
- Molagic Alexandra Maria, 5 A: Dragoste de Crăciun
Premiul II - Apostol Antonia, 8 A: Cum am salvat Crăciunul?
Premiul III - Lukacs Rebeka, 6 C: Bradul de Crăciun

MENTIUNI

Grasu Nerea, 6 C – proză: Omul de zăpadă și călătoria la Polul Nord
Nistor Teodora, 5B - proză: Crăciunul, sărbătoarea familiei

**LICEU
POEZIE**

Premiul de excelență - Stârcea Andrei, 11 A: Magul
Premiul I ex aequo - Nistor Sabina, 11B: Noapte sfântă
- Leuștean Atiseea, 9 A: Crăciun stingher
Premiul II ex aequo - Miroiu Rareș, 12 B: Poezie de Crăciun
- Răduț Andreea, 9 B: Chemare de Crăciun
Premiul III - Imbrea Cătălina, 12 B: Dorință

MENTIUNI

Dăneț Edward, 11 B: Amintiți-vă, copii!
Marin Vlad, 11 B: Renașterea

PROZĂ

Premiul de excelență – Chirnogeanu Miruna, 11B: Îngerașul Dinei
Premiul I – Ion Alexandru, 11B: Mat

Secțiunea felicitare digitală GIMNAZIU

Marele Premiu și Premiu special pentru multilingvism – Stan Ștefan, 6 B: Urări de Crăciun
Premiul I – Zăbavă Andreea, 7 C: Sărbători fericite
Premiul II – Stârcea Ana-Maria Karis, 7 B: Revelație în oglindă
Premiul III – Vincene Răzvan, 7 B: Crăciun fericit
Mențiune – Paraschiv Miruna, 5 C: Bradul de Crăciun
Mențiune și Premiu special pentru efecte speciale – Ceicu Alexandru, 6 A: Felicitări de Crăciun
Premiu special pentru originalitate – Zăbavă Andreea, 7 C: Orașe iluminate
Premiu special pentru sensibilitate artistică – Ilie Ioana, 5 B: Felicitare

LICEU

Marele premiu și Premiu pentru originalitate – Nistor Sabina, 11 B: Nașterea în umbră
Premiul I – Duțescu Diana, 11 A: Nașterea Domnului
Premiul II – Ion Alexandru, 11 B: Sărbători sfinte fericite
Premiul III – Mateas Justin, 11 B: Felicitare de Crăciun

Deși concursul nu s-a desfășurat în normalitatea în care am fost obișnuiți, și-a păstrat frumusețea, originalitatea și emoția specifică. Organizarea a fost de-a dreptul minunată: când a avut loc o schimbare, am fost anunțați, când au avut loc neclarități, imediat ni s-au adus lămuriri. Mulțumim Sorei Director, tuturor organizatorilor și în special doamnei Stârcea (care a venit cu ideea realizării concursului în online de la o) pentru că au făcut, din nou, „Seara de Crăciun” posibilă. A fost o experiență din care cu toții am putut învăța câte ceva și de care sigur o să ne amintim cu mare drag.

Concursul de Paște „SURREXIT DOMINUS VERE”

de Leuștean Atiseea, cls. a-IX-a A
și Chirnogeanu Miruna, cls. a-XI-a B

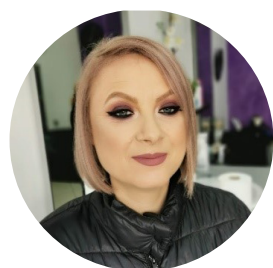
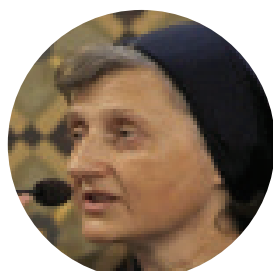
După succesul Concursului de Crăciun, am fost foarte încântați că s-a organizat și prima ediție de Paște „Surrexit Dominus Vere”. Doamna profesoară Stârcea Alina, coordonatorul ambelor evenimente, alături de ceilalți membrii ai juriului și ai echipei care au făcut posibile aceste momente, a reușit imposibilul din nou, chiar și în momente mai grele pentru dumneaei, deoarece a avut o serie de probleme de sănătate, reușind să aibă grijă de toate detaliile evenimentului, lucru pentru care îi mulțumim nespus de mult! Iată ce ne mărturisește:

„De ani n-am mai avut o ediție de Paște, cred că de prin 2009. Și este prima dată când o organizăm sub formă de concurs. A fost ideea domnului profesor Eduard Chenciu. De aceea și domnul profesor a participat de această dată ca organizator, alături de colegii care au făcut parte și din organizarea ediției de Crăciun, doamnele profesoare Klara Grigore și Cristina Șoican și domnul profesor Răzvan Rusănescu (care se pregătea să devină tătic, dar era foarte conștiincios și în ceea ce privește organizarea concursului). Ni s-au alăturat și forțe proaspete, domnul profesor Leonte Andrei. Juriul, în mare parte, a rămas același. Pentru mine a fost ceva mai dificil să particip la organizarea acestui eveniment, deoarece am avut probleme de sănătate. Din această cauză nu am participat nici la premiere. Sufletește am fost alături de toți, dar nu am fost propriu-zis acolo, ceea ce m-a întristat. A fost interesantă noua abordare. Din nou ore de organizare. Ne-au ajutat și de această dată Alexandru Ion și Andrei Staicu, de la XIB. Băieți de nădejde! Au fost seri când am lucrat doar eu cu ei. Mulțumesc tuturor!”

La fel ca și la concursul de Crăciun, copiii acestei școli au fost puși în lumină prin creațiile lor și ne-au impresionat prin imaginația și talentul de care dau dovadă. Putem spune, cu adevărat, că avem o școală plină de copii înzestrați cu pasiuni incredibile, pe care profesorii le scot în evidență de fiecare dată. Pentru acest lucru vă mulțumim foarte mult, dragi profesori! Și, copii, adolescenți în formare, urmați-vă visurile, munciți pentru a le face să devină realitate...și ascultați-o pe doamna Stârcea și participați la cât mai multe concursuri!

În legătură cu acest Concurs de Paște, vă putem spune, vouă, celor care nu ați apucat să participați, faptul că au existat patru secțiuni, și anume Monolog, Muzică, Pictură și Creații literare. Fiecare categorie a avut, bineînțeles, un juriu specializat, format din profesori de care nu aveți cum să nu fi auzit prin școală, printre care doamnele și domnii profesori Grigore Klara, Șoican Cristina, pr. Bucur Eduard, Leonte Andrei, Rusănescu Răzvan (la secțiunea Monolog), pr. Bulai Maricel, Isabella Ursache, Mihail Loredana (secțiunea Arte Plastice), sr. Andrici Margareta, Chenciu Eduard (secțiunea Muzică), Gorgos Adriana, sr. Iosif Paula și Tatoi Isabella (secțiunea Creații literare). Le mulțumim foarte mult membrilor juriului, doamnei Alina Stârcea, fără de care concursul nu ar fi existat, și cu atât mai mult sorei directoare Rodica Miron, președintele de onoare, care ne susține mereu în realizarea unor asemenea momente!

Sărbătorile online

Pentru toată lumea Concursul de Paște a fost un concept nou. Inițial, nu erau foarte mulți doritori; poate de vină au fost noutatea, profunzimea unui asemenea moment – al Patimilor și al Învierii –, dar încurajați de profesori, încetul cu încetul, site-ul s-a umplut de creații. De la muzică până la poezie, fiecare și-a luat treaba în serios, iar în momentul în care s-au anunțat premiile, s-a simțit o oarecare mândrie și fericire în atmosferă. S-au oferit foarte multe premii și mențiuni, la unele secțiuni mai multe decât la altele, iar de această dată (față de Concursul de Crăciun) au ieșit în evidență și niște premii speciale (pentru compoziție și interculturalitate).

La secțiunea Monolog – gimnaziu, Premiul I a fost obținut de Stârcea Ana-Maria Karis de la clasa a VII-a B, iar premiile II și III au fost acordate celor două eleve de la clasa a VII-a C, Pena Diana și Borcan Emma. De asemenea, copiii au fost încântați și de o serie de premii speciale, și anume Premiul pentru recitare în tandem – Anghilina Bianca (VII C) și Tîrnoveanu Sorana (VII C), pentru candoarea cu care transmite mesajul – Bucur Luca Rafael (V A), pentru profunzimea mesajului – Pop Maria-Daciana (V C) și pentru valorificarea literaturii – Ilie Ariana Ioana (V B).

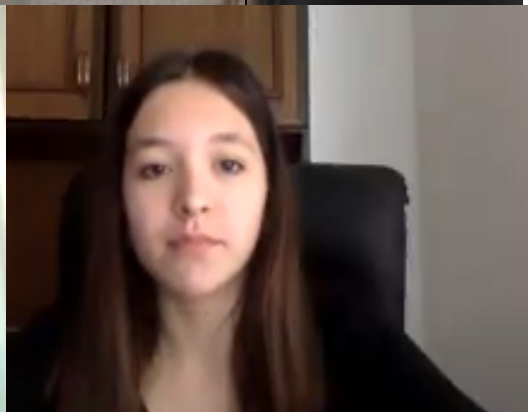
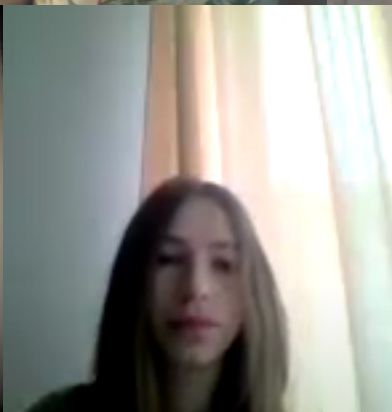
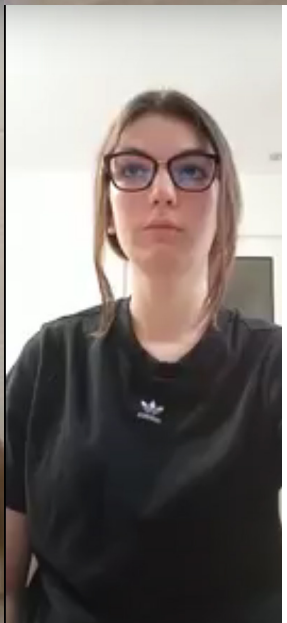
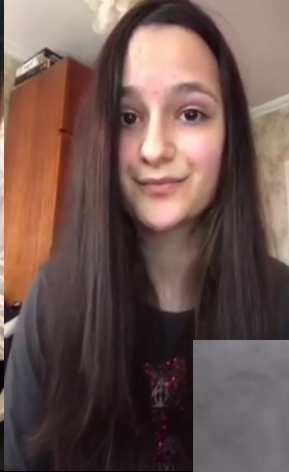
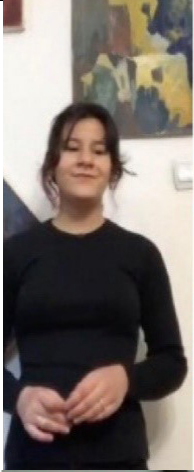
La aceeași secțiune, dar la nivel liceal, Marele premiu a fost luat de Leuștean Atiseea Gabriela de la clasa a IX-a A, iar Premiul de Excelență îi aparține lui Stârcea Andrei Teodor de la clasa a XI-a A. Premiul I a fost acordat unei perechi formate din Mihai Sofia și Imbrea Cătălina de la clasa a XII-a B, iar Premiile II și III au ajuns la clasa a IX-a A, la Pop Andra Teodora, respectiv Ungureanu Andreea.

Și la secțiunea Muzică au fost numeroși participanți care au impresionat juriul

prin creațiile lor, astfel încât la nivel gimnazial, Leuștean Seena-Ioana de la clasa a V-a A a obținut Premiul I și Pop Maria-Daciana de la clasa a V-a C, Premiul II, existând și o serie de premii speciale. Grasu Marta Nerea (VI C) a luat Premiul pentru valorificarea folclorului românesc, Dobrescu Maria Sânziana (VII C) a obținut premiul pentru aranjamentul muzical, Ilie Ariana Ioana (V B) pentru dificultatea piesei alese, iar Bucur Luca Rafael (V A) pentru precizia ritmului.

La nivel liceal, Marele Premiu a mers la Leuștean Atiseea Gabriela (IX A), urmată de Stârcea Andrei Teodor (XI A) cu Premiul de excelență, apoi de Onete Rebecca (IX A) cu premiul I, Iacob Raluca-Cristina (IX A) cu premiul II și Ulea Ioan Matei (XI A) cu premiul III. De asemenea, s-a acordat și un Premiu special pentru compoziție pentru Stârcea Andrei Teodor.

La secțiunea de Arte plastice, nivel gimnazial, au fost foarte multe premii, după cum urmează: Marele Premiu a fost obținut de Leuștean Seena-Ioana (V A), Premiul de Excelență i-a fost acordat lui Vincene Răzvan Mihai (VII B), Premiul I, lui Popescu Ionuț Barbu (VB) și Tudorache Maria (VI C), Premiul II a mers la Albiță Alessia (V A) și Dănilă Ioana (V B), iar Premiul III a fost luat de patru elevi, și anume Bernaz Isabella Arianna (V A), Timaru Lucia Mihaela (VI B), Micu Andreea Cristina (VII C) și Zăbavă Andreea (VII C). Pe lângă premii, s-au acordat și o serie de Mențiuni pentru Bucur Luca Rafael (V A), Mitu Maria Amalia (V C), Mehedințeanu Ștefania (V A), Ilie Ariana (V B), Ilica Alexandra (V B), Horghidan Vlad (V B), Șologan David (V B), Ioan Alexandru (V C), Surescu Francesca (V C), Petre Ioana

Rebeca (VI B), Mitroi Medeea (VII B), Negrea Teophil (VII C), Pena Diana (VII C), Mehedințeanu Mario (VIII A), Pătrășcioiu David (VIII A).

La nivel liceal Chirnogeanu Miruna (XI B) a obținut Marele Premiu, urmată de Nistor Sabina (XI B) cu Premiul de Excelență, apoi de Aproianu Andrei Alexandru (IX A) cu Premiul I, Furtună Toader Larisa (IX B) cu Premiul II și de Adorjan Ștefania Mihaela Ibolya (XI A) și Staicu Andrei Răzvan (XI B) cu Premiul III. S-au acordat și trei mențiuni pentru Marinică Radoica (IX A), Răduț Andreea (IX B) și Duțescu Diana Andreea (XI A).

Ultima secțiune a acestui concurs, dar nu cea din urmă, Creații literare, a adus, de asemenea, multe premii. La gimnaziu Marele Premiu a fost obținut de Stârcea Ana-Maria Karis (VII B), Premiul de Excelență a fost luat de Leuștean Seeana Ioana (V A), urmate de Pena Diana (VII C) cu Premiul I, Tudorache Maria (VI C) cu Premiul II și Bucur Luca Rafael (V A) cu Premiul III. Și la această categorie s-au oferit o serie de mențiuni pentru Marcu Alin Erik (V B), Frunză Beatrice Anca Cristina (V A), Pop Maria Daciana (V C), Borcan Emma (VII C), Micu Andreea Cristina (VII C), Zăbavă Andreea (VII C), Dănilă Ioana (V B), Popescu Ionuț Barbu (V B), Păscuțoi Catinca Ioana (V B), Șabac Amelia Nathalie (VI C), Mitu Maria Amalia (V A).

La nivel liceal Marele Premiu i-a fost acordat lui Stârcea Andrei Teodor (XI A), Premiul de Excelență a fost luat de Leuștean Atiseea Gabriela (IX B), Premiul I a fost obținut de Răduț Andreea (IX B), iar Premiul II de Mănică Eduard (XI A).

Pe lângă acestea, trebuie amintite și Premiile Speciale pentru interdisciplinaritate pentru Tudorache Maria (VI C), Marcu Alin Erik (V B), Frunză Beatrice Anca Cristina (V A), Popescu Ionuț Barbu (V B), Păscuțoi Catinca Ioana (V B), Șabac Amelia Nathalie (VI C). Suntem siguri că fiecare elev s-a bucurat de premiul său, dar nu putem ști sigur ce părere au avut despre acest concurs decât dacă pornim de la sursă. Așadar, începând cu cei care au fost premiați la mai multe secțiuni, le-am luat câte un interviu.

Pena Diana
clasa a-VII-a C

„Concursul de Paște organizat de Colegiul nostru anul acesta are un rol educativ, dezvoltându-ne atât fizic, cât și moral. Am decis să particip la acest concurs deoarece mi se pare o oportunitate pentru a mă dezvolta în pictură, dar și pentru a îmi învinge teama de public, prin secțiunea Monolog. Premiul nu a fost foarte important, astfel încât m-a bucurat participarea mea la concurs.”

Leuștean Atiseea Gabriela
clasa a-IX-a A

„În ciuda faptului că acest concurs a apărut pentru prima oară în mediul online, a fost o oportunitate foarte bună de a înțelege ce înseamnă Paștele pentru fiecare dintre noi. Am fost foarte mândră de momentul recitării poeziei „Nu-i Iuda singur vinovat” și de poezia pe care am înscris-o și m-am bucurat enorm să văd că și juriului i-a plăcut. Le mulțumesc tuturor profesorilor pentru apreciere, dar în special doamnei Stârcea, căci dumneaei a fost cea care m-a îndemnat să mă înscriu la cât mai multe secțiuni și mi-a oferit sugestii.”

„Concursurile organizate de școala noastră cu ocazia unei sărbători mi se pare o oportunitate pentru noi, elevii, de a ne dezvolta. De aceea mă înscriu cât de des pot la cât mai multe secțiuni. Anul acesta, am participat la secțiunile de monolog, poezie și muzică, încercând să găsesc inspirația în esența Sărbătorilor Pascale, și anume Isus Cristos. Cel mai mult mi-a plăcut parcursul înscrierii la secțiunea muzică, deoarece a fost ceva deosebit să compun melodia pornind de la niște versuri deja existente, și anume poezia Isus în celulă de Radu Gyr. Evident, mă bucur ca am câștigat unele premii.”

Stârcea Andrei Teodor
clasa a-XI-a A

Leuștean Seeana Ioana
clasa a-V-a A

„Concursul de Paște a fost o nouă oportunitate, pentru cei ce nu au participat la concursul de Crăciun, de a-și demonstra talentele. Eu, una, m-am simțit în largul meu, știind că toate premiile au fost acordate corect, fiind apreciate punctele forte ale tuturor participanților.”

Stârcea Ana-Maria Karis
clasa a-VII-a B

„Mie mereu mi-a plăcut ideea unui concurs de Paște. Mi se pare o idee originală și inovatoare. Am participat în fiecare an la concursurile organizate de școală și, în fiecare an, am fost surprinsă de talentele colegilor mei. Sunt, de asemenea, recunoscătoare pentru toate premiile primite. Acest an a fost mai greu din cauza faptului că evenimentul a avut loc online, dar a fost la fel de fascinant ca în celelalte dăți.”

Sunt sigură că pentru unii, premiile de mai sus nu sunt o surpriză, dar pe lângă artiștii deja cunoscuți ai liceului, la toate secțiunile, fiecare elev a ieșit în evidență cu câte un moment sau cu câte o lucrare impresionantă. Începând cu secțiunea Monolog sau Recitare, le-am cerut tuturor să ne spună câte ceva. Primele sunt două eleve foarte dragi ale liceului, care termină clasa a XII-a B, lăsând în urmă toate aceste activități școlare, iar apoi continuăm cu două eleve de la clasa a IX-a A.

Imbrea Cătălina
& Mihai Sofia (XII B)

„Anul acesta, fiind un an dificil din multe puncte de vedere, concursul de Paște a fost un prilej de a ne aminti că, puși la încercare de toate greutățile, trebuie să ne ridicăm chipul către Isus. Totodată, pentru noi, concursul de Paște a reprezentat o ultimă posibilitate de a participa la activități în calitate de eleve ale liceului! Ne bucurăm că am găsit o metodă de a îmbina „utilul cu plăcutul”, ca să zic așa. Încurajate (e și acesta un mod de a exprima insistențele doamnei profesoare Stârcea Alina) spre a participa, am pregătit un moment ce credem că a ajuns la inimile oamenilor. Acompaniată de mine (Sofia) la pian, Cătălina a recitat poezia «În grădina Ghetsemani» scrisă de Vasile Voiculescu. Suntem foarte bucuroase că am acceptat cererea dumneaei de a participa și îi îndemn pe toți elevii care au posibilitatea să zică un mare «DA» în viitoarele spectacole: nu vă dați seama ce amintiri frumoase o să aveți! Mulțumim doamnei profesoare pentru toată implicarea și răbdarea pe care a avut-o de a ne încuraja de fiecare dată să participăm la aceste spectacole!”

„Îmi plac concursurile deoarece consider că, astfel, îți poți dezvălui anumite abilități, talente sau pasiuni. Ideea organizării concursului cu ocazia Paștelui m-a impresionat mult! Am recitat poezia „Christos a Înviat” cu emoție, gândindu-mă la dragostea imensă a lui Isus pentru oameni și la suferințele pe care le-a îndurat pentru mântuirea noastră. Am experimentat ceva nou, concursul mi-a dat posibilitatea ca cei din jur să mă vadă într-o ipostază inedită. Premiul câștigat m-a bucurat enorm și l-am simțit ca pe o apreciere a muncii mele!”

Pop Andreea Teodora
clasa a - IX - a A

Ungureanu Andreea
clasa a - IX - a A

„Concursul de Paște la care am participat a fost o provocare pentru mine. Când am fost anunțați despre acest concurs, mi-am propus să mă înscriu, dar nu am făcut-o imediat și apoi, parcă interesul a dispărut. Zilele treceau, iar eu eram indecisă: să particip, să nu particip?! Dacă da, la ce secțiune? Ce mă reprezintă pe mine mai bine? Într-un final, m-am hotărât și am spus: recit o poezie. Nu a fost o poezie oarecare, ci au fost versurile unui cântec deosebit, cântec ce se cântă în Postul Mare, «Pe Golgota sub cruce»; dacă stai și-l ascuți, nu poți să nu te cutremuri de profunzimea și greutatea cuvintelor. Nu mă așteptam să fiu premiată, nici prin gând nu mi-a trecut acest lucru. A fost extrem de emoționant să-mi aud numele și să aflu că mesajul transmis de mine prin recitarea acelor versuri a atins suflete sensibile. Am prins curaj, încredere și cu drag voi participa și la viitoarele concursuri.”

Sărbătorile online

Continuând cu secțiunea Muzică, de la clasa a V-a până la liceu, avem mai mulți premianți care au fost impresionați de inițiativa concursului:

„Poate că acest concurs de Paște nu a fost atât de mare ca acela de Crăciun, însă a reprezentat o nouă ocazie de a ne exprima sentimentele față de Isus prin diverse mijloace artistice. Fiecare lucrare a fost diferită și originală, exprimând misterul pascal și dragostea creștină emanată prin munca fiecăruia. Fiecare lucrare a fost diferită, însă tocmai acest lucru ne-a legat pe toți, chiar și prin intermediul digital. Le mulțumesc tuturor celor care au depus efort și și-au luat din timpul lor liber pentru a organiza acest concurs. A fost o experiență plăcută, voi participa în continuare la acest concurs și îi îndemn și pe ceilalți să nu le fie frică, să își dezvăluie talentele, glorificându-l pe Dumnezeu.”

*Pop Maria Daciana
clasa a - V - a C*

*Onete Rebeca Cristina
clasa a - IX - a A*

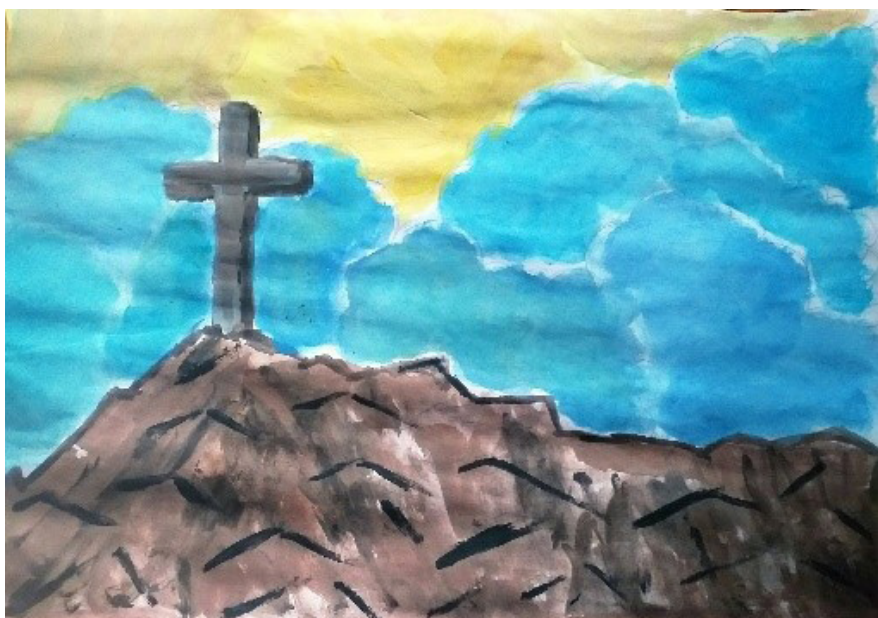
„Concursul de Paște a reprezentat o oportunitate prin care să-mi exersez talentul și să încerc lucruri noi, celebrând totodată importanța sărbătoarii. Am apreciat îndeosebi diversitatea de talente pe care le-am văzut la participanți și modul în care colegii mei au reprezentat prin artă semnificația pe care o are această importantă sărbătoare pentru ei. Am ales cântecul «Nu te dor, Isuse?» deoarece are o încărcătură emoțională puternică, este sensibil și prezintă modul în care Isus a suferit pentru mântuirea și păcatele noastre. Deși sunt mândră de premiul obținut, încerc de fiecare dată să nu mă mulțumesc cu atât, ci să țintesc și mai sus, pentru a mă încuraja să mă dezvolt pe plan artistic.”

*Iacob Raluca Cristiana
clasa a - IX - a A*

„Sunt de părere că acest concurs este o inițiativă frumoasă, prin care se promovează talentele în mediul artistic al elevilor, încurajându-le spiritul de competiție și învățându-i să își gestioneze emoțiile, sărbătorind în același timp Învierea Domnului. Când am primit premiul, am simțit că munca pe care am depus-o pentru a mă pregăti a fost apreciată de juriul format din profesorii colegiului nostru. Fiind pentru prima dată participantă la acest concurs, cred că premiul pe care l-am obținut este pe deplin meritat deoarece îndrăgesc foarte mult melodia aleasă.”

La secțiunea „Arte plastice” am avut parte de cele mai multe premii și lucrări, atât de la gimnaziu, cât și de la liceu.

“

Albiță Alessia
clasa a - V - a A

„Mie mi-a plăcut foarte mult tema pascală a concursului. Am realizat un desen care îl reprezenta pe Isus. Concursul m-a inspirat și a fost creativ, mi-a plăcut foarte mult.”

“

Bernaz Isabella Arianna
clasa a - V - a A

„Am ales să mă înscriu deoarece mi-a plăcut ideea de a desena și de a îmi arăta talentul. Concursul a fost foarte frumos. Sper să mai particip la concursuri de acest fel.”

Sărbătorile online

„Concursul de Paște m-a inspirat să creez un desen simplu, original și plin de culoare. Acest concurs m-a făcut să realizez că, dacă fac ceva care nu este obligatoriu, să fac acel lucru din pasiune, nu pentru propriile intenții.”

Timaru Lucia Mihaela
clasa a – VI – a B

„Concursul de Paște a fost o adevărată plăcere. Ne-a oferit din nou posibilitatea să ne exprimăm sentimentele prin lucruri care ne plac și să ne bucurăm de sărbătoarea sfântă împreună. Profesorii ne-au susținut și încurajat, iar secțiunile au fost și ele diverse pentru a ne putea arăta toți aptitudinile. Cu această ocazie, m-am gândit în profunzime la semnificația sărbătorii de Paște. Prin lucrările mele am vrut să exprim patimile pe care Isus le-a îndurat pentru mântuirea noastră ca să putem duce o viață frumoasă, plină de lumină și iubire. Sunt foarte bucuroasă de aprecierea juriului și de faptul că am reușit să transmit un gând bun cu ocazia Paștelui.”

Micu Andreea Cristina
clasa a – VII – a C

Zăbavă Andreea
clasa a – VII – a C

„Concursul de Paște a fost interesant, dar am fost dezamăgită că s-a scos felicitarea digitală din concurs. Am primit Premiul al III-lea pentru un desen și o Mențiune pentru o poezie. M-au inspirat cântecele creștine despre patimile și învierea lui Isus Hristos.”

Vincene Răzvan Mihai
clasa a – VII – a B

La gimnaziu, pe lângă desene și picturi, s-a remarcat și o lucrare de sculptură: „Concursul a fost o provocare, dar în același timp a fost distractiv. Am încercat să creez o lucrare cât mai bună, astfel, concursul m-a ajutat să mă dezvolt mult pe plan artistic. De exemplu, prin acest concurs, am descoperit sculptura. Sunt foarte mândru de premiul pe care l-am obținut, deoarece am depus multă muncă la lucrarea mea (în jur de 10 ore). Mă bucur de faptul că ceva lucrat de mine a reușit să impresioneze atâtea persoane. De mai mult timp voiam să fac o cruce cu Isus pe ea, dar nu am avut timp. Cu venirea vacanței prelungite de Paști, am avut destul timp pentru a o face, chiar mai frumoasă decât mă așteptam să îmi iasă.”

Continuăm cu secțiunea liceu, unde lucrările ne-au impresionat pe toți prin profunzimea lor:

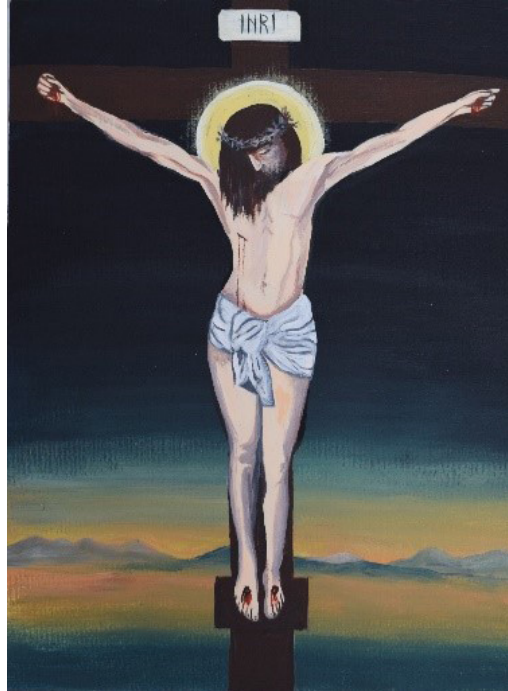
Chirnogeanu Miruna
clasa a - XI - a B

„Pentru mine, concursurile au devenit o parte majoră din viața de elev. La propunerea doamnei Stârcea de a începe să mă înscriu la diverse concursuri, am început să caut aproape zilnic oportunități de a mă face remarcată prin creațiile mele. Astfel, nu ratez niciodată concursurile organizate la școala noastră. La Concursul de Paște de anul acesta am ales să fac o lucrare la care poate nimeni nu s-a așteptat, obișnuind să abordez alte stiluri. De această dată, am vrut să fie provocarea mai mare și să încerc să îmbin cât mai multe simboluri, din care să reiasă esența acestei sărbători. Am așteptat nerăbdătoare părerea juriului cu privire la pictura mea și am fost plăcut impresionată când am auzit că am luat Marele Premiu.”

Nistor Sabina
clasa a - XI - a B

„Concursul de Paște organizat de Colegiul nostru anul acesta, „SURREXIT DOMINUS VERE”, mi s-a părut încă o oportunitate de a încerca să pictez ceva nou, într-un mod în care nu o mai făcusem înainte. A fost o noutate. Inspirația pentru desen mi-a venit mai greu, dar în momentul în care prima imagine s-a conturat în mintea mea, am știut că nu voi mai putea să mă opresc din a încerca transpunerea ei pe hârtie. M-am bucurat foarte mult când am câștigat Premiul de Excelență și mi-au plăcut foarte mult și comentariile juriului. În final, mă bucur mult că am participat.”

Aproianu Andrei Alexandru
clasa a – IX – a A

„Concursul de Paște are un rol educativ pentru majoritatea dintre noi. Am decis să particip la acest concurs deoarece inițiativa este una foarte frumoasă și îndeamnă și alți elevi să devină mai creativi. Inspirația apare și din dorința de a deveni mai bun și din punct de vedere artistic. Premiul nu contează pentru mine, însă cu siguranță am fost foarte mulțumit.”

Furtună Toader Larisa
clasa a – IX – a B

„Concursul a fost foarte bine organizat, tema dată a fost una care îți putea da mai multe opțiuni, oferindu-ți libertatea de a crea și imagina cu mult mai departe de temă. Toți participanții au avut creații unice și impresionante. Competiția a fost grea, dar mă bucur că, dintre toate creațiile la proba de desen, a mea a fost aleasă pentru premiul al II-lea. Consider că toate creațiile meritau premii mari, dar, bineînțeles, concursurile nu merg așa. În final, pot spune că a fost o experiență minunată.”

Pe lângă Premiul al III-lea obținut la această secțiune, Staicu Andrei Răzvan de la clasa a XI-a B a fost și unul dintre elevii organizatori ai acestui concurs. L-am rugat și pe el să ne spună câte ceva: „Mie mi s-a părut că inițiativa Concursului de Paște a fost foarte bună și strălucită. Îmi

place să fac parte din echipa de organizare, așa că m-am bucurat să pot avea din nou această ocazie, iar în același timp, sunt onorat de premiul pe care l-am primit. Paștele este o sărbătoare specială și mă bucur că am marcat-o în acest mod, prin acest concurs.”

Ultima, dar nu cea din urmă, secțiunea de Creații literare-Poezie/Proză, a avut la rândul său niște lucrări remarcabile. Iată ce ne spun elevii:

Bucur Luca Rafael
clasa a – V – a A

„Crăciunul este sărbătoarea mea favorită pentru că mă simt mai aproape de Pruncușorul Isus. Paștele, însă, este timpul mântuirii mele, pe care încerc să îl trăiesc frumos și demn. Este momentul în care îmi plâng păcatele, pentru că Isus mă iubește și mă răsplătește în ciuda greșelilor mele. Poezia scrisă scoate în evidență toate aceste trăiri ale mele: dorința de a fi bun și de a învia alături de Mântuitor.”

Răduț Andreea
clasa a – IX – a B

„Beneficiile concursurilor realizate la nivelul liceului sau chiar în extinderea acestuia pot fi conturate de creșterea încrederii în sine, împletite cu dezvoltarea personală și autocunoașterea a firii, a

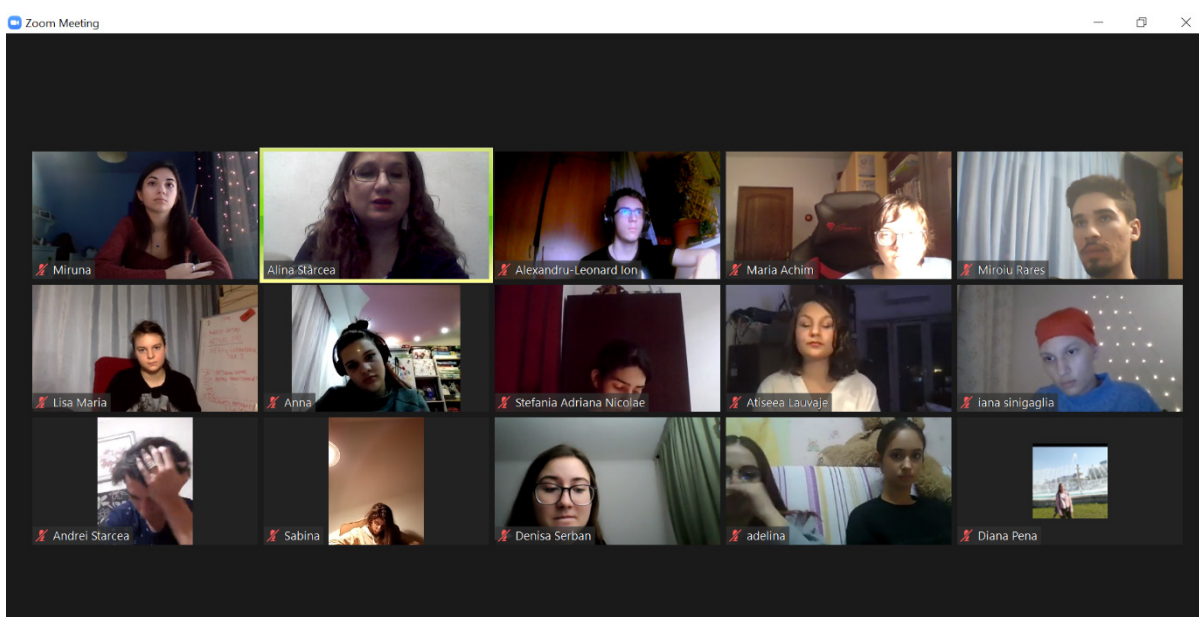
talentului artistic sau de noi pasiuni. Acestea sunt de asemenea regăsite și-n participarea mea la concursul de Paște, notarea, modul de apreciere a lucrărilor, scopul final, rolul competiției și rezultatele obținute fiind acordate pe măsură.”

Deși majoritatea dintre noi au fost impresionați într-un mod pozitiv de acest concurs, unii elevi au adus și câteva mici critici, dar și ele constructive, de care să ținem cont pe viitor. Borcan Emma de la clasa a VII-a C, care a fost premiată la secțiunea Monolog sau Recitare, ne spune: *„Faptul că se desfășoară concursuri de acest tip este impresionant. Consider că toate categoriile au fost foarte bine alese și sunt de parere că oricare elev s-a regăsit în cel puțin una. Nominalizarea pentru premii a fost din punctul meu de vedere puțin nedreaptă, însă mi-a plăcut că au fost susținuți și copii cu creații nu foarte reușite. Nu în ultimul rând, mi-aș dori ca acest tip de concursuri să se desfășoare în continuare, deoarece aduce bucurie elevilor și le ridică stima de sine a acestora!”*. De asemenea, Zăbavă Andreea, tot de la clasa a VII-a C, ne spune că, deși i-a plăcut concursul, ar fi vrut să se păstreze secțiunea Felicitării Digitale care a existat în cadrul Concursului de Crăciun: *„Concursul de Paște a fost interesant, dar am fost dezamăgită că s-a scos felicitarea digitală din concurs. Am primit Premiul al III-lea pentru un desen și o mențiune pentru o poezie. M-au inspirat cântecele creștine despre patimile și învierea lui Isus Hristos.”*

În final, realizăm că acest concurs ne-a ajutat pe fiecare în parte să aprofundăm Sărbătoarea Pascală într-un mod artistic, drag nouă. Mulțumim tuturor!!!!

Cercul de lectură

de Chirtu Maria Gabriela, cls. a-XI-a B

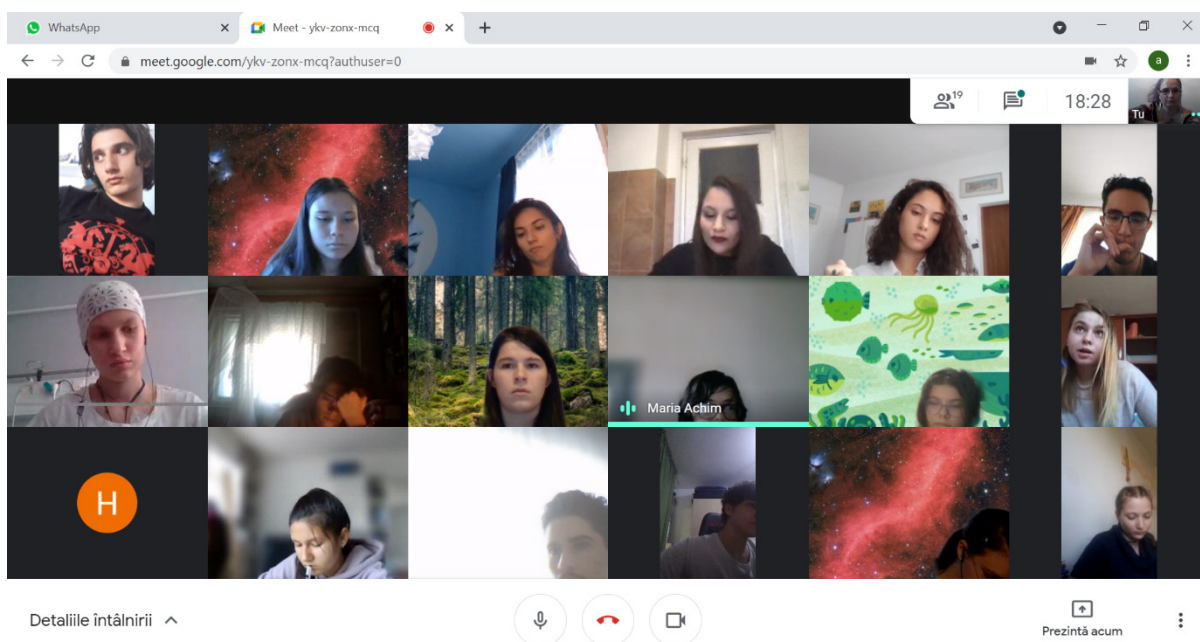

Cercul de Lectură al Colegiului Romano-Catolic „Sf. Iosif” a fost înființat în anul 2001, de către doamna dirigintă, Alina Stârcea, și are loc o dată la câteva săptămâni, în după-amiaza unei zile prestabilite. Deși activitatea desfășurată la cerc este, în principal, lectura, de multe ori, au loc inclusiv discuții din sfera cinematografică, teatrală sau chiar a artelor plastice, subiectele abordate fiind propuse atât de noi, cât și de doamna. Cea mai interesantă parte la acest cerc, însă, este maniera în care suntem încurajați să ne spunem opinia, pornind de la ideea că, în artă, nu există interpretări corecte sau greșite, ci interpretări unice fiecăruia.

Luăți prin surprindere de închiderea școlilor, am luat decizia de a nu lăsa cercul să moară și a continua să ținem întâlnirile online pentru a păstra senzația de normalitate, singurul dezavantaj fiind lipsa interacțiunii directe. În mod plăcut și neașteptat, cercul a atras în perioada aceasta multe figuri noi, elevi de gimnaziu chiar. Deși unele opere poate sunt mai mult pentru liceu, cei mici fac față cu onoare, de multe ori surprinzându-ne prin opiniile lor. Ne bucurăm uneori să avem lângă noi și foști elevi, cum ar fi Denisa Șerban, membră ani

de zile a cercului, studentă actualmente, care, atunci când poate, ne este alături. Cel mai mare avantaj pe care îl are cercul de lectură online este faptul că timpul nu mai este un factor care ne constrânge și putem sta chiar și câteva ore pentru a discuta despre subiectele abordate și pentru a ne spune părerea. Ne-am folosit de avantajele unei întâlniri online și am vizionat împreună scene din filme ce ecranizează cărți sau alte materiale interesante care ne-au ajutat să aprofundăm anumite concepte, să conturăm anumite idei.

După ce anul trecut a fost propus la cerc romanul „1984”, de George Orwell, care ne-a determinat să ne punem întrebări cu privire la „libertatea” de exprimare și de gândire pe care o avem, curiozitatea m-a făcut să propun „Ferma animalelor”, un alt roman orwellian, care urmărește aceeași temă. Așadar...

Romanul „Ferma animalelor”

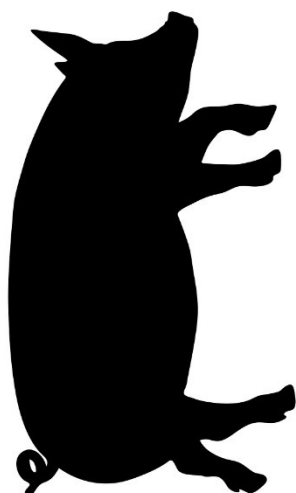
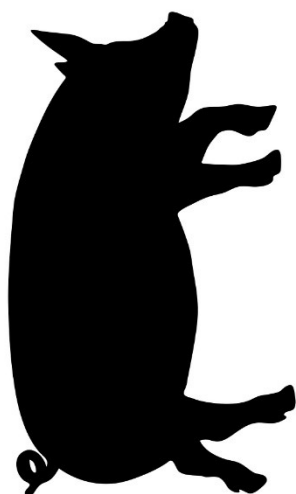
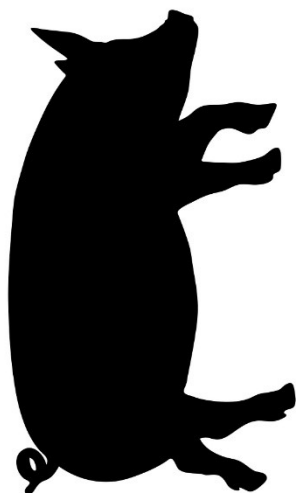
Eric Arthur Blair (cunoscut sub pseudonimul de George Orwell) este autorul a două romane satirice faimoase, critice la adresa sistemelor totalitare, și anume „Omie nouă sute optzeci și patru”, ultima sa carte, și „Ferma animalelor”, una dintre cele mai importante opere scrise vreodată împotriva unui sistem corupt, în care populația are valoare doar în contextul în care muncește pentru a-și întreține conducătorii.

„Ferma animalelor” este o satiră la adresa stalinismului și a Revoluției Roșii, din 1917, care ironizează defectele conducătorilor,

dar și naivitatea maselor, fiind utilizată alegoria, prin trecerea din registrul uman în cel animal. Respinsă inițial de editorul lui Orwell, cartea este publicată în anul 1945, ajungând în scurt timp una dintre cele mai populare cărți din Marea Britanie.

Titlul „Ferma animalelor” este un element de „paratextualitate” (în termenii lui G. Genette) ce sintetizează conținutul de idei, anticipând mesajul operei. Fiind un titlu analitic, la nivel obviu, va fi alcătuit din două substantive comune articulate, având

Activități extrascolare

ca sens denotativ spațiul desfășurării acțiunii, iar la nivel obtuz, sugerează răsturnarea regimului țarist și instaurarea comunismului în Rusia secolului al XX-lea.

Tema este regimul totalitar, iar viziunea despre lume este reprezentată de critica la adresa acestei ideologii, care poate crea monștri, prin puterea absolută a dictatorului asupra statului.

Perspectiva narativă este obiectivă, iar naratorul este unul heterodiegetic, lăsându-l pe cititor să judece faptele personajelor (ce reprezintă anumite tipologii umane) și să tragă concluzia cu privire la sistem, dar și la conducătorii acestuia.

Structura este de zece capitole, această cifră sugerând ora la care animalele se adunau în hambar pentru a se sfătui cu privire la ideile noi, iar conflictul principal este cel ideologic (dintre democrație și totalitarism), din care derivă o serie de conflicte secundare, și anume, cel dintre Napoleon și Bulgăraș, dintre animale și domnul Jones etc. Relațiile spațio-temporale sunt menționate vag, deoarece, fiind o alegorie, opera are caracter general valabil.

Specia din care face parte este de roman, fiind de mari dimensiuni, având mai multe fire narrative (viața animalelor de la fermă, care reprezintă oamenii de rând, și viața porcilor, care reprezintă suita dictatorului), dar și un conflict principal puternic (dintre ideologiile celor doi lideri porci – Bulgăre-de-nea și Napoleon), din care derivă conflictele secundare.

Cartea prezintă povestea animalelor de la ferma „Conacul”, care, motivate de mișcarea pornită de către Senior, cel mai vârstnic dintre porci, se revoltă împotriva domnului Jones, moșierul, și reușesc să îl izgonească, acaparând proprietatea și redenumind-o „Ferma animalelor”. La nivel lingvistic, ferma „Conacul” este desemnată de cuvântul englezesc „Manor”, în care este inclus substantivul „man”, însemnând „om”, iar modificarea acestui nume în „Ferma animalelor” sugerează faptul că, în realitate, animalele sunt cele care reprezintă ferma, nu oamenii care o administrează. La nivel simbolic, acțiunea animalelor de a schimba numele fermei reliefează intenția de a se transforma în proprietarii acesteia, deoarece „a da nume” înseamnă „a lua în stăpânire”. Astfel, apare cel de-al doilea conflict de idei, dintre animalism (doctrina promovată de porci) și umanitate. Inițial, ferma prosperă

sub conducerea porcilor. Bulgăre-de-nea muncește din greu pentru a le învăța pe animale să citească, Napoleon se ocupă cu predarea principiilor animalismului unor cățeluși nou-născuți, iar Boxer, calul de tracțiune, adoptă formula „voi munci mai mult”, pe care o rostește de fiecare dată când lucrurile nu merg conform așteptărilor. În scurt timp, însă, dezbaterile dintre cei doi lideri porci se intensifică, iar în cadrul unei întruniri, Bulgăre-de-nea propune construirea unei mori pentru a genera electricitate, care le poate face viața mai ușoară animalelor. Oponându-se acestei idei, Napoleon dă semnalul, în timp ce cățelușii dresați de acesta dau buzna în hambar și îl atacă pe adversarul său, alungându-l definitiv de la fermă. Astfel, Napoleon reușește să influențeze toate animalele și începe să “rescrie istoria”, pentru a-l face pe Bulgăre-de-nea să pară inamicul „Fermei animalelor”.

Odată cu trecerea anilor, animalele vor fi nevoite să suporte condiții din ce în ce mai precare, în timp ce Napoleon va prelua atributele umane despotice, care au stârnit revolta inițială, acesta ajungând chiar să meargă pe două picioare, să facă afaceri cu oamenii și să îl ducă pe Boxer la abator în momentul în care nu mai poate munci. Legile animalismului sunt modificate de nenumărate ori, până când porcii decid să aplice un singur principiu pentru buna funcționare a fermei – „Toate animalele sunt egale, dar unele animale sunt mai egale decât altele”. Finalul este reprezentat de momentul în care Napoleon își invită asociații (atât porci, cât și oameni) la cină pentru a sărbători reușita, iar animalele privesc pe fereastră cum fețele porcilor se confundă cu cele ale oamenilor, nemaifiind capabile să le diferențieze.

Fiind o alegorie, opera este un semnal de alarmă la adresa maselor care se lasă influențate de personalitățile de la conducere, mesajul fiind faptul că, de multe ori, inclusiv noi, oamenii, ne putem pierde umanitatea, dacă nu învățăm să luptăm cu animalul din noi, deoarece, într-o zi, ar putea ajunge să ne stăpânească.

Filmul „Alegerea Sofiei”

Filmul „Alegerea Sofiei” ne prezintă povestea unui tânăr pe nume Stingo, care, mutându-se la New York pentru a-și începe cariera de scriitor, îi cunoaște pe Nathan și Sofia, un cuplu care locuia în aceeași casă cu el. Deși debutul relației dintre cei trei este violent (deoarece Stingo este martor la cearta acestora), pe măsură ce îi cunoaște mai bine, descoperă că sunt joviali, iar trio-ul va fi pozitiv indiferent de circumstanțe, dând dovadă de o mare deschidere către experiențele noi. Aflând că Nathan este biolog, lui Stingo i se spune că acesta i-a salvat viața Sofiei, iar astfel, începe o analepsă de tip proustian, prin

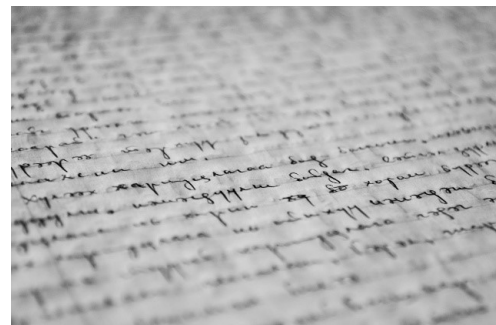
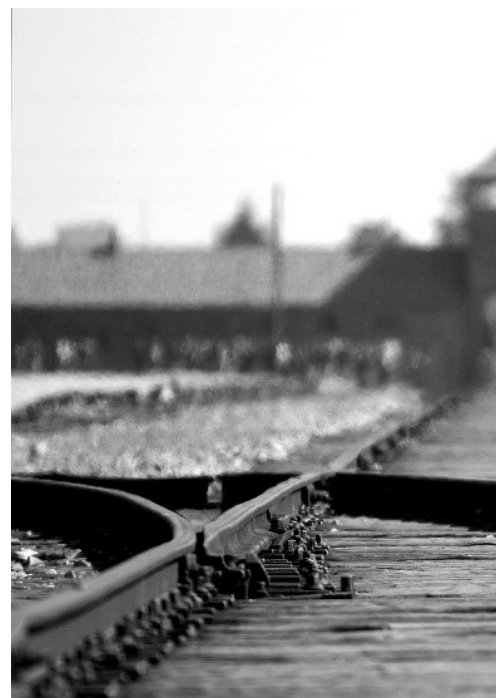
Activități extrascolare

care se urmărește abolirea totală a cronologiei, deoarece amintirile ei sunt prezentate sub forma unor succesiuni de flash-back-uri.

Prima poveste a acesteia este despre felul în care „a salvat-o” Nathan, replică strâns legată de afirmația de la început a cuplului, și anume, “suntem pe moarte”, ce capătă valoare de prolepsă (vezi finalul). Mergând la bibliotecă pentru a căuta o carte, Sofia leșină și este găsită de Nathan care îi propune să locuiască la el, iar astfel, cei doi își încep relația, odată cu procesul de pseudovindecare a Sofiei, deoarece, după cum vom afla la final, Nathan îi ascunde acesteia o informație vitală. Deși pare că între cei doi există sentimente reale de iubire, acțiunile acestora sunt de fapt, oglindirea sindroamelor de care suferă. În timp ce la Sofia se remarcă un atașament neobișnuit față de tortionarul său, ea căutând o formă de încarcerare, deoarece a uitat cum este să fie liberă (fapt care demonstrează prezența sindromului Stockholm), la Nathan este evident atașamentul față de victimă (indicator al sindromului Lima).

Cea de-a doua poveste a Sofiei este despre tatăl și soțul ei, ea afirmând că cei doi scriau împotriva naziștilor, motiv pentru care au fost trimiși în lagăr. Totodată, Sofia îi arată lui Stingo biroul lui Nathan și îi descrie obsesia lui de a-i face pe naziști să plătească. Deși Nathan face o criză când îl vede pe Stingo în biroul său, cei doi se împacă a doua zi, iar acesta îi fură manuscrisele tânărului și îl trimite la film cu Sofia pentru a avea timp să le citească. Se remarcă astfel elementele de metatextualitate, fiind sugerat modul în care Stingo scrie despre sine și despre experiențele sale, scrisul în sine fiind pentru acesta un catharsis. Cartea, după care este ecranizat filmul, devine și un bildungsroman, deoarece Stingo este foarte tânăr atunci când îi cunoaște pe Sofia și Nathan, iar îndrăgostiții îl călăuzesc în drumul său inițiativ. Într-o zi, însă, Nathan le spune acestora că este câștigătorul premiului Nobel din anul următor și îi scoate la picnic, aducându-i Sofiei o rochie și o pereche de pantofi roșii drept cadou.

Deși seara Nathan este așteptat de cei doi cu șampanie și cadouri, acesta face din nou o criză, atacând-o pe Sofia și întrebând cum a reușit tocmai ea să scape, în timp ce alții mureau. Astfel, prin îmbrăcarea Sofiei în roșu, Nathan face trimitere la sângele vărsat în timpul Holocaustului, iar această culoare fundamentează statutul ei de victimă în

relația cu el. În urma acestei discuții, Stingo se duce la Universitate, unde află că, de fapt, tatăl Sofiei era un simpatizant al regimului nazist și, întrebând-o pe aceasta de ce a mințit, i se spune că teama de singurătate (care devine una dintre temele principale ale operei) a oprit-o din a spune adevărul.

Cea de-a treia poveste a Sofiei ilustrează ziua în care a ajuns la Auschwitz, unde fiica sa este omorâtă, în timp ce fiul este trimis în lagărul copiilor. Reușind să obțină un post de secretară în casa comandantului, îi salvează viața acestuia și îi cere să îl includă pe băiatul său într-un program special, pentru a-l scăpa din lagăr. Deși i se spune că a doua zi își va vedea copilul, încearcă să fure radioul din camera fiicei comandantului și este prinsă de aceasta. Cele două încep să vorbească, iar fetița ajunge chiar să mintă pentru ca Sofia să nu fie găsită acolo, ea încadrându-se în tipologia personajului cu rol compensatoriu (a cărui misiune este de a-l ajuta pe eroul principal să găsească o speranță sau o urmă de umanitate în momentele grele). În ciuda promisiunilor comandantului, Sofia nu ajunge vreodată să își revadă fiul, iar retrospectiva se încheie după ce este dusă înapoi în lagăr. Curând, Nathan face din nou o criză, iar Stingo ia legătura cu fratele lui, de la care află că acesta suferă de schizofrenie paranoidă și că folosește substanțe halucinogene.

Temându-se de furia lui Nathan, Stingo fuge împreună cu Sofia și aude cea de-a patra poveste, reprezentată de momentul sosirii la Auschwitz, când este obligată să aleagă care dintre cei doi copii va supraviețui și îl alege pe băiețel. Momentul este cutremurător realizat, atât în film, cât și în carte, punând personajul într-o situație imposibilă, aceea de a alege unul dintre cei doi copii. Scena are un dramatism zguduitor, prin suprapunerea în același personaj a salvatorului și a călăului. Alegerea Sofiei (băiatul) nu are o explicație clară, dar la cerc am subliniat câteva păreri.

O posibilă explicație este cea logică, reprezentată de instinctul omului de a duce viața mai departe, deoarece, gândindu-se că fiul este mai mare, Sofia a considerat că are mai multe șanse de supraviețuire. O altă explicație este cea psihanalitică, conform căreia, din dorința de a supraviețui, Sofia se lasă condusă de animus (partea sa masculină) și, din rațiune, alege copilul mai mare, însă, odată ieșită din lagăr, își lasă anima (partea feminină) să o conducă și, astfel, se atașează emoțional de Nathan, lăsându-se copleșită de componenta afectivă.

O a treia explicație poate fi cea a complexului oedipian, conform căreia, în mod inconștient, mama este dependentă de fiu, lucru care ar fi putut determina alegerea băiatului și nu a fetiței.

O altă posibilă interpretare este simplă – iubea mai mult băiatul. Cu toate acestea, nu se va ierta niciodată. De fapt, orice ar fi ales, Sofia nu s-ar fi iertat. Alegerea este de fapt imposibilă. Poate fi dictată de un instinct imediat, de un sentiment sau de un moment de luciditate, dar, în final, devine imposibilă. Firea lucrurilor nu permite ca mama să supraviețuiască copilului. Dar o lume în care mama care și-a condamnat un copil la moarte pentru ca al doilea să supraviețuiască nu mai are formă umană, ci este o lume infernală, demoniacă, mai crudă decât lagărul. De aici și alegerea finală – moartea. Posibila salvare lângă Stingo ar fi de fapt un sacrilegiu.

Finalul este reprezentat de momentul în care Stingo citește scrisoarea Sofiei și se întoarce în casă. Aflând că cei doi s-au sinucis cu cianură, urcă în camera acestora, unde îi găsește îmbrățișați, cu fețele senine, de parcă nu ar fi suferit vreodată.

Titlul „Alegerea Sofiei” poate trimite la alegerea înțelepciunii sau a cunoașterii, deoarece, în Vechiul Testament, Sofia este o metaforă biblică, prin faptul că înțelepciunea „cheamă oamenii la masă” și se opune nebuniei lumii. În schimb, în religiile ezoterice, Sofia este o divinitate, de multe ori considerată jumătatea feminină a demiurgului, care stă la baza a tot ce există. Oare alegerea Sofiei este înțeleaptă? Nu neapărat! Sofia alege continuu între două căi, dar alegerile ei nu sunt niciodată cu adevărat libere, pentru că orice ar alege reintră în cercul neputinței. Este un personaj condamnat la suferință a priori.

De asemenea, „alegerea Sofiei” poate fi reprezentată de hotărârea pe care aceasta trebuie să o ia în privința lui Nathan și a lui Stingo. După ce iese de sub imperiul morții, scăpând din prima sa „carceră”, Sofia încearcă să își ia viața, deoarece, deși a supraviețuit, nu mai poate trăi. Incapabilă de a se ierta și măcinată de vinovăția renunțării la copilul său, își începe relația pseudosalvatoare cu Nathan, iar când Stingo îi oferă șansa de a scăpa și din această „carceră”, se sinucide, deoarece nimic nu o poate face să uite, simte că nu mai are dreptul la fericire.

Totodată, este prezentată și „alegerea Sofiei” dintre viață și moarte, singura modalitate prin care Nathan și Sofia își pot găsi liniștea fiind de a muri împreună, deoarece, în cadrul relației, cei doi se consumă reciproc.

Ultima semnificație a titlului poate fi reprezentată chiar de felul în care atât Stingo, cât și Nathan o aleg la un moment dat pe Sofia. Dacă pentru ea, Nathan este torționarul perfect, aceasta va fi pentru el motivul pentru care trebuie să se lupte cu boala și să se întoarcă cumva la realitate, indiferent de cât de obositor este. Pentru Stingo, în schimb, ea reprezintă o imagine absolută, un ideal, pe care nu îl poate avea decât o dată, deoarece, dacă momentul nu ar fi unic, Sofia ar deveni o ființă umană în viziunea lui și nu ar mai reprezenta o idee, pierzându-și astfel valoarea.

Așadar, filmul „Alegerea Sofiei” ne oferă o șansă la salvare, învățându-ne că, de cele mai multe ori, pentru a putea scăpa din temnițele create de alții, trebuie, înainte de toate, să ne dărâmăm propria temniță... Dincolo de fatalism, unii au dreptul de a alege, alții sunt blestemați să o facă. Poate cea mai grea provocare este să învățăm să trăim cu alegerile făcute...

Teatru în pandemie

de Chirnogeanu Miruna, cls. a-XI-a B
și Stârcea Andrei Teodor, cls. a-XI-a A

Chiar și în această perioadă dificilă, din cauza pandemiei, Trupa Aletheia, a școlii noastre, a rămas activă. Cu puțin timp înainte de începerea școlii, doamna profesoară Stârcea Alina ne-a trimis pe grupul de WhatsApp al trupei link-ul de la pagina de Facebook a Festivalului „Ștefan Iordache”, unde era anunțată o nouă ediție a acestuia. Acesta a fost doar începutul unor momente foarte emoționante și din care am avut multe de învățat și, chiar dacă poate nu a fost deznodământul dorit, cu siguranță aceste lucruri ne vor ajuta pe viitor.

Imediat după ce am aflat, am început să ne gândim la metode prin care să putem face repetițiile de care aveam nevoie, după o lungă perioadă de pauză. Iar răspunsul la întrebarea Cu ce piesă ne înscriem? era foarte simplu. „Zarkadi”, piesa noastră despre mituri vechi dacice, reinterpretate, despre Marele lup îndrăgostit de o căprioară!! Vă întrebați cum am reușit imposibilul? Cum am putut ține repetițiile? Păi..., după câteva căutări și telefoane, am găsit un spațiu deschis, o terasă (cu ajutorul doamnei Chirnogeanu) care să le permită și colegilor de la muzică să își conecteze aparatele. După o primă repetiție, ne-am dat seama că este mai greu decât pare să interpretăm rolurile cu masca pe față, mai ales dacă deja rolul presupunea o mască. Dar am reușit!!

În acele zile de septembrie am muncit foarte mult, fiind uneori greu să ne organizăm timpul între școală, teatru și alte activități particulare, mai ales după ce ne-am ieșit din ritm timp de luni întregi. Cumva am reușit să găsim momente în care să fim cu toții disponibili pentru a pune la punct atât scenariul, cât și interpretarea. Chiar din prima zi de școală, după Liturghia de început de an, o elevă din trupă: eu, Miruna, zisă și Căprioara 1, și colega ei de clasă, Sabina Nistor, din afara trupei, care s-a oferit să ne ajute, s-au întâlnit pentru a desena pădurea de care piesa de teatru avea nevoie pentru a îmbunătăți decorul. Pentru că, nu e așa?, o căprioară are nevoie de o adevărată pădure în spate. Acest decor, cât și alte elemente ale recuzitei au fost plimbate de la un membru la altul, în funcție de locul în care am repetat, unii stând mai aproape de terasă, iar alții mai aproape de locul în care festivalul urma să se țină.

Din păcate, în primă instanță, munca noastră părea a nu fi răsplătită, deoarece unii membri ai trupei erau suspectați de infectarea cu Covid-19. Ulterior, s-a descoperit că nici unul dintre ei nu era, de fapt, infectat, dar deja rataserăm festivalul, așa că nu mai aveam ce să facem. Totuși, norocul a venit pe strada noastră, deoarece am primit un mesaj de la trupa Victory of Art, în care eram invitați să luăm parte la festivalul organizat de ei. Am răspuns imediat ce am văzut mesajul, acceptând invitația și fiind foarte entuziasmați. Norocul și mai mare a fost că festivalul urma să aibă loc exact după terminarea celor două săptămâni în care colegii noștri au stat în izolare. Așa că ne-am apucat din nou de treabă, în speranța că de această dată nu va mai interveni nimic.

Activități extrascolare

Vestea bună a venit și cu unele dificultăți, întrucât repetițiile au trebuit făcute online. A fost o experiență unică pe care sperăm să nu mai fie nevoie să o repetăm.

A fost o provocare să dansăm singure, la noi în cameră (eu și Atiseea) un dans care era conceput pentru două persoane. Iar cântecul... da, cântecul la chitară părea mai degrabă o tânguire a unei haite de lupi.

În prima zi a festivalului, organizatorii ne-au invitat să luăm parte la o vânătoare de comori. Ne-am întâlnit în fața sediului lor, unde ne-au servit cu sucuri și brioșe, cu cei alături de care am mers în căutarea comorilor. Am pornit alături de ei într-un adevărat drum inițiativ la Piața Romană. Am primit o ghicitoare al cărei răspuns era următorul loc în care trebuia să ajungem, și așa mai departe, până când am ajuns la McDonald's, unde am primit și câteva cadouri. Întorcându-ne la sediu, am avut parte de o prezentare a câtorva „statui”, care erau, de fapt, actori ai trupei organizatoare, reprezentând stări ale adolescenților de vârsta noastră.

În a doua zi a festivalului, am fost doar spectatori la reprezentațiile trupelor O trupă, Shakespeare și As. Afară era foarte frumos, poate puțin cam însorit pentru atâtea ore de stat în căldură și cu masca pe față. Dar mai bine decât să plouă, nu?

În ultima zi am avut foarte multe emoții pentru că urma să urcăm pe scenă, dar și pentru că la final, urmau premiile. Noi am fost a doua reprezentație, între Adav Junior și Okaua. Chiar dacă am avut mai puțini spectatori decât în mod

obișnuit, din cauza pandemiei, la final, am reușit să ridicăm în picioare toată sala. Au fost momente emoționante în care noi am dat tot ce era mai bun din noi, la momentul respectiv. După reprezentație a urmat discuția cu juriul, care ne-a atras atenția în legătură cu anumite aspecte.

Juriului nu i-a plăcut reprezentația noastră, părându-li-se că este un mod învechit de a juca teatru, „cum nu s-a mai jucat de ani buni”, „teatru festivist” (poate și pentru începutul mitic, în care se prezenta etnogeneza românească

pornind de la Zeița Diana și căprioara sacră, pe de-o parte, și zeul Zamolxis și Marele Lup Alb, pe de altă parte,....dar suntem clasa a 11-a și doar am avut de făcut studiu de caz... Latinitate și dacism). Dar, până la urmă, noi știm că nu suntem artiști consacrați, iar coordonatorul nostru, doamna Stârcea, este profesoară de limba română, nu are studii în domeniul teatral și mereu ne spune că facem și noi ce putem, dar cu pasiune. Și că trebuie să ne bucurăm de faptul că suntem împreună, că ne dezvoltăm cultural și sufletește și, dacă uneori impresionăm și artistic (am luat și premii frumoase la alte festivaluri, vezi numărul anterior al revistei!), ne bucurăm cu atât mai mult. Am fost atenți la observații și am învățat pentru viitor. Sfaturile au fost foarte utile și mulțumim juriului pentru ele!

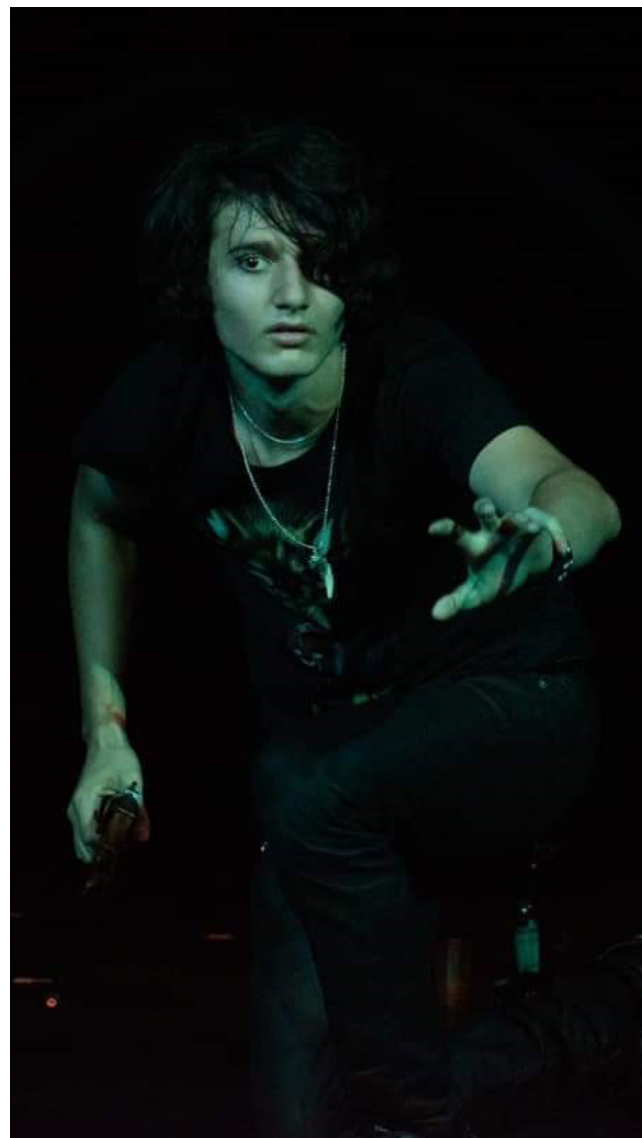
Activități extrascolare

În timp ce juriul hotăra premiile, noi am luat parte la o activitate specifică acestui festival, și anume Noaptea Oscarurilor, în care fiecare trupă primea un titlu de film inventat și o nominalizare la Oscar, de asemenea, inventată, urmând să prezinte o scenă din el. Trupa noastră a primit titlul Teatrele ca oameni și nominalizarea la cea mai bună scenografie, având ocazia de a face câteva schimbări la piesa Milogii (scrisă de Andrei Stârcea), pe care ați mai văzut-o la seara de Crăciun sau, cel puțin, sigur ați auzit de ea. Dacă nu ați văzut-o, o puteți vedea pe pagina noastră de Facebook, pe care vă invităm să o vizitați! Avem și una de Instagram! Vă așteptăm și pe această pagină!

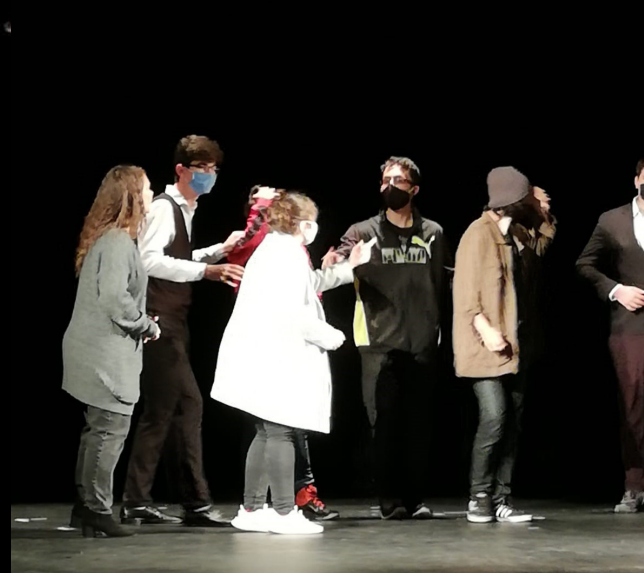

Din păcate, la anunțarea premiilor, nu ne-am auzit numele (Nu a fost o surpriză, dar speram! Ce să facem, suntem copii!), dar a fost o experiență frumoasă, care ne-a dat ocazia și de a mai sta câteva zile împreună și de a face ce ne place. Cu toate acestea, am fost plăcut impresionați de surpriza pe care ne-au făcut-o la final organizatorii, când am primit un poster cu numele trupei, făcut de monitorii noștri.

Îi mulțumim foarte mult doamnei Alina Stârcea, în primul rând, pentru că a găsit aceste festivaluri cu ajutorul cărora am reușit să ne adunăm, să repetăm și să ne simțim bine, dar și pentru că a stat cu noi până

când a ieșit ceva de neuitat, învățându-ne lucruri noi, care, cu siguranță, își vor găsi o aplicabilitate în viața noastră. De asemenea, le mai mulțumim doamnei Klara Grigore pentru implicarea în momentele artistice din cadrul scenetei, domnului Răzvan Rusănescu pentru implicarea în partea tehnică, doamnei Chirnogeanu pentru găsirea spațiului de repetiții, celor de la Victory of Art pentru că ne-au invitat, și colegilor noștri, atât actori, cât și de la partea tehnică, pentru că au fost alături de noi în acest parcurs.

Generația de avangardă

La finalul unui drum, deschizătoare de drumuri noi

de Sara Moraru, cls. a-VIII-a
și Antonia Apostol, cls. a-VIII-a

Să fii elev în „Sfântul Iosif” a venit „la pachet” cu avantaje și dezavantaje. Vă spunem din experiență, avem micile noastre ciudățenii, dar au farmecul lor, farmec de Sf. Iosif. Chiar și așa, toate generațiile care au trecut pe aici de ani încoace au făcut acest loc mai prietenos și l-au transformat într-o familie cu bune și cu rele.

Am ajuns la finalul clasei a opta noi, prima generație cu „clasa 0”, prima serie care a studiat în gimnaziu după noua programă; prima serie care a susținut examenul de Evaluare Națională conform noului model. Noi suntem generația de avangardă! Oare când a zburat timpul? Nu putem să credem că vom fi liceeni și că drumurile noastre în viață o vor lua pe cărări diferite. După atâția ani petrecuți la Colegiul Romano-Catolic „Sfântul Iosif”, am realizat cât de mult ne-a pregătit pentru ceea ce urmează.

Avem în față un viitor plin de surprize după ce am trecut printr-un examen care a decis calea pe care o vom lua, spre profesia pe care o vom urma în viața de adult. Unii dintre colegii noștri au rămas aici, în această școală, deoarece, urmând oricare dintre profilurile liceului, ca adolescent, ești călăuzit de profesori, atât din punct de vedere spiritual, cât și intelectual.

Aici, orele se desfășoară calm și interactiv, atmosfera fiind mai mult decât prietenoasă, astfel, profesorii devenind, pe lângă oameni cu experiență profesională, o figură părintească demnă de urmat. De aceea, toate cadrele didactice alese să profeseze în școala noastră ne-au susținut necondiționat în ceea ce ne-am dorit să facem și ne-au ajutat să reușim.

Prima noastră dirigintă a fost doamna Rozalia Mincu. I-am dat mult de furcă, deoarece eram mici și agitați. Dar ne-a iubit și ne-a ajutat să devenim mai buni, ne-a făcut să o iubim și noi.

Cel mai devotat susținător, care ne-a scos din toate belelele și ne-a sprijinit în tot ceea ce ne-am dorit să facem, este actuala noastră doamnă dirigintă, Avram Mirela. Este un om extraordinar, cu o personalitate unică și de invidiat. Din prima clipă în care am cunoscut-o, la ora de matematică, am știut cu toții că ne vom înțelege și, rămași fără prima mămică (doamna Mincu a trebuit să plece la finalul clasei a V-a), am știut că vom face orice ne stă în putință să ne fie dirigintă. Ne-am dat seama că este o persoană foarte sinceră și că nu aveam nici cea mai mică șansă de a o minți vreodată. Și așa a devenit noua mămică, lucru pentru care îi mulțumim nespus.

Astfel, în ciuda tuturor încercărilor noastre de a mai chiuli, „strecurându-ne” în cimitir sau prin parc, de la unele ore (da, chiar și în Sf. Iosif nu toți sunt sfinți), nimic nu a oprit-o să observe și să râdă de naivitatea de care dădeam dovadă.

De când am pășit pentru prima dată pe porțile școlii, în urmă cu 9 ani, am simțit că este un loc primitiv, plin de iubire și oameni credincioși. Am avut ocazia să experimentăm ceva care pare modest, însă este departe de a fi așa. Școala aceasta ne-a învățat valori morale și religioase importante, ne-a arătat ce este prietenia adevărată prin colegialitate și, mai ales, ne-a dovedit frumusețea egalității între oameni printr-un regulament și o uniformă, contribuind la dezvoltarea noastră mentală și a caracterului. De aceea, de-a lungul timpului, s-au creat legături puternice atât între elevi, cât și între profesori și elevi, ce vor fi foarte greu de rupt, chiar după încheierea ciclului gimnazial.

Deși o parte dintre noi a părăsit liceul odată cu terminarea clasei a opta, prietenii formate aici nu vor fi uitate niciodată și vor rămâne în sufletul fiecăruia pentru totdeauna. Fiecare eșec și fiecare reușită, fiecare excursie și fiecare vizită, trăite împreună, ne-au adus mai aproape și ne-au făcut copilăria mai bună. Am avut ocazia să ne privim evoluând încet, de la copiii de altădată, la viitorii adulți de astăzi.

Ne-am încurajat unii pe alții mereu, să devenim cea mai bună versiune a noastră posibilă și să ne acceptăm așa cum suntem cu adevărat, cu calități și defecte omenești. Ne-am apropiat atât de mult, încât am devenit ca o familie, apărându-ne unii pe alții la nevoie și dezvoltând o relație puternică, bazată pe încredere. Ne aducem cu toții aminte cu nostalgie de momentele memorabile petrecute împreună și râdem cu lacrimi de conflictele copilărești peste care am trecut cu ușurință. Există anumite amintiri trăite împreună ce nu vor fi uitate niciodată, ca atunci când ne-am dat cu toții în roata din târgul de la Sibiu, seara, când ne-am dat cu tiroliana în parcul de aventuri din Comana, la banchetul de clasa a patra, sau în clasa a cincea, când ne-am impresionat unii pe alții cu talentele noastre secrete la serbarea de sfârșit de an și multe altele.

Evident, vom deconspira și câteva aspecte mai puțin cunoscute. Să o luăm pe rând... Să trecem la lucruri mai serioase. Sperăm că ați zâmbit puțin!

Ne vom aduce aminte peste vremuri de colegul sau colega de bancă, de emoțiile de dinaintea unei teze, de frica față de consecințele unei boacăne... pentru că toate aceste mici momente au contat, ele reprezentând copilăria noastră, anii inocenței și ai vieții fără griji. Întreaga clasă a fost impresionată de această școală și cu toții am rămas cu o părere foarte bună despre modul de predare, despre profesori, despre colectiv și dotări. Despre ce a însemnat „Sf. Iosif”, redăm părerile câtorva colegi:

Eliza Dobre
clasa a - VIII - a

„Experiența mea în această școală a fost una plăcută, pe care, cu siguranță, nu o voi putea uita niciodată. Am avut șansa să cunosc profesori care se implică 100% în ceea ce fac și care reușesc să creeze legături cu elevii. Mă bucur că am avut ocazia să învăț într-o astfel de școală și să particip la nenumăratele activități care au fost organizate.”

„Consider că o mare parte din ceea ce sunt și fac eu astăzi o datorez profesorilor acestei școli, motiv pentru care țin să mulțumesc fiecăruia în parte. Profesorii încearcă să empatizeze cu elevul, să iasă puțin din granițele materiei predate și să își arate latura umană, nu doar cea strict bazată pe cunoștințele de specialitate. Atunci când am avut nevoie de sprijin, au găsit timp să mă ajute cu sfaturi, vorbe și zâmbete. M-au încurajat să gândesc pozitiv, să nu mint, să fiu sincer cu propria persoană și cu cei din jur, prin faptele și acțiunile mele. Aici am fost educat în spiritul valorilor umane și religioase. Învățământul din școală asigură dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a personalității copilului, potrivit ritmului propriu și trebuințelor sale. Această școală împreună cu profesorii ei vor rămâne pentru mine primul loc în care a început formarea conștiinței morale și a conduitei exemplare.”

Vlad Gheorghe
clasa a - VIII - a

„Pandemia a constat într-o perioadă dificilă pentru toată lumea, luând pe nepregătite și sistemul educațional românesc. Din fericire, profesorii noștri au dat dovadă nu doar de înțelegere, ci și de spirit pedagogic, astfel încât distanța să nu afecteze prea mult procesul de învățare. Profesorii au fost întotdeauna alături de noi cu câte un sfat sau cu explicații suplimentare. La nivelul clasei ne-am bucurat de o situație bună. De mici ni s-au insuflat idei precum colegialitate, prietenie și respect. Consider că am fost un colectiv unit, care a trecut repede peste conflicte. În concluzie, Colegiul „Sf. Iosif” a dovedit că este o instituție de elită, care formează oameni cu credință și valori sociale. Experiența mea în această școală m-a format ca om și cu siguranță liceul se regăsește printre opțiunile mele pentru continuarea studiilor.”

Alexia Dumitrașcu
clasa a – VIII – a

Ines Măi-Antal
clasa a – VIII – a

„Din punctul meu de vedere, această școală este potrivită pentru formarea unui elev model. Este o școală cu reguli stricte ce trebuie respectate, ce ne obișnuiește cu viața în societatea de astăzi. Toți copiii care vor veni în această instituție se vor integra fără nicio problemă, deoarece vor găsi un colectiv educat. Colegii din clasa noastră au fost foarte sinceri și de încredere. Relațiile de prietenie s-au putut crea foarte ușor, ceea ce este un avantaj. Sunt mândră că am fost elevă la Colegiul „Sf. Iosif”.”

După nenumăratele experiențe și numeroasele momente petrecute împreună, putem admite cu toții că, deși unii dintre noi au plecat în alte licee, o parte din noi va rămâne încă, pentru totdeauna, în această instituție, care ne-a învățat adevărata valoare a credinței, a iubirii și a prieteniei. Ne-a fost greu să ne despărțim de vechile obiceiuri și să deprindem altele noi, dar cu voință și speranță, vom trece peste toate greutățile ce ne așteaptă de acum înainte. Acesta este mesajul nostru de „la revedere”! Sperăm că amintirea noastră va rămâne în conștiințele dascălilor noștri de aici!

Un final atipic

de Imbrea Cătălina, cls. a-XII-a B

Toată lumea a auzit că anii de liceu nu se uită niciodată, tocmai de aceea este perioada cea mai așteptată și când chiar ajungi să o trăiești, dacă nu ai grijă să o prețuiești și să te bucuri cu adevărat de ea, trece într-o secundă (nici chiar așa repede, dar pe acolo!). Bineînțeles că acești ani vin, fără să te anunțe, împreună cu un bagaj de greutate: materii dificile, stres, certuri, polemici și multe altele, dar tocmai lucrurile acestea îi fac

să fie unici. Faptul că reușești să treci la o materie pe care o consideri imposibilă, faptul că pierzi nopți învățând pentru teze te face să realizezi cât ești de puternic și te ambiționează să devii cea mai bună versiune a ta, ca la final să treci cel mai greu test: maturitatea. Să treci de la copilărie la adolescență este probabil cel mai greu lucru pe care îl faci în viață, iar liceul pentru asta te pregătește. Te gândești că mai greu de atât nu poate să fie.

Cred că nimeni nu se gândea, dar, spre surprinderea tuturor, anul acesta a venit cu încă un obstacol: pandemia. Această problemă mondială, care afectează atâtea persoane, ne-a afectat și pe noi, cei care am terminat clasa a XII-a, pentru că nu am mai avut acel final la care visam când am intrat în clasa a IX-a, lucru destul de frustrant pentru fiecare dintre noi.

Grancsa Maria Emese
clasa a - XII - a A

„Timpurile pe care le trăim nu sunt unele normale, iar acum parcă sentimentele provocate de răspândirea virusului care a speriat planeta sunt mai accentuate. Însă sunt sigură că merită să ajutăm cum putem noi, prin simple acțiuni care au o mare importanță, chiar dacă în aparență sunt banele. Este, cu siguranță, o perioadă care scoate în evidență ce e mai bun, dar și ce e mai neplăcut din oameni, ne arată cât de mult ne pasă de comunitatea din care facem parte și putem să ne dăm seama de ce tip de persoane suntem.”

O să devin vocea ambelor clase a XII-a și doresc să ofer mulțumiri doamnelor diriginte: doamna profesoară Claudia Roban și doamna profesoară Adriana Gorgos, care ne-au fost adevărate mame, îndeplinindu-și scopul de a ne forma și ajuta în orice situație. Sunt doamne profesoare extraordinare care o să ne rămână în suflet pentru totdeauna și cu care sigur vom păstra legătura. De fiecare dată, am găsit înțelegere și bunătate din partea dumnealor, ne-au apărat în momentele în care eram siguri că am dat de bucluc și au știut să ne spună de fiecare dată o vorbă bună care să ne facă ziua mai frumoasă și să avem o altă energie în ciuda orelor dificile. În aceste momente, simțim greutatea despărțirii; sperăm să rămânem în inimile lor, ele sunt deja în ale noastre. Vă mulțumim pentru tot și sperăm să ne iertați toate greșelile pe care nu le-am făcut niciodată cu scopul de vă face dumneavoastră probleme, ci au fost, pur și simplu, momente de inconștiență specifice vârstei! Sunteți minunate!

Îi mulțumim, totodată, Sorei Director, datorită căreia am avut parte de o educație valoroasă și de la care am deprins o serie de calități care ne vor ajuta în viața noastră de adulți: respectul, bunătatea, seriozitatea și puterea! Ne cerem iertare pentru toate momentele în care am greșit! Vă mulțumim pentru indulgența de care ați dat dovadă și pentru faptul că ne-ați iertat de fiecare dată!

Trecând la lucruri mai interesante, haideți să vă prezint cum au fost cei patru ani de liceu pentru clasa a XII-a B (promoția 2018-2021). Am avut un început promițător (eram la un nivel înalt în ochii profesorilor, chiar dacă în realitate aveam clasa la subsol). Acest subsol a fost, probabil, o anticipare a viitoarei decăderi, dar să nu privim așa dramatic totul (mă scuzați, dar bacul bate la ușă și ajungi să integrezi aceste concepte în viața de zi cu zi).

Aveam și un coleg mai rigid, într-un pat în mijlocul clasei și oricât îl resuscitam, nu revenea la viață...

Am început treptat să ne cunoaștem între noi, apoi să creăm legături cu profesorii, așa cum face orice clasă normală, de altfel. Petrecând așa de mult timp cu doamna Stârcea (deoarece româna are multe ore în orar), ne-am simțit mai apropiați (unii dintre noi, bineînțeles), așa că aceia care se simțeau comod în preajma dumneaei au ajuns să mănânce cârnați în timpul orei, uitându-se nevinovați în ochii dânzei.

Nu, nu i-a plăcut, evident, dar toți ne amintim reacția dumneaei în acel moment. Tot legat de română, aș putea spune că nu am fost clasa cea mai receptivă și cea mai pasionată de lectură, însă... „Domnișoara Cristina” de Mircea Eliade a fost opera apreciată de clasa mea (în special de băieți). În momentul în care o povesteam la clasă, scena celei de a treia întâlniri dintre Egor și Cristina, ce să vezi?...a fost o scenă pe care toți băieții au dorit să o povestească - poate pentru unii singura citită - (nu o să vă spun despre ce e vorba, poate o citiți, că am înțeles de la doamna profesoară că nici lecturi care păreau cândva atractive nu vă mai plac).

Văzând această plăcere a noastră de a citi, doamna profesoară s-a hotărât să ne lase să privim și ecranizarea romanului... iar ce vedeți în stânga este cu siguranță un grup de băieți cinefili (nu un grup de băieți care se holbau la scenă). Ce-i drept, doamna profesoară a ales ecranizarea mai veche, în care scena de dragoste este mai mult o sugestie reprezentată de niște umeri goi. Dar a fost de ajuns... (și ... da, iată, am dat un indiciu...).

Am fost clasa pe care toți profesorii și-au dorit să o lase, dar nu au făcut-o, din fericire (deci, ceva am făcut și noi bine). Cu chiu, cu vai, am făcut și câteva scenete, amuzante ce e drept, dar care acum, la final, ne trezesc o mulțime de sentimente și ne doream să fie mai multe (AȘA CĂ FACETI SCENETE ȘI MULTE POZE LA ELE)!!! O să vă las eu câteva, poate așa vă ambiționați și ne luați ca exemplu (pozitiv, în acest caz!)

Vedeți ce frumos? O să vă doriți poze ca acestea (chiar dacă acum nu mă credeți).

Haideți să trecem la lucruri mai personale și să vă prezint ce a însemnat liceul pentru unii dintre noi, atât ca perioadă a vieții noastre de elevi, cât și ca școală online în dificila perioadă a pandemiei.

?

Cum vi se pare această perioadă?

Constantin Maria Cristina:

„Pentru mine, această perioadă este una oribilă. Pe lângă faptul că sunt a XII a, iar școala o facem online și avem un stres în plus, mai este și problema că liceul trebuia să fie cea mai frumoasă etapă a adolescenței, perioada în care să ne creăm amintiri, să simțim fluturași în stomac, să ne transpire mâinile de emoții când profesoara de română sau de matematică ne ascultă sau ne dă test surpriză! Acest fel de amintiri! Însă, orice fel de speranță s-a spulberat, nu mai avem amintiri, nu avem ce să povestim mai departe copiilor noștri, despre toate năzbâțiile din perioada adolescenței. Ne dezavantajează enorm, pe cei mari, pentru că avem în față un viitor, un examen important de care depinde viitorul nostru, și pe cei mici, pentru că se află la început de drum, pentru ei abia acum este momentul în care încep să socializeze, să realizeze ce înseamnă cu adevărat a învăța, a-și crea propriul drum. Dacă stăm doar în fața unui ecran timp de șase ore, apoi iar trei-patru ore pentru teme, socializarea nu mai există, există doar un ecran, care urmează din păcate să devină prietenul nostru cel mai apropiat.”

Sperăm, dragă Crina, să nu se ajungă în această situație și să reușești să vezi și partea bună a lucrurilor. Am reușit, totuși, să ne bucurăm de ultimele luni de școală, revenind în bănci. Și chiar dacă am purtat măști, am reușit să recuperăm ceva din normalitatea de altădată. De altfel, aceleași gânduri pozitive le am și pentru colega mea, **Ioana Crișu**, care, din păcate, nu a reușit să trăiască această perioadă la maxim. Să vedem de ce...

„Cei 4 ani de liceu pe care eu i-am petrecut în Colegiul Romano-Catolic „Sf. Iosif” au fost plini de sentimente mixte. Prima dată, în clasa a IX-a, am intrat cu dorința de a avea o clasă unită cum n-am avut în gimnaziu și mi-am dorit să ajung în clasa a XII-a cu oameni care să fie a II-a familie a mea. Însă, din păcate, nu a fost să fie, am avut parte de anumiți colegi cu care nu s-a putut comunica, nu s-a putut lega o prietenie, oricât de mult am încercat. Pe parcursul celor 4 ani, am ajuns, uneori, să fim mai dezbinați decât în primele luni din clasa a IX-a, când nu ne cunoșteam. Se zice că anii de liceu sunt cei mai frumoși ani din viața unui elev, dar pentru mine nu a fost așa, viața de licean a însemnat o serie de neînțelegeri cu unii colegi, atacuri de panică, stres. Viața de liceu nu a fost așa cum mi-o imaginam, a fost o perioadă în care eu m-am pierdut și m-am regăsit de nenumărate ori. O perioadă în care mă întrebam constant care este scopul meu, ce vreau eu să fac și de ce nu pot să-mi aleg un drum.”

Nu pot să vă spun acum că am fost clasa perfectă, pentru că nu am fost, ne certam în fiecare zi, ne-am vorbit urât, ne-am jignit, dar toate aceste lucruri s-au întâmplat între „clasă” și 2-3 colegi (cărora prefer să nu le dau numele), colegi care au reușit să strice anumite momente, dar de la care am învățat

că mai bine taci decât să spui lucruri negative care îți consumă ție energia. Nu există clasa perfectă, în fiecare sunt excepții și știu că există persoane care își doresc să îi schimbe și poate își doresc o clasă unită, dar nu faceți această greșală, nu vă focalizați atenția asupra lor pentru că nu merită, concentrați-vă pe voi și pe amintirile pe care vreți să vi le creați. De la doamna profesoară Pitica Maria și doamna Țârlea Iuliana am învățat un lucru foarte important, nu poți să-l schimbi pe cel de lângă tine, dar te poți schimba pe tine, iar lucrul acesta contează cu adevărat.

Trecând la aspecte mai frumoase, cunoscut pentru calitățile sale de orator, Gyorfi David Konrad, de la clasa a-XII a A, dorește să ne prezinte pe scurt ce a însemnat pentru el acest ciclu școlar:

„Liceul reprezintă o perioadă în care ne putem cunoaște mult mai bine din toate punctele de vedere. Această perioadă a maturității ne-a arătat cât de importante sunt valorile culturale și religioase pe care le-am înțeles și le-am aprofundat alături de profesori pasionați, dornici de cunoaștere. A fost o perioadă foarte frumoasă în care am avut ocazia să ne înțelegem idealurile, să fundamentăm prietenii autentice, precum și să apreciem relația deosebită cu profesorii noștri pe care îi considerăm modele de viață. Sunt mândru de cine sunt astăzi datorită Colegiului care mi-a arătat calea perseverenței, a adevărului și a recunoștinței. Va mulțumesc!”

Ce a însemnat liceul pentru tine?

Mihai Sofia:

„Sunt elevă a liceului „Sf. Iosif” din clasa a IX-a și pot să îmi amintesc și acum prima interacțiune pe care am avut-o cu cineva din acest liceu. Partea amuzantă e că nu a fost cu vreun coleg de clasă, ci doamna de fizică, Tănase Raluca, deoarece, spre stânjenirea mea, greșisem clasa (cel mai bun mod de a-ți începe prima zi de liceu) și nimerisem la clasa a XI-a, unde era dumneaei dirigintă. A fost drăguță și m-a ajutat să îmi găsesc clasa, care era tocmai în partea cealaltă a subsolului.

Acum, pe final de clasa a XII-a, încep să îmi amintesc cu nostalgie de primele zile de la liceu, dar și cu puțină fericire, căci eu am prins clasa a IX-a ca un copil normal, fizic, la liceu. Și așa îmi răsună în cap și vorbele doamnei profesoare Stârcea Alina care ne avertiza prietenos: „Amintiți-vă de ziua aceasta, din clasa a IX-a, atunci când va suna ultimul clopoțel și țineți minte ce vă spun acum, acești 4 ani de liceu vor trece într-o clipă”.... și așa a fost.

Am fost o clasă destul de ciudată, nu prea unită, dar știu că ne-am distrat copios adesea. Îmi pare rău, însă, de doamna dirigintă Claudia Roban, care de atâtea ori ne-a scos din bucluc, încât nu am degete la mâini să număr. Ne încuraja la tot felul de activități pentru salvarea mediului, precum și să participăm la proiectul școlii pentru a învăța să reciclăm. A fost o dirigintă care s-a interesat mereu de noi dacă suntem bine, obosiți, triști, veseli și așa mai departe.

O profesoară cu care ne-am simțit foarte bine (mai puțin atunci când ne asculta și se mai dădea câteva 2-uri sau 3-uri) a fost doamna Țirlea Iuliana, doamna de biologie. Tot timpul glumea cu noi, îl mai lua peste picior pe vreunul care mai răspundea câte o prostie, dar nu ne-a făcut niciodată să ne simțim prost. Râdeam destul de mult la ora dumneaei, fie

că îi spunea lui Florian că mănâncă prea mult, fie că mai vedea vreun animăluț pe ecranele noastre cât timp eram în on-line, fie că Andrei Buruiană ne dădea o explicație super complicată și doamna râdea și spunea că parcă „se scărpină cu mâna dreaptă pe după ceafă la urechea stângă”. Și totuși, cu atâta râs, trebuia să și învățăm. Aflam lucruri foarte interesante și țin minte desenele de pe tablă și schema circulației (Dumnezeule, nu cred că o să o uit vreodată!).

Cu doamna de matematică, Tisăianu Luminița, nu am fost mereu pe pace. Pot să recunosc că am fost o clasă destul de leneșă în ceea ce privea învățatul. Nu prea ne făceam noi temele, dar și ce ne aștepta la școală... De obicei, aveam câte două ore de mate într-o zi. Prima oră totul decurgea bine, exerciții la tablă și voie bună, de parcă nu se întâmplase nimic și noi chiar ne-am fi făcut temele. Apoi, venea cea de a doua oră... nu mai chiulea nimeni înainte de ea, deoarece nu ne așteptam la nimic. Și uite așa ne trezeam cu un test surpriză, ori de 10-15 minute, ori de toată ora. Acum, în clasa a XII-a, doamna a adoptat o vorbă: „Face fiecare ce vrea”. Când spunea această replică, era clar, știam că urmează prăpăd.

Doamna Pitica Maria a fost profesoara care a trecut peste materia de chimie propriu-zisă și ne-a învățat despre viață și cum trebuie trăită, de la stilul de viață alimentar până la starea de sănătate psihică. Ne complimenta mereu și remarcă întotdeauna ceva la noi. Pe câteva dintre fete ne-a pus o dată să ne dăm repede masca jos pentru a ne vedea chipurile și a ne spune cât de frumoase suntem. Vorbele de acest fel îți pot schimba starea poate chiar pentru toată ziua. Pe mine mă binedispunea fiecare vorbă bună pe care doamna mi-o adresa.

Anii de liceu au fost colorați de multe momente create cu ajutorul profesorilor. Vă mulțumim pentru 4 ani în care ne-ați îndrumat și nu ne-ați lăsat baltă, deși poate meritam. Mulțumim pentru lecțiile de viață cu care probabil v-ați întrerupt orele. Rămas bun!”

Terzi Anne-Marie:

„Dragi bobocei ce o să veniți în liceul nostru, bucurați-vă de acești ani de liceu, căci doar în perioada asta mai puteți fi copii, fără responsabilități prea mari (în afara școlii, normal), fără cine știe ce probleme (doar să învățați, normal..), fără stres (în afara de stresul temelor și al testelor)... Bine, dacă e să o luăm așa, am cam însumat toate problemele noastre legate de școală. Însă nu o priviți doar așa, pentru că ea înseamnă mult mai mult de atât, în special liceul. Vă voi spune câteva amintiri din perioada mea „tinerească”, care sper că vă vor ambiționa să priviți liceul ca pe cea mai frumoasă perioadă a voastră, nu ca pe niște ani care abia așteptați să se termine.

Eu am intrat în clasa a IX-a foarte fericită că în sfârșit, am ajuns la liceu și că poate, cine știe, aici îmi voi crea cele mai frumoase amintiri. Mi-am ales colega de bancă, pe care nici nu am lăsat-o să intre bine pe ușă, că am luat-o să împărțim banca, mâncarea, temele, răspunsurile la teste (profesorii nu știu nimic, aș prefera să rămână între noi), cu alte cuvinte, foarte multe amintiri. Așa că alegeți-vă un coleg/colegă cu care să împărtășiți toate aceste lucruri!

Am fost o clasă renumită, deoarece am fost, pentru ceva timp, subiectul principal în cancelarie ... din cauza diferitelor lucruri, precum faptul că nu învățăm sau că nu puteam sta liniștiți în pauză, de la pixuri arse în clasă, la dărâmatul ușii din baie sau multe alte lucruri care nu pot fi spuse aici, deoarece ne-ar băga într-o mare încurcătură.

De asemenea, să nu uităm de amintirile alături de profesori și de frumoasele lor „teste surpriză”. De la fiecare profesor în parte am rămas cu o amintire frumoasă întipărită în suflet. Doamna Roban, doamna dirigintă, care ne-a fost mereu alături, protejându-ne în fața profesorilor și fiind mereu ca o mamă, a reprezentat și va reprezenta un mare model pentru noi. Doamna Stârcea (pe care nu doriți să o vedeți nervoasă) reușea, ca din fiecare lecție predată la oră, să ne dea o lecție de viață, sfaturi și îndrumări spre a deveni niște oameni de cuvânt, cu coloană vertebrală, cu alte cuvinte, oameni cu care ți-e mai mare dragul să vorbești. Așadar, doamna Stârcea reprezintă pentru mulți dintre noi, un exemplu în viață. Doamna Tisăianu (ani de liceu CÂND LA MATE DAI DE GREU, cam așa e) este o doamnă de la care am învățat ce este răbdarea (când se chinuia să nu dea 3, deși nu-i prea ieșea), deși matematica părea imposibilă, ea o făcea posibilă (TOTUȘI NU O ENERVAȚI, DEOARECE NU VREȚI SĂ SIMȚIȚI CE E ȚLA TEST ÎN FIECARE ORĂ). Doamna Tănase m-a determinat să-mi creez un nou principiu: „feriți-vă de privirea ei, căci vă transformă în piatră”, principiul pe care l-am respectat în cei 4 ani de liceu, deoarece URAM FIZICA și nu doream sub nicio formă să ies la tablă (uneori mergea, alteori nu). Fizica a fost materia care mi-a mâncat anii de liceu, FĂRĂ DOAR ȘI POATE, deși doamna profesoară este un om minunat. Și mulți alți profesori, alături de care am răs și datorită cărora am devenit cine suntem astăzi.

De-a lungul celor patru ani de liceu, mi-am creat amintiri frumoase (de la piese de teatru în clasă, la frumoasa experiență de a participa în trupa de teatru „ALETHEIA”),

prietenii, cu oameni minunați, de la care am putut învăța o grămadă de lucruri, cu care poate acum nu mai țin legătura, însă alături de aceștia am trăit momente amuzante, momente pe care sunt sigură că le voi ține minte o viață întreagă.

Așadar, anii de liceu nu înseamnă doar școală, ci și momente frumoase, cu oameni exemplari, alături de care vă veți maturiza și alături de care veți crește și vă veți forma voi ca oameni. Cu toate cele spuse, vă urez mult succes în viață și vă doresc să aveți parte de cea mai frumoasă perioadă din viața voastră!”

Sunt cuvinte spuse din suflet, probabil scrise cu lacrimi, pentru că în ultima perioadă, majoritatea avem lacrimi în ochi și ne gândim cu frică la momentul în care totul se va termina. Dar un lucru este sigur, nu regretăm nimic din tot ce s-a întâmplat, ne asumăm toate problemele și toate năzbâtiile, iar în momentul de față, le apreciem și mai mult, pentru că ele sunt dovada vie că noi am fost unici în felul nostru.

Pentru a vă face să înțelegeți și mai bine ce a însemnat cu adevărat liceul pentru noi, am recurs la un mic interviu cu câțiva elevi de la ambele clase, elevi care s-au făcut remarcați prin talentele lor, implicarea în orice proiect propus de școală, dar și prin notele obținute: Iordache Laura (XIIB), Mihai Sofia (XIIB), Granca Maria Emese (XIIA), Gurău Robert (XIIB), Buruiană Andrei (XIIB) și Balint Antonio (XII A). Să vedem ce a ieșit!

Ce ți-a plăcut cel mai mult?

Laura:

„În acești patru ani de liceu, mi-a plăcut cel mai mult faptul că am reușit să cunosc multe persoane minunate, care n-au făcut altceva decât să dăruiască: bunătate, înțelegere și înțelepciune.”

Sofia:

„Cred că cel mai mult mi-a plăcut faptul că am cunoscut tot felul de oameni, diferiți prin caracter și comportament, și am învățat cum să abordez aceste tipuri de oameni.”

Robert:

„În acești patru ani de liceu, am apreciat implicarea profesorilor în educația noastră și pasiunea pe care aceștia o au pentru ceea ce fac.”

Emese:

„Anii de liceu au trecut repede, dar și încet, mai ales în orele în care ne ascultau profesorii și nu voiam să ajungă la mine și să își dea seama că nu mi-am pregătit lecția. Am avut norocul de a fi într-un colectiv în care toți suntem ca o familie și am legat prietenii cu oameni cu care o să țin legătura după terminarea liceului – Cătălina, Ioan, Toni, Șerban, George vă simțiți?”

Totodată, am avut oportunitatea de a mă forma ca persoană și acest lucru este fără preț. Simt că m-am schimbat enorm față de cum eram în clasa a IX-a, iar acest lucru se datorează implicit momentelor prin care am trecut datorită liceului. Spre exemplu, am fost în echipa celor care au mers în primul schimb de experiență în Florența, unde, timp de o săptămână, am stat la o familie italiană. Aici am descoperit că pot fi pe cont propriu, iar acest lucru m-a făcut chiar să aleg un anumit stil de viață după terminarea liceului.”

Andrei:

„Mi-a plăcut cel mai mult în acești 4 ani de liceu faptul că am reușit să formez o relație adevărată de prietenie care m-a ajutat foarte mult în momentele grele.”

Antonio:

„În acești 4 ani, mi-a plăcut cel mai mult educația morală pe care am primit-o în acest liceu, care după părerea mea, este cea mai importantă.”

Ce a însemnat liceul?

Laura:

„Au fost părți frumoase, cât și urâte în acest timp, însă, datorită atât profesorilor, cât și colegilor, pot spune că anii de liceu au fost de departe cea mai bună perioadă din viața mea.”

Robert:

„Pentru mine, liceul a fost o perioadă extraordinară, în care am avut parte de experiențe minunate, învățând lucruri noi și întâlnind oameni cu sufletul mare.”

Sofia:

„A fost o perioada destul de zbuciumată. Nu pot să spun că am fost cea mai unită clasă, dar la prostii sigur eram uniți ca o familie. A fost o perioadă cu bune și cu rele, cum sunt toate în viață. Au existat certuri, împăcări, surprize plăcute etc. Au fost 4 ani cum ar fi trebuit să fie.”

Andrei:

„Aș putea sintetiza perioada liceului în două moduri: evoluție intelectuală și descoperirea abilităților de gândire critică.”

Antonio:

„Această perioadă a fost una interesantă și memorabilă, așa este firesc pentru fiecare, doar s-au scris și piese despre liceu, nu? A fost o perioadă frumoasă în care am reușit să îmi fac prieteni noi, cu care să mă bucur, să râd și la care să pot să apelez în zilele mai înnorate. De asemenea, pe lângă partea distractivă a acestei perioade, am reușit și să aprofundez învățăturile creștine ce sunt sigur că au lăsat o amprentă asupra mea ce o să țină până la adânci bătrâneți și, sper, și asupra colegilor mei și a celor din jur, prin puterea exemplului.”

O să îți fie dor de liceu?

Andrei:

„Este clar că îmi va fi dor de acești ani, pe de o parte, deoarece au fost mai ușori și frumoși în felul lor unic, dar pe de altă parte, sunt pregătit să merg mai departe, liceul nefiind veșnic, ci doar drumul către facultate, pentru care sunt nerăbdător.”

Laura:

„Cu siguranță îmi va fi dor. Am realizat multe amintiri frumoase pe parcursul acestor ani de care mă voi despărți cu greu.”

Sofia:

„Cel mai probabil că da. Îmi va fi dor de această oarecare libertate, neavând grija faptului că am intrat în lumea adulților.”

Robert:

„Desigur că o să îmi fie dor de acești ani.”

Îți dorești să se termine?

Laura:

„Deși de acest liceu mă leagă multe momente minunate, îmi doresc să se termine pentru a începe următoarea etapă importantă din viață...”

Andrei:

„Aș vrea să se termine, dar nu din motive dubioase, ci doar din faptul că am trecut de această perioadă a liceului și simt nevoia să mă axez pe ce îmi place, la liceu punându-se accent pe materii numeroase, diferite, și nu toți avem aceeași atracție față de ele.”

Sofia:

„Orice început are și un final la un moment dat, din păcate.”

Robert:

„Da, aș vrea ca liceul să se termine deoarece, ca orice etapă a vieții, acesta nu poate dura pentru totdeauna.”

Ce cuvânt descrie cel mai bine toată perioada?

Sofia:

DIVERSITATE

Robert:

MATURIZARE

Andrei:

EFEMERITATE

Ai găsit înțelegerea necesară la profesori?

Sofia:

„Depinde la ce ne referim. În cea mai mare parte, da. Au fost și cazuri în care, poate, am considerat că înțelegerea putea fi mai mare. Cred că diriginta noastră, doamna profesoară Claudia Roban, a avut cea mai mare înțelegere față de clasa noastră și cred că pe undeva pe la început de clasa a-9, a și-a dat seama că vom fi o provocare și chiar am fost. Pentru asta am apreciat-o și o voi aprecia veșnic.”

Andrei:

„Consider că profesorii au fost înțelegători, fiecare având unicitatea sa în predare și caracteristici pozitive care diferă în funcție de profesor.”

Laura:

„Da. Au fost înțelegători tot timpul, chiar și când nu am fi meritat. Au fost deschiși să ne ajute, să comunice cu noi, lucru pe care îl voi respecta mereu la dâșii. Sunt extrem de implicați în ceea ce fac.”

Robert:

„Chiar dacă au mai apărut probleme între colectivul clasei 12B și profesori, consider că aceștia au fost înțelegători cu noi și că au apreciat clasa noastră, cu aspectele sale pozitive, cât și cele negative.”

Cum ai descrie relația cu profesorii?

Emese:

„Relația cu profesorii din perioada liceului, din punctul meu de vedere, a fost una prielnică, având posibilitatea de a avansa în studii. Am reușit atât eu, cât și colegii mei, să discutăm cu aceștia și am simțit că am acumulat cunoștințe care sunt pe viitor de o mare importanță. Prin posibilitatea practicii, am colindat țara alături de Sora Directoare și de Doamna profesoară de arte, acestea prezentând locurile într-un mod interesant pentru tinerele minți. La orele de română, datorită doamnei diriginte, Adriana Gorgoș, am descoperit că există un fundal solid în spatele literelor și există o poveste chiar și unde pare totul plat; de atunci nu mai judec un text doar după înfățișare, ci încerc să mă îngrop cât mai adânc pentru a-i descoperi adevărata semnificație. Până la începutul liceului, nu eram pasionată de clasici, chiar mi se păreau plictisitori, însă am început, pas cu pas, să citesc marii autori ai omenirii, simțind de parcă o mașină a timpului m-a trimis în secolul 18, când corsetele erau un obiect de îmbrăcăminte fără de care femeile nu puteau ieși din propria cameră. În concluzie, le mulțumesc tuturor profesorilor!”

Antonio:

„Relația mea cu profesorii a fost una bazată pe respect, dar nu unul de tip autoritar, ci mai degrabă un respect venit dintr-o atitudine prietenoasă reciprocă.”

Sunt cuvinte mari, atribuite unei perioade scurte, lucru care ne face să realizăm impactul pe care aceasta l-a avut asupra noastră. Pentru mine, liceul a fost perioada descoperirilor, dar și a provocărilor. Am avut ocazia să particip la diferite activități: teatru, cerc de lectură, schimb de experiență (în Germania), organizarea evenimentelor și chiar publicarea în revistă, toate aceste activități m-au ajutat să descopăr lucruri noi despre mine, dar mi-au oferit și șansa să mă dezvolt pe cât mai multe planuri, lucru care a însemnat enorm pentru mine și mă ajută extreme de mult.

Bineînțeles că aceste realizări nu ar fi fost posibile fără ajutorul doamnelor și domnilor profesori, care au avut toată încrederea în mine și m-au îndrumat de fiecare dată când am avut nevoie. Le mulțumesc extrem de mult pentru tot!

În final, vreau să amintesc niște versuri amuzante pentru noi, scrise de poetul George Bacovia: „Liceu cimitir/ Al tinereții mele”, care ne-au amuzat mereu, regăsindu-ne parcă în ele datorită poziționării liceului, dar care descriu atât de bine această perioadă. Nu este finalul pe care ni-l doream, dar trebuie să ne adaptăm și acestei situații și să acceptăm că avem parte de un final atipic, dar pe care am reușit să-l transformăm într-unul cât mai normal (urmează BALUL și ULTIMUL CLOPOTEL).

Ut pictura poesis

de Chirnogeanu Miruna, cls. a-XI-a B

V-ați gândit vreodată ce este cu adevărat pictura? Pentru mulți dintre voi, sunt sigură că această artă nu este un centru de interes, poate nu vă atrage, poate nu o înțelegeți sau poate pentru alții, este ceva foarte important, ceva cu care vă identificați și fără de care nu puteți trăi. Pictura este una dintre cele mai vechi expresii artistice umane, o ramură a artelor plastice care reprezintă o posibilă realitate în imagini artistice bidimensionale, create cu ajutorul culorilor aplicate pe o suprafață. Și pe lângă definiția pe care o poate găsi toată lumea, pictura este una dintre singurele arte care copiază realitatea, uneori exact așa cum este ea.

Totuși, alături de pictură trebuie să așezăm și literatura, care are aproape același scop, dar expus într-un mod diferit. Literatura este arta compozițiilor scrise. Încă din această definiție remarcăm relația strânsă dintre cele două arte. Literatura și pictura sunt două domenii prin care noi, oamenii, ne putem exprima sau expune emoțiile, gândurile sau ideile, într-o formă inedită, specială, remarcabilă, operele, atât cele literare, cât și cele de artă, devenind un produs al lumii. Această relație dintre pictură și literatură este studiată de mult timp, cunoscând numeroase forme. Unul dintre primii teoreticieni care au tratat această temă este Aristotel, care vede poezia și pictura în egală măsură drept arte ale imitației, apoi întâlnim Ut pictura poesis, o expresie ce provine din latină, însemnând cum este pictura, așa este și poezia. Această secvență apare în „Ars Poetica” a lui Horațiu. Mai departe, cele două arte sunt strâns legate prin asemănările tematice subliniate în Renaștere sau Clasicism și până la Lessing, care va încerca să marcheze diferențele dintre ele, artele vizuale și literatura fiind foarte mult timp văzute ca arte surori. În secolul al XX-lea, problema studiului interdisciplinar este reluată cu foarte mult interes, din diverse perspective, cum ar fi istoria artei, a literaturii, iconografiei, semiotica vizuală sau sociologie.

În literatură, remarcăm o serie de romane ce au ca punct de plecare picturi celebre. Un astfel de exemplu este romanul „Fata cu cercl de perla”, de Tracy Chevalier, al cărui protagonist este cunoscutul pictor olandez, Vermeer. Tabloul și creatorul său prind viață datorită unei povești imaginare de dragoste între pictor și servitoare, iar romanul lui a fost ecranizat în anul 2003, cu Scarlett Johansson și Colin Firth în rolurile principale, pentru iubitorii de cinematografie.

O altă poveste de dragoste este relatată și în romanul „Eu, Mona Lisa” de Jeanne Kalogridis, naratoarea fiind însăși Mona Lisa, al cărei chip pictat de Leonardo Da Vinci rămâne un mister nedezlegat de sute de ani. Foarte interesant este, însă, romanul „Fata cu fragi”, de Lisa Strømme, datorită faptului că are ca punct de plecare pictura „Fată pe plajă”, a lui Hans Olaf Heyerdahl, spunând, de fapt, povestea imaginară de dragoste care ar fi putut inspira tabloul „Strigățul” al pictorului norvegian Edvard Munch.

Un alt roman care este inspirat dintr-o pictură este „Sărutul Pictat”, de Elizabeth Hickey, în care este spusă povestea lui Emilie, muza secretă a pictorului vienez Gustav Klimt și femeia care i-a pozat pentru capodopera „Sărutul”.

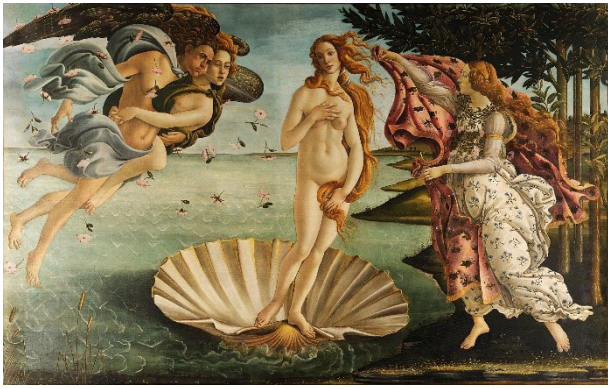

În continuare, aș vrea să vorbesc despre o altă pictură celebră pe care probabil toată lumea o știe sau cel puțin a văzut-o măcar o dată. Aceasta este „Persistența memoriei”, de Salvador Dali. În percepția umană, timpul are o conotație „internă” care urmează logica stării de spirit și a memoriei. Dali pictează tablouri în care înfățișează elemente comestibile cu o funcție simbolică evidentă. Chiar tabloul menționat mai sus a plecat de la o bucată de brânză camembert, „descompusă”, de la un obiect comestibil, care devine metafora aspectului psihologic al timpului. Și acum, poate vă întrebați ce legătură are cu literatura. Are una foarte mare, astfel încât aspectul timpului, al trecerii lui fără a mai putea schimba ceva din trecut, este întâlnit în numeroase opere, precum „Viața lumii”, de Miron Costin, „Hanu Ancuței”, de Mihail Sadoveanu”, „La țigănci”, de Mircea Eliade, pe scurt, toate sunt opere în care este prezent cronotopul, timpul.

Dimensiunea religioasă se manifestă în special în relația dintre faptele biblice și opera lui Michelangelo. Acesta a ilustrat tema din pictura „Judecata de apoi” cu ajutorul unei antologii de scene capitale și de figuri de neuitat, care au avut ca punct de plecare opera „Divina Comedie” scrisă de Dante Alighieri. Pe fâșia de la baza picturii sunt reprezentați la stânga, morții înviați după sfârșitul lumii, Infernul, reprezentat prin luntrea lui Caron, care transportă sufletele păcătoșilor, și prin Minos, care judecă sufletele. În centru este înfățișat grupul îngerilor, cu instrumentele judecării, la stânga, cei preafericiți se înalță către Împărăția Cerurilor, iar la dreapta, păcătoșii sunt aruncați pe veci în focul Infernului.

Un alt pictor care face posibilă relația dintre pictură și literatură este Sandro Botticelli, care începe un proiect de ilustrare grafică a „Divinei Comedii” a lui Dante. Astfel, tema reflectă o „lectură” actualizată a sugestiilor platonice, care circulau în rândul elitei florentine. Proiectul grafic era răspunsul la dorința de a ilustra poemul marelui scriitor prin desene adecvate și reușite, creând un fel de comentariu vizual pentru fiecare cânt. O altă operă de artă, foarte cunoscută, a lui Botticelli, este „Nașterea lui Venus”. La baza acestei picturi poate fi „Imnul

lui Homer” pentru Venus sau „Versuri pentru turnir”, în care Poliziano relatează o întâmplare cu subiect asemănător, sculptată pe poarta palatului lui Venus din Cipru.

În legătură cu relația dintre pictură și literatură, putem vorbi și despre proiectul „Mustața lui Dalí și alte culori”, care reunește 16 lucrări ale artistului vizual Felix Aftene și o carte cu 16 capitole a autorului Lucian Dan Teodorovici. Pictura și literatura se potențează astfel reciproc în interiorul cărții, își împrumută una alteia idei, culori, personaje, iar temele mari se construiesc, pendulând între comic și fantastic, în jurul protagonistului. În lumea acestuia, un pictor pentru care nimic nu-i imposibil, normalitatea funcționează doar alături de canari vorbitori din Insulele Canare, furnici creatoare de artă, corbi atei, fluturi slab văzători, spiriduși cărora le plac zborurile cu baloane de săpun, sticleți matematicieni și atâtea alte creaturi spectaculoase, ce pot fi văzute doar de cei care au ochi să le vadă.

În final, mi-ar face mare plăcere să vorbesc despre relația dintre literatură și pictură pornind de la operele de artă ale unor artiști mai puțin cunoscuți în lume, dar poate puțin mai mult cunoscuți în școala noastră. În acest sens, voi aduce aminte de un concurs care a susținut această legătură între arte, și anume „Laudă semințelor celor de față și în veci tuturor”. La acesta și eu, dar și colega mea, Sabina Nistor, am participat și am reușit să luăm premiile I, respectiv III.

Eu m-am înscris cu un tablou, care inițial a fost făcut pentru doamna profesoară Alina Stârcea, dar în care am descoperit mai târziu o puternică legătură cu două opere ale lui Lucian Blaga, și anume „Meșterul Manole” și „Tulburarea apelor”. Tabloul se numește „Arhetip”, pentru a scoate în evidență cele două părți ale feminității care se îmbină într-un mod autentic. Așa cum știm cu toții, orice om are două părți, una pozitivă, reprezentată în acest caz de Mira, caracterizată de un suflet pur, așa cum Manole afirmă, și una negativă, reprezentată de Nona, care surprinde și puterea seducției. Culorile susțin, de asemenea, cele două creații literare, îmbinând într-un mod armonios marourile pământii și roșcate, ce dezvăluie partea atractivă a femeii, cu albul și albastrul ce sugerează puritatea. Totodată, un simbol puternic al acestui tablou este surprins prin prezența aripilor, ce îi protejează pe copii, fiind întărit și rolul mamei de a-și proteja copiii.

Tabloul „Paradis în destrămare” al Sabinei Nistor este inspirat din opera cu același nume. Din nou, legătura dintre cele două arte este foarte puternică, în primul rând prin îngerii decăzuți în cele două colțuri din partea de jos. Totuși, între ei există o diferență, și anume faptul că cei din partea dreaptă sunt într-o ultimă stare, se descompun aproape. Un alt element interesant este râul care desparte cele două părți, dar și culorile sunt foarte bine alese. Observăm, cu ajutorul acestora, un strat deschis care a fost cândva, dar și unul închis pe deasupra, care a acoperit acum tot peisajul. Elementul central al picturii este porumbelul, prezent și în opera lui Blaga, pe care îl putem vedea și ca pe o lună.

Un alt coleg de-al meu, pe care îl pasionează pictura, dar și literatura, este Andrei Staicu. El a realizat tabloul din dreapta fiind inspirat de romanul „Baltagul” de Mihail Sadoveanu. Figura centrală este a Vitoriei, uimită de găsirea lui Nechifor în râpă. Expresia ochilor este foarte interesantă, fiind în același timp și blânzi, știind că totul o să se rezolve într-un fel sau altul, dar este remarcată și disperarea. Un alt element care nu poate fi trecut cu vederea este faptul că personajul nu are gură, fiind astfel amplificată durerea pe care o simte și faptul că deține arta disimulării. Mâinile sunt un alt simbol, chiar Andrei spunând că mâna dreaptă este a Vitoriei, iar mâna stângă a altcuiva, care o trage în jos.

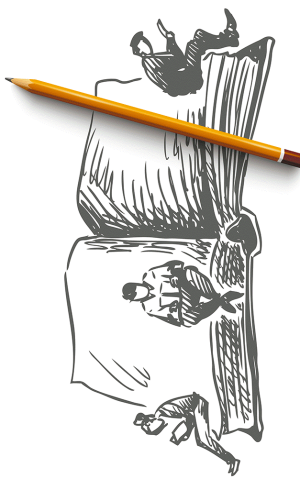
Așadar, după prezentarea câtorva opere de artă, atât din literatură, cât și din pictură, cred că putem afirma fără nicio îndoială faptul că există o relație foarte puternică între aceste două arte importante, ce stau la baza exprimării artistice.

Muzică versus Literatură

de Chirnogeanu Miruna, cls. a-XI-a B

Pentru a putea ajunge la subiectul principal al acestui articol, ar trebui să definim conceptele, nu? Și atunci..., vine întrebarea „ce este literatura”? La o primă căutare a unei definiții care să cuprindă cât de cât esența acestui concept, Literatura este arta compozițiilor scrise. O traducere literală a termenului indică sensul de „cunoaștere cu ajutorul literelor” (de la latinescul littera, literă). Eu consider că literatura este într-adevăr o artă și urmărind procesul dezvoltării acesteia, putem remarca o evoluție considerabilă. Spun acest lucru deoarece, uitându-ne la primele forme ale literaturii, vom descoperi texte mai mult istorice sau informative, care nu folosesc imagini artistice sau figuri de stil, moduri de expunere îmbinate sau o perspectivă narativă variată. Aceste caracteristici au fost dobândite de literatură odată cu trecerea timpului, iar progresul mi se pare uimitor.

După ce am definit un prim termen, pentru a trece mai departe, ar trebui să îl definim și pe cel de-al doilea. Cea mai simplă și ușor de găsit definiție a muzicii este următoarea: Muzica (din gr. mousikē) este arta combinării notelor în succesiune și simultan într-o formă plăcută estetic, organizarea ritmică a acestor note și integrarea lor într-o lucrare completă. Totuși, eu cred că este mai mult de atât. Muzica, la fel ca și alte arte, este unul dintre cele mai importante domenii din viața unei persoane, având un rol major în dezvoltarea noastră culturală și artistică, devenind pentru unii un adevărat instrument, la propriu și la figurat, prin care să își transmită sentimentele mai ușor. Chiar și Platon afirma faptul că muzica este o lege morală. Ea dă suflet universului, aripi gândirii, avânt închipuirii, farmec tinereții, viață și veselie tuturor lucrurilor. Ea este esența ordinii, înălțând sufletul către tot ce este bun, drept și frumos.

Privind cele două arte menționate mai sus, nu avem cum să nu ne gândim că între acestea există o relație. Sau ... dacă nu v-ați gândit până acum, o să descoperiți în următoarele argumente nu numai că există o relație între ele, dar și cât de strânsă este aceasta. Poate că există persoane cărora le place literatura așa cum este, cărora le place să o citească, și poate că există persoane cărora le place muzica așa cum este, cărora le place să o asculte, dar sunt sigură că există mult mai multe persoane cărora le place combinația dintre cele două. Poezia exprimă foarte multe sentimente, de orice tip, iar muzica, la fel; dar în momentul în care poezia și muzica sunt îmbinate, descoperim un nou domeniu, și anume, poezia cântată care, în opinia mea, exprimă înzecit sentimentele unei simple poezii sau ale unei simple melodii. Chiar și în momentul în care privim o lucrare muzicală și una literară, vom remarca aceleași semne folosite, linii și puncte, în cazul muzicii formând notele muzicale, iar în cazul literaturii, cuvintele.

Și totuși ..., unde își are originile poezia cântată, de când există o relație între muzică și literatură? Aici, răspunsul este simplu. În Grecia Antică. Iliada și Odiseea sunt, la origine, poeme epice orale ce se transmiteau „de la om la om” de-a

lungul secolelor, fiind modificate și rafinate de cântăreți, atingând în cele din urmă acea formă care ne-a fost transmisă până astăzi de Homer. Cu toate acestea, grecii nu erau doar poeți, ci poezi-muzicieni – care își scriau și interpretau atât cuvintele, cât și muzica acestor creații sincretice (legenda spune că Sappho a inventat plectrul pentru a-și îmbunătăți performanțele interpretative). Din păcate, aspectul muzical al creațiilor Antichității este pentru totdeauna pierdut, așa că nu vom putea niciodată ști cum sunau cântecele.

Câteva secole mai târziu, facem cunoștință cu Schumann, care este probabil primul compozitor ce privește actul componistic ca pe unul literar, după cum am observat în urma unor cercetări asupra acestei teme. În adolescență, a scris nu doar compoziții, ci și eseuri, poezii, fragmente de roman, fiind influențat de modelul său literar, Jean Paul, și de romanele acestuia, Titan și Fl egejähre. Încercările literare ale lui Schumann sunt semnate cu pseudonimul Sküländer și constau în poeme, scene dramatice, traduceri metrice din versuri latine și grecești, eseuri și pagini critice. Acesta îl descoperă și pe E.T.A. Hoffmann și a sa stranie îmbinare între real și fantastic, care nu rareori va traversa muzica schumanniană. Va adopta cu entuziasm una dintre temele favorite ale literaturii romantice germane, la Hoffmann, ca și la Jean Paul, și anume dedublarea, dublura sinelui (Doppelgänger).

Schumann notează în jurnal conflictul dintre cele două ipostaze ale sale, între obiectiv și subiectiv, între formă și umbră, între Ființa sa propriu-zisă și aparență. De aici și până la a boteza cele două proiecții ale sinelui Florestan și Eusebius, e doar un pas. Prima întruchipează aspirațiile de virtuoz, cea de-a doua e inspirată de persoana unui cleric liric, gânditor. Ambele apar în schițele unui roman, Das Wunderkind (Copilul-minune), în care Schumann descrie personaje din anturajul său, cum ar fi Meister Raro (Friedrich Wieck), Cilia sau Chiara (Clara Wieck, viitoarea sa soție), Paganini, Hummel etc.

Un alt compozitor pentru care relația cu literatura este foarte importantă este Bach. Ariile lui sunt comentarii lirice cu mijloacele de exprimare ale epocii. Zguduitoarea arie, Îndură-te, Doamne, prin patosul interiorizat și profund, redă căința amară a lui Petru, după ce s-a lepădat, ca un mare laș, de Christos. Și, pentru curioși, ceva ce nu avem ocazia să auzim la fiecare căutare pe Google: chiar numele său formează un cântec. În ciclul Frumoasa morăriță (1822), ce cuprinde 20 de lieduri, pe texte de Wilhelm Müller, se conturează drama unui tânăr îndrăgostit de fiica patronului, care face o călătorie prin mai multe localități pentru a-și însuși și stăpâni bine meșteșugul. Întors acasă, vrând să-și împlinească visul de a se uni cu fata morarului, aceasta, în lipsa lui, preferase un abil vânător. Înțelegem, astfel, importanța literaturii chiar și în compunerea unor opere muzicale clasice. Dacă acestea s-au îmbinat atât de frumos, legătura dintre ele nefiind, totuși, atât de puternică la prima vedere, vom remarca în continuare modul în care alți compozitori au preluat chiar versurile unor poezii și le-au transpus pe muzică.

Un cunoscut poet ale cărui versuri au fost puse pe muzică este Mihai Eminescu. Încă de la finele secolului XIX, unele texte mai accesibile ale poetului român au fost însoțite de muzica unor valsuri sau romanțe compuse anume. Câteva dintre ele au fost chiar înregistrate de cultura pop și sunt cunoscute și celor din generațiile tinere. Singurele compoziții cunoscute din timpul vieții poetului sunt două romanțe semnate de Iancu Filip, și anume, De ce nu-mi vii? și Pe lângă plopii fără soț, ambele scrise în anul 1887. Totodată, este chiar consacrată muzicalitatea poeziei eminesciene, care își este suficientă sieși.

Poezia De ce nu-mi vii? are ca mesaj principal dorul de iubită, de tinerețe, fiind transmise puternice sentimente de nostalgie. Remarcăm în compoziția textului interogațiile retorice de la finalul fiecărei strofe, în care regăsim și repetarea structurilor, precum în exemplele următoare: De ce nu-mi vii, de ce nu-mi vii? sau De-atâtea ori, de-atâtea ori? Interogațiile sunt intercalate cu exclamațiile retorice Ca tine nu-s, ca tine nu-s! sau Iubita mea, iubita mea!, prin care sunt întărite sentimentele de melancolie. Citind doar poezia, emoția este deja transmisă și resimțită foarte puternic. Adăugând deci și o melodie, emoția este amplificată. Remarcăm, de asemenea, diferența dintre cele două variante cântate, cea a lui Gheorghe Sărac, în care accentul este pus pe nostalgie, pe dor, și cea a Angelei Gheorghiu, în care centrală este suferința.

O altă poezie a acestui autor, care a fost pusă pe muzică, este Pe lângă plopii fără soț... Această poezie se remarcă prin aspirația poetului spre iubirea ideală, spre perfecțiune, sentiment ce nu se poate împlini, iar ideea poetică exprimă dezamăgirea și nefericirea eului liric pentru neputința împlinirii cuplului și pieirea dragostei. La fel cum am spus și mai sus, melodia din spatele versurilor amplifică emoția, mai ales în variantele cântate de Maria Răducanu și Maxim Belciug și Andreea Vasile. Fiind interpretate de femei, sentimentul pe care se pune accentul este suferința. În opoziție, varianta interpretată de colegii de la clasa a XI-a A, Andrei Teodor Stârcea și Adelin Iancu, are în centru nostalgia. Interpretarea la chitară aduce noi valențe în semnificația mesajului. Și existența a două voci aduce un plus de putere acestei piese, nemaîntâlnind acest lucru în alte variante. Cu toate că melodia este aceeași, sunt nuanțate stări diferite, putând vorbi de o adaptare muzicală la preferințele tinerei generații.

Pe lângă acestea, și poezia Atât de fragedă, de același autor, a fost pusă pe muzică de formația Mondial. Consider că prin punerea textului poetic pe muzică, au reușit să surprindă emoția din poezia lui Eminescu și să o amplifice. Este reprezentată, astfel, imaginea iubitei, cu un chip angelic, fiind o caracteristică a autorului. Melodia are

secvențe mai înalte, mai puternice, suprapunându-se cu versurile de o importanță mai mare, emoția exprimată fiind accentuată considerabil. Observăm o schimbare și la nivel textual, anumite cuvinte fiind schimbate, pentru a se potrivi timpului în care a fost făcută melodia.

Aceeași formație mai cântă și melodia *De va veni la tine vântul*, ale cărei versuri fac parte din poezia *Cântece de Octavian Goga*. Poezia transmite puternice sentimente de nostalgie, în urma apariției toamnei, considerând că venirea ei este asemenea unei legi a firii. Melodia acestei trupe pune accentul pe optimism prin notele mai înalte, prin caracterul major, sugerând faptul că aceasta este doar o perioadă care va trece.

Rămânând în aceeași zonă, poezia *Emoție de toamnă* de Nichita Stănescu exprimă stări de înstrăinare, de izolare de lume în urma pierderii a ceva drag, neprețuit, a vieții pe care toamna o ia necruțătoare. Poetul caută ocrotire sub aripa blândă, protectoare a iubitei, cerându-i un gest dulce, care să-i aline durerea și să îi redea speranța: „acoperă-mi inima cu ceva”. Este, ca și în poeziile de mai sus, regăsită relația cu iubita, de care îi este dor, având nevoie de alinarea ei. Ascultând melodia lui Nicu Alifantis pe versurile acestei poezii, am fost surprinsă de faptul că melodia nu este una tristă, este chiar veselă în anumite părți. Această părere a fost percepută în urma auzirii fluierului, care schimbă atmosfera, făcând-o puțin mai veselă. Remarcăm, deci, de această dată, modificarea sentimentelor transmise de poezie, în opoziție cu melodia. Totuși, consider că interpretarea lui Cornel Fugaru se apropie mai mult de sentimentele transmise prin poezie.

O altă poezie celebră scrisă de Nichita Stănescu pusă pe muzică este *Ploaie în luna lui Marte*, în care este surprinsă tema iubirii interzise, pasionale, adolescente, care capătă forța de a transfigura realitatea. Sunt îmbinate numeroase motive literare, precum cel al ploii, al dansului, prin care se face trimiterea subtilă la mitul androginului, dar și mituri cum ar fi cel al zburătorului sau al sirenei, din folclorul german. Sentimentele exprimate prin această poezie sunt regretul, nostalgia, melancolia, iar prin melodia lui Nicu Alifantis, se pune accentul pe regret, toba auzită pe fundal trimițând la cadența ploii, dar și la sentimentul de tristețe ce îl afectează constant pe eul liric. În schimb, în melodia

interpretată de Paula Selling, suferința este centrală, simțind aproape cum încă trăiește emoția. Chitara îndeplinește din nou un rol foarte important, fiind reprezentativă pentru amintirea momentelor fericite.

În continuare, voi vorbi despre două poezii ale autorului George Topârceanu, care au fost interpretate de Mircea Baniciu. Prima, Tristeți provinciale, are ca temă principală, după cum e menționat din titlu, tristețea în diferite circumstanțe. Cea de-a doua, Vara la țară, prezintă atât satul de la țară în care locuia acesta și întâmplările de acolo, cât și anumite tipologii de oameni. Totuși, de această dată, este de remarcat stilul muzical al interpretului, melodiile semănând foarte mult. Acesta a abordat un stil destul de vesel, raportându-ne la prima poezie menționată.

Asemenea lui Mircea Baniciu, și Tudor Gheorghe are un stil aparte, fructificat și în cântecele care au ca versuri poezii de Tudor Arghezi și Alexandru Macedonski. În melodia acestui artist, în poezia Niciodată toamnă, este accentuat sentimentul de tristețe, de singurătate, prin linia melodică liniștită. Totodată, Tudor Gheorghe mai adaugă câteva versuri la final, care nu sunt în poezia originală, ce au valoarea unei morale. Pe de altă parte, prin adăugarea unei melodii la poezia Valțul rozelor, ea devine asemenea unei melodii clasice de vals, remarcând și pasaje cu caracter ludic. Ambele melodii sunt asemănătoare, chiar dacă versurile și emoțiile sunt diferite, interpretul făcând totuși deosebirea, în final fiind predominante sentimentele transmise de cei doi poeți prin creațiile lor.

Pe lângă poeziile care au devenit versurile anumitor melodii, nu putem uita de poeziile care au stat la baza scrierii versurilor altor melodii. Un exemplu foarte bun este cunoscutul cântec al Margaretei Pâslaru, Lasă-mi, toamnă, pomii verzi, ce are ca sursă de inspirație poezia Anei Blandiana,

Lasă-mi, toamnă....

În varianta interpretată, observăm o serie de schimbări, începând cu titlul care este foarte puțin modificat, până la versurile care sunt ușor reinterpretate. Sunt evidente multe versuri la fel ca și în poezie, dar ultimele două strofe nu apar în melodie. Cu toate acestea, o particularitate a melodiei este faptul că ultimele versuri rostite sunt primele versuri ale fiecărei strofe a poeziei originale, sugerând rugămintea eului către toamnă, de a nu lua cu ea toate elementele anotimpurilor de dinainte, precum pomii verzi, păsările sau cerul lin, care confereau o stare de bucurie, de speranță.

Asemenea Margaretei Pâslaru, și Emeric Imre interpretează Nebun de alb, versurile fiind preluate din poezia cu același nume a lui Adrian Păunescu. El ia doar câteva strofe pe care le repetă de-a lungul melodiei, putând spune că aceasta îi este adresată unei iubite, poezia transmițând sentimente mai complexe. Eul liric se compară cu un nebun pentru că e alienat de iubire, iar comparația dintre lume și tabla de șah sugerează faptul că a ajuns să caute un singur lucru, și anume, iubirea ei, așa cum scopul unui joc de șah este să cauți, să iei o singură piesă. Nebunii de negru despre care este vorba în versurile următoare, reprezintă alți pretendenți care îi stau în cale.

Versul Acum e cel mai rău și cel mai bine subliniază lucrul rău, deoarece acționează asemenea unui nebun, și lucrul bun, datorită faptului că fără ea, viața lui nu ar avea niciun sens.

Până acum, am trecut prin câteva melodii ale căror versuri au fost preluate din poeziile poezilor români, dar relația dintre literatură și muzică este mai complexă de atât, existând opere muzicale care au stat la baza scrierii unor versuri. Acestea sunt reprezentate de doine și balade.

Doina este o creație lirică, vocală sau instrumentală, specifică poporului român, în care autorul necunoscut își exprimă în mod direct sentimentele de dor, de jale, de înstrăinare, de revoltă, tristețe, iubire, ură. Remarcăm aici îmbinarea celor două domenii încă din definiții.

Un exemplu de doină este Doină, doină, cânt de jale, scrisă de Ștefan Vlad. Pornind de la versurile acestuia, Gheorghe Zamfir a compus Doina de jale. La o primă vedere, am putea spune că nu are nicio legătură cu literatura, dar asta pentru că nu știm de la bun început faptul că această melodie a fost compusă având drept sursă de inspirație opera poetului menționat mai sus. Cântecele nu are și versuri, este doar muzică instrumentală, dar cu toate acestea, are puterea de a transmite aceeași emoție ca și creația literară.

Nu numai doina are această capacitate, ci și balada. Reprezentativă pentru acest gen este Miorița. Cântecele a fost compus în zona sudică a Carpaților Orientali, la nordul Munților Vrancei. S-a transformat în baladă în regiunile din sudul și estul țării, în această versiune fiind socotit un text literar desăvârșit din punct de vedere compozițional și stilistic. Motivul mioritic a constituit sursă de inspirație pentru scriitori, compozitori și artiști plastici români și străini. Miorița circula sub formă de baladă, colind, cântec liric sau bocet, în sute de variante. Balada a fost culeasă de Alecu Russo de la niște păstori din munții Vrancei, pe când se afla în exil la Soveja, și publicată în Poezii populare. Balade. (Cântece bătrânești) adunate de Vasile Alecsandri, antologie apărută în 1852.

Considerată de Mihail Sadoveanu drept cea mai nobilă manifestare poetică a neamului nostru, Miorița concentrează profunzimea spiritualitate românească și constituie sursă de inspirație pentru mari scriitori ai literaturii noastre, precum Mihai Eminescu, Mihail Sadoveanu, Lucian Blaga, Nichita Stănescu și Mircea Eliade.

Pe de altă parte, balada interpretată de Tudor Gheorghe câștigă prin atribuirea melodiei și a intonației. Cântărețul pune accentul pe pasaje importante prin intonația mai puternică, celelalte secvențe fiind cântate într-un ritm mai lent, mai liniștit, existând și versuri rostite fără melodie, cu scopul de a fi evidențiate.

Așadar, relația dintre muzică și literatură este foarte strânsă, așa cum v-am spus și la început, remarcând originea ei în Grecia Antică, fiind utilizată până în prezent. Chiar și oameni ai literaturii o consideră foarte importantă, exprimându-și opinia și legat de muzică în sine. Dacă muzica este hrana iubirii, cântați, dați-mi-o până la saturație (William Shakespeare). Natura voiește ca omul să-și cânte plăcerile și suferințele. Prin cântecele sale, el își zugrăvește gândul, năravurile, faptele, într-un cuvânt toată ființa sa; cântecul este o răsfrângere a sufletului său (Constantin Negruzzi). Muzica este ... o lacună profundă, o năzuință goală la expresivitate (George Călinescu).

Bibliografie

Bibliografie literară

Eminescu, Mihai, Poezii, Editura Jurnalul Național, București, 2010
Arghezi, Tudor, Poezii, Editura Jurnalul Național, București, 2010
Coșbuc, George, Balade și idile, Fire de tort, Editura Curtea Veche Publishing, București, 2010
Macedonski, Alexandru, Versuri și proză, Editura Albatros, București, 1996
Stănescu, Nichita, Necuvintele, Editura Curtea Veche Publishing, 2009

Bibliografie electronică

<https://romanalibera.ro/cultura/carte/legatura-dintre-literatura-si-muzica-364312>
<https://sensibilitati.wordpress.com/muzica-in-literatura-si-literatura-in-muzica/>
<https://gradu.ro/proiecte/romana/relatia-dintre-literatura-si-muzica-poeziile-lui-eminescu-298785>
<https://www.toxel.ro/inspire/cele-mai-frumoase-poezii-romanesti-puse-pe-muzica-6172>
<https://booknation.ro/citate-despre-muzica/>

Muzica în viața mea

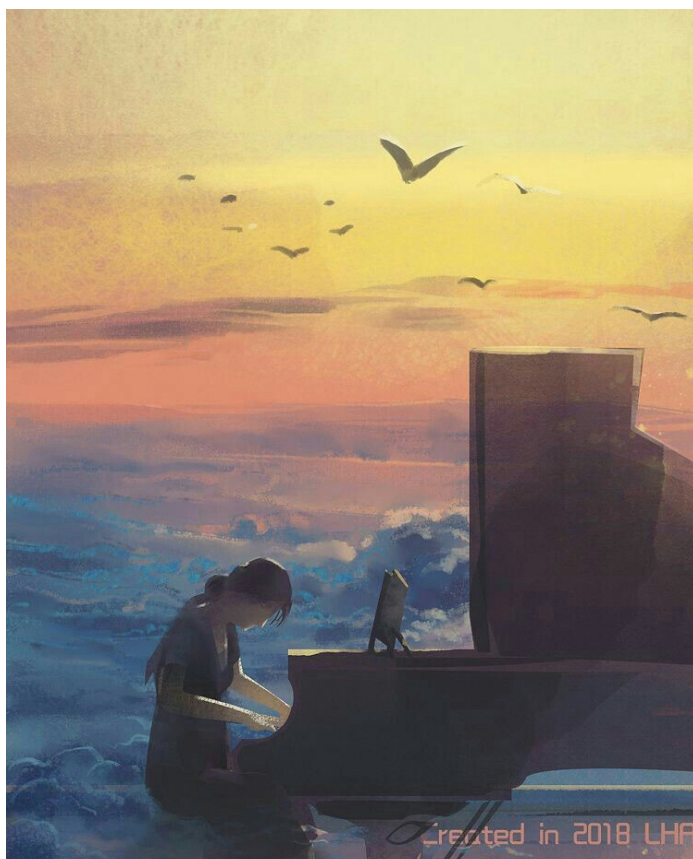
de Onete Rebeca, clasa a - IX - a A

Muzica constituie un element important din viața noastră. Aceasta este ceea ce poate să ne definească, care ne ajută să ne echilibrăm starea emoțională. Muzica ne vine în ajutor atunci când suntem triști sau suntem veseli, diferența fiind doar că în momentul în care suntem fericiți, ne bucurăm de muzică și ne distrăm când ascultăm ritmul, însă în momentul în care suntem triști, căutăm să înțelegem versurile. În special pentru tineri, muzica joacă un rol important în ceea ce privește găsirea propriei identități.

Muzica are o importanță majoră pentru fiecare. Ne găsim liniștea de care avem nevoie, ne relaxăm, ne concentrăm și chiar putem găsi răspunsuri la unele întrebări, atunci când o ascultăm. Muzica este peste tot: acasă, în parc, în diferite localuri și chiar pe străzi. Atunci când facem o plimbare în parc, dintr-o parte și din alta se aude muzică în surdină. Pe stradă, în stațiile de troleu, în gări și autogări muzica e prezentă. „Muzica este totul pentru mine!”; „Fără muzică nu am putea trăi!”; „Cu muzică ne naștem, trăim și murim!” sunt doar câteva din sintagmele pe care le vedem sau le auzim de la foarte multe persoane.

Pentru mine însă este destul de greu să exprim importanța pe care muzica o are în viața mea. Pot să îi atribui o multitudine de definiții și de roluri, rămânând în final cu impresia că nu am spus destul. Voi încerca însă să vă prezint în continuare ceea ce reprezintă muzica pentru mine...

Încă de când eram mică am fost profund atrasă de orice context ce ținea de artă. Pictura, teatrul, muzica îmi păreau atât de magice și importante! Am început să cânt încă de la grădiniță... iar de atunci, nu am mai putut să mă opresc! Orice spațiu întins a devenit o scenă. Orice persoană ce îmi oferea câtuși de puțină atenție a devenit un spectator ideal. Cu un pix în locul unui microfon și multă pasiune pentru această artă, simțeam că lumea

Întreagă se unește pentru a-mi asculta concertul. În realitatea celor din jur, eram un copil nostim ce cânta în sufragerie, oferind un adevărat spectacol de comedie... Însă în lumea mea, simțeam că propria existență prindea contur și sens. Încă de pe atunci am înțeles că eu nu voi putea trăi decât prin muzică!

Cu cât am înaintat în vârstă, muzica a devenit o adevărată dependență, însă una cu care îmi pot hrăni sufletul. Oamenii din jurul meu au observat marea mea iubire pentru aceasta și m-au făcut să realizez că Dumnezeu m-a înzestrat cu talent muzical, un dar pentru care mă bucur nespus de mult și Îi sunt cu adevărat recunoscătoare! Am început astfel să urmez cursuri de teorie muzicală, de canto și pian, să muncesc din ce în ce mai mult și să-mi pun întreaga inimă în această pasiune. Am participat la o multitudine de concursuri pentru a câștiga experiență și a învăța să-mi transform emoția în ceva pozitiv.

Una dintre cele mai importante experiențe muzicale pentru mine este participarea la concursul televizat Vocea României Junior, în anul 2018. Această experiență m-a ajutat să mă dezvolt atât de mult muzical și social! Am cunoscut artiști renumiți din România, făcând parte din echipa Innei. Deși nu eram cel mai bine pregătită și aveam o vârstă fragedă, am reușit să ajung până în semifinale. Acest concurs mi-a arătat cât de obositoare, dar și frumoasă este această carieră în muzică și televiziune, și m-a ajutat să descopăr propria identitate, să corectez propriile greșeli.

Cea mai recentă și importantă competiție la care am participat este Magicin5, o competiție organizată chiar înaintea începerii pandemiei. Aceasta m-a ajutat să înțeleg cine sunt eu ca artist și ce mi-ar plăcea să transmit lumii în viitor. Conceptul „Magicin5” a reprezentat o oportunitate unică de a-mi testa limitele atât în tehnica vocală și teoria muzicală, cât și în compoziție. Concursul a fost structurat în trei etape surpriză, fiecare urmate de eliminări fulgerătoare.

Consider că experiența aceasta este definitorie pentru orice tânăr artist. Am trecut prin schimbări de stări bruște, de la teamă, la bucurie, la confuzie, la extaz. Concursul s-a desfășurat într-o singură zi, în care am cunoscut alte suflete frumoase, alți oameni pasionați și talentați, am dat o multitudine de interviuri, am rămas surprinși de probele la care aflam ce trebuie făcut cu un minut înainte de a urca pe scenă în fața juriului format din Adda, Alex Velea și Vanotek, am cântat din inimă și am înțeles încă o dată că muzica este menirea mea. Totul s-a desfășurat fulgerător de repede, totul părea ireal, însă la finalul zilei, din oameni străini ce erau prea timizi să comunice, ne-am transformat în prieteni ce plângeau și se strângeau în brațe după fiecare victorie și eliminare. Juriul s-a transformat într-o familie care m-a îmbrățișat cald și mi-a oferit sfaturi prețioase, laude și încurajări. Iată cum muzica reușește mereu să unească oamenii ...

Prin muzică, am reușit să mă descopăr pe mine cu adevărat. În existența noastră suntem adesea întrebați „Cine ești tu?”. Eu încă nu am reuși să răspund integral acestei întrebări, însă iubirea pentru muzică este cea la care ajung de fiecare dată când încerc să mă găsesc pe mine însumi. Știu că muzica m-a salvat adesea din momentele în care simțeam că nimeni nu mă poate ajuta. Știu că muzica mi-a fost alături întotdeauna, oriunde, în orice context. Ea m-a ajutat să văd lumea altfel, să găsesc frumosul, să mă auto-regăsesc.

Prin muzică am descoperit empatia, ea a deschis uși din mintea mea prin care îmi pot elibera gândurile și creativitatea. De fiecare dată când cânt, mintea mea se eliberează și simt că sufletu-mi prinde aripi și zboară. E ca și cum emoțiile îmi scapă prin cânt și dispar în nori.

Cred că muzica este un concept atât de puternic, dar care îți permite să fii vulnerabil. Este un echilibru între rațiune și emoție, o armonie între gând și sentiment, ce ne permite să ne conștientizăm propriile sentimente.

Muzica este un loc de regăsire și de izolare. Odată ce căștile sunt puse în urechi și butonul de play pornit, noi ne pierdem (sau ne regăsim) într-o lume ce ne aparține doar nouă, o lume unde putem să facem orice ne propunem, unde ne putem manifesta oricum dorim, o lume unde sentimentele ascunse ies la suprafață și sunt adevărate, așa cum cei din jur cel mai des nu le pot vedea.

Însă muzica nu este doar un loc de izolare, ci și de exprimare. În perioada adolescenței, foarte multe lucruri sunt confuze, sentimentele sunt multe și năvalnice, cuvintele puține, dar parcă se cer singure să fie așternute pe hârtie. Uneori, au tendința să ajungă până la vocea noastră, iar din această luptă rezultă un cântec.

Ceea ce este minunat este că muzica este diversă și toată lumea se poate identifica prin ea. Acesta constituie un întreg univers. Unii oameni preferă muzica clasică, în timp ce alții o preferă pe cea rock. În timp ce unii oameni consideră muzica un limbaj universal și un bun prilej de a descoperi interese comune cu alte persoane, unii oameni o folosesc sub formă de terapie.

Pot spune că viața mea este acaparată de muzică, într-un sens pozitiv. Mă ajută prin a exista mereu când am nevoie de ea. Mă ajută să-mi exprim tristețea, bucuria, mânia, ghidându-mă în a-mi concentra emoțiile prin cântec. Ea mă eliberează de stres și griji și mă ajută să evadesc din realitate pentru o perioadă de timp pe care eu o definesc.

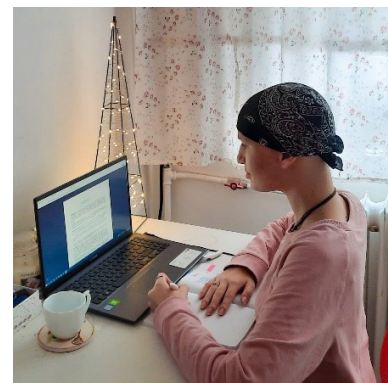
Astfel, muzica reprezintă pentru noi toți o parte necesară a vieții, un frumos dar de la Dumnezeu ce ne ajută să procesăm propriile gânduri și emoții și să ne conectăm cu alți oameni, cu noi înșine sau cu Dumnezeu. Pentru mine, muzica este ajutorul ce mă îndrumă să fiu o persoană mai bună, să-mi depășesc limitele, să mă regăsesc și nu aș putea să-mi închipui viața în lipsa sa. Pentru mine muzica îmi este expresie a sufletului. Pentru mine muzica este totul...

Aleg să trăiesc, aleg să mă bucur!

de Sinigalia Ioana, cls. a-IX-a A

Mă numesc Sinigaglia Ioana și sunt elevă în clasa a 9-a A. În această perioadă m-am confruntat cu două situații neobișnuite. Prima este cea în care se află toți elevii, aceea de a face școala online, iar a doua este de a trebui să mă internez periodic în spital, fiind diagnosticată cu cancer și având a doua recidivă. Tratamentul este diferit față de altele, având efecte adverse neplăcute.

Nu îmi este ușor să particip la ore în timp ce sunt în spital. De multe ori doctorul vine să mă consulte, iar eu sunt nevoită să închid sonorul, pierzând din informația furnizată de profesor. De multe ori nu mă simt bine, dar totuși ascult lecția, mama mea fiind nevoită să scrie în locul meu. Din cauza tratamentului mi-am pierdut abilitatea de a scrie repede, iar mama ia notițe în locul meu. Sunt rare momentele când adorm la ultima oră, deoarece medicamentele îmi dau o stare de apatie și somnolență, dar când mă trezesc, revizuiesc notițele de la oră.

Fiind la începutul liceului, cerințele profesorilor s-au schimbat față de anii trecuți, iar uneori mi-e greu să țin pasul, având de citit mai multe cărți decât în anii trecuți și de făcut mai multe referate la diferite materii.

Chiar dacă îmi este greu să țin pasul, beneficiile sunt mai mari. Pot accesa aceleași informații ca și colegii mei, având materii care îmi plac foarte mult. Profesorii sunt foarte înțelegători și ne ajută să asimilăm mai bine informațiile, spre exemplu ne pregătesc lecțiile în fișiere de tip PowerPoint și ne roagă să vizionăm videoclipuri pe Youtube, lecțiile fiind mult mai interesante.

În ciuda faptului că nu ne vedem față în față, cel mai mult mă ajută energia pe care mi-o transmit colegii. Mă simt bine alături de ei, mă bucur că vom fi patru ani împreună, deoarece consider că vom fi o clasă unită. Aceștia mă înțeleg și mă susțin, ajutându-mă cu lecțiile atunci când am nevoie.

Având în vedere faptul că urmam un tratament cu citostatice, clasa a VII-a am absolvit-o în cadrul programului „Școala în spital”. În cazul copiilor, tratamentul de cancer presupune internarea pe o perioadă mai lungă, de obicei de ordinul lunilor, și școala poate fi continuată în cadrul programului anterior menționat. Profesorii veneau și predau materia ținând cont și de starea în care mă aflam.

Față de acum doi ani, situația actuală îmi dă oportunitatea de a face școala online, cu toate dezavantajele sale: lipsa drumului spre școală parcurs împreună cu colegii, imaginea și sunetul uneori slabe în timpul lecției și liniștea din timpul orelor și al pauzelor. Nu înțeleg, însă, de ce unii oameni se plâng exagerat de mult din cauza cursurilor online. În fond, acestea ne ajută, atât pe noi, elevii, cât și pe profesori să mergem mai departe și să evoluăm, deoarece această situație este o provocare pentru toți, chiar și pentru părinți.

Copilărie, vremuri de neuitat

de Micu Andreea Cristina, cls. a-VII-a C
coordonator: prof. Stârcea Alina

realizat de Micu Andreea

Totul era atât de mare
Ca o spirală uimitoare
Și
Cea mai mică transformare
A lumii înconjurătoare
Era un joc sau o visare.

Dar timpul repede s-a scurs,
Copilăria își poartă în clepsidră
Ultimele clipe de nisip.
Să nu o risipim
Cât încă o avem
Un pic...

Soarele zâmbea atât de blând
Pe când
Prăjiturile furate pe ascuns
Mâncate repede,
Pe rând,
Păreau să fie de ajuns.

Prin iarba verde,
Blândă, moale,
Alergam
Cu tălpile goale
În timp ce firul ei
Agale
Se transforma în aripi pale.

Noaptea venea
Înfiorătoare,
Dar terifiantele-i fantasme
Dispăreau când
O voce binevoitoare
Ne citea șoptită basme.

Pseudocurcubeu

de Stârcea Ana-Maria Karis, cls. a-VII-a B
coordonator: prof. Stârcea Alina, Tatoi Isabella Andreea

Am încercat să îmi citesc
numele în ploaie,
Dar ploaia nu a venit vreodată
În secetoasa-mi copilărie,
În care setea de cunoaștere
Sub veșnicul „DE CE?”
Nu putea fi potolită niciodată...
Am încercat să vorbesc
cu soarele,
Dar mereu se făcea noapte.
Înainte ca eu să topesc lumina
În fulgere și clipe
Sau să o torc în fotoni...
Credeam că o să reușesc
Să împletesc ploaia cu
razele de soare
Ce copilă eram...

realizat de Chirnogeanu Miruna

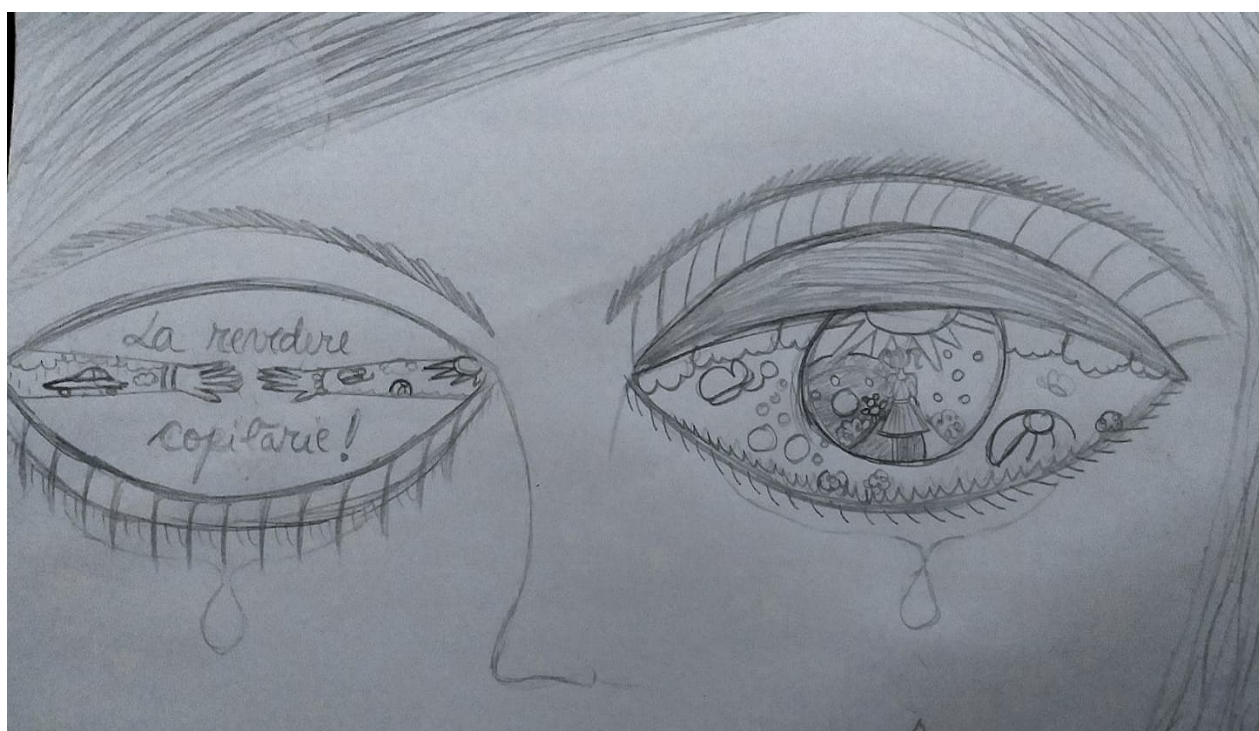
Concursul Internațional
de Creație Literară
Oana-Diana Renea

Festivalul de poezie
Gellu Naum
- Faza pe Minicipiu

Copilăria

de Zăbavă Andreea, cls. a-VII-a C
coordonator: prof. Stârcea Alina

realizat de Zăbavă Andreea

Lumina pătrunde ușor în odaie,
Iar razele fine îmi
mângâie chipul...
Și-mi amintesc cu dor și sfială
De zilele în care îmi urmăream
nestingherită visul.

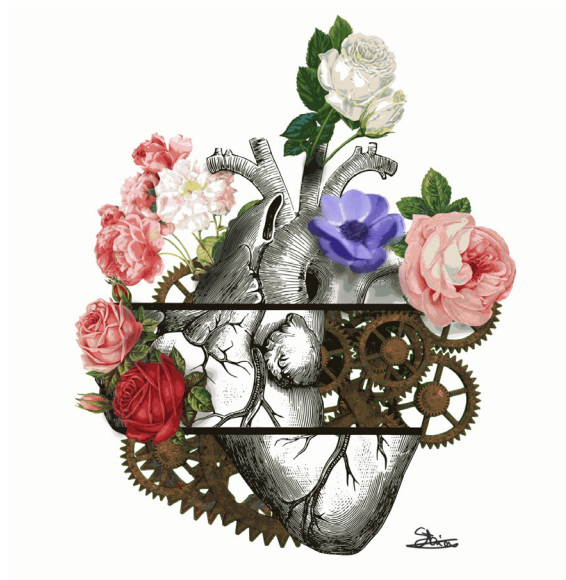
În aer plutește fericirea
Și simt mirosul dulce
al dimineții,
Oriunde îmi arunc privirea
Văd jocul și inocența
tineretii.

Copilăria dragă
Îmi face jucăușă semn
Și mă întrebă
Dacă vreau să mă alături
ei.

Cu mâhnire în suflet, îi spun:
„Clipele noastre împreună s-au sfârșit”,
Dar pe copilul mic și bun
Îl voi purta la infinit
în mine...

O muzică de azi, o lacrimă de mâine

de Leuştean Atiseea Gabriela, cls. a-IX-a A
coordonator: prof. Stârcea Alina Maria

realizat de Staicu Andrei

Atâta melodie și prea
Puține clipe
Pentru a ne scrie
Viitorul prezent...

Trăim printre oameni
Cu inima de gheață,
Și printre niște roboți cam triști,
Cu-n suflet mai cald
Ca focul ce arde în
Mințile noastre distruse.

Refren de inimă
Se-ntinde pe-o bătaie,
Din palme,
Al unei alte mașini zburătoare.

În trecut erau
Prea multe vrăbii mute
Și nimeni să le mai asculte.
Așa că am ales să trăim
Într-un labirint întortocheat
Unde auzim numai
Respirațiile triste
Pe care le mai avem.

Perfect este un cuvânt
Defect.
Căci noi n-am fost
Nici când așa.

Dar poate acum când
Ne transformăm toți
În mașini costisitoare
Și inimile noastre sunt
Doar mecanisme rotitoare
Ne-om trezi într-o
Imperfecțiune perfectă.

Acum putem să ne
Închidem liniștiți sufletele
Într-o cutie...
Secretă.

Cauză-efect

de lordache Laura, cls. a-XII-a B
coordonator: prof. Stârcea Alina

realizat de Diana Duțescu

„Să nu muști din soare cu dinții de hârtie
și să nu cânti la pian, căci
rămâi fără unghii,
uneori fără falange”,
mi s-a spus.

Și dinții i-am pus în țiplă,
iar degetele le-am bandajat în ceară.

Vocile minții îmi spuneau că
țipla e din plastic și o să ardă vâj
vâj, lăsând gingia goală,
iar bandajele o să-mi cadă, căci
degetele îmi vor fi retezate când
do re mi fa sol la si dooo..

do
donononono doare crunt,
dar parcă nu pe mine.

Mă întorc spre publicul care râde
cu buzele arse și aplaudă mut,
cu mâinile fără falange.

Trebuia să-mi cumperi un suc înainte să
îmi cânti la pianul surdo-mut.

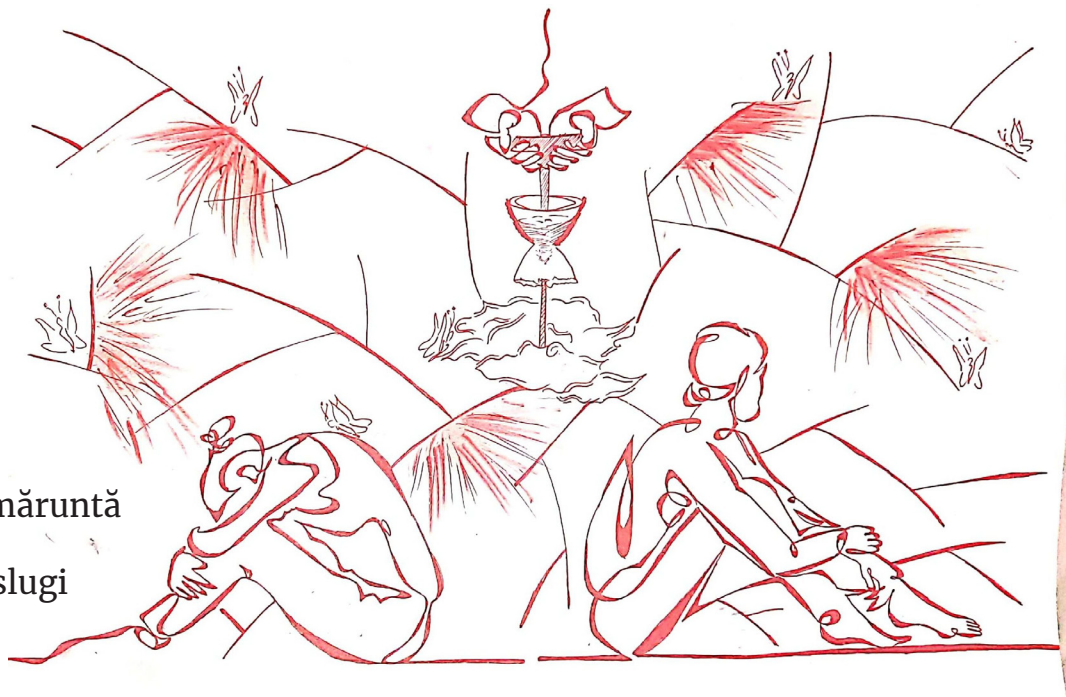
Arde puternic, dar nu mă arde pe mine.

De ce ai lăsat soarele să îți se topească în
gură chiar după ce m-ai avertizat pe mine?

Viață

de Miroiu Rareș Cristian, cls. a-XII-a B
coordonator: prof. Stârcea Alina Maria

Viața
Viață mărunță
Viață neînsemnată
Viață fantastică
Viață mizerabilă
Cum unii au o viață mărunță
iar alții fantastică
Cum unii sunt niște slugi
Iar alții
Viața se scurge
Viața se topește
Timpul se duce
Și primim o cruce
Cruce de sârmă
Cruce de mercur
Cât mai poți căra
Pământul și-a deschis gura
Fluturi au ieșit
Suflete a înghițit
Tu te-ai trezit
Alții au alunecat sub vraja pernei
Somnul profund etern
Și nu se mai întorc oricât vrem

realizat de Ana Hentea

Tabiet

de Stârcea Andrei Teodor, cls. a-XI-a A
coordonator: prof. Stârcea Alina

Covorul plin de praf –
Oare sunt eu aspiratorul?
Deci un perete gol așteaptă o imagine
Sau o oglindă în care să te vezi doar tu.
Ce importanță are?
Soarele tot răsare,
Dar noaptea mă gândesc,
Poate ziua este numai o iluzie
Și dimineața o minciună
auzită la televizor.
Covorul plin de praf –
Dar oare unde e aspiratorul?
Deoarece inhalez particule din vechiul eu
Și, da, trecutul doare.
Vrem să ne uităm trecutul,
Până ne îmbolnăvim de Alzheimer,
Atunci, brusc, prezentul e oaia neagră.
Aproape am uitat să dorm.
Mi-au amintit razele soarelui.
Și poate, totuși, ziua este reală.
Nu sunt conspiraționist din fire,
Dar tot îmi vine greu să cred
În tine...

realizat de Nistor Sabina

Covorul plin de praf –
Dar unde-am pus aspiratorul?
Poate fi simplu să greșești
Când răspunsul este singurul
lucru pe care ți-l amintești...
Uneori îmi ascult inima cum bate
Așa știi că trăiesc,
Dar, parcă, bătaile se confundă
cu ticăitul ceasului.
Și atunci cine este timpul?
Și atunci cine mai sunt eu?
Dar plâng pentru că nu știu
unde să mă opresc.

